DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Sayı 162
Haziran 2012-06 Fiyatı: 3,5 TL

Bol dumanlı

yeni Harman

Kürt-İslami Hareketlerin Yükselişi

Kürdistanî İslam Partisi, Hizbullah, Kürt Nurcular ve İslamcı Kürt Kadınlar Harman'a konuştu

yeni Harman Diyarbakır'da

Kürtajla meşgul AKP'li vekillerin, Ahlak masası polislerinin uğrak yeri:

ANGARA PAVYONLARI

Erbakan'ın korumalığını yapan dövüş ustası Yüksel Yılmaz:

"Hoca'nın talebesi de olsa hiçbir kapitalist aynı zamanda insan olamaz."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Toplum Kürtaja Yatırılırken

15 Maddede Kürtaj

Devlet, hastanelerin kapısına "din psikologları" koymaya hazırlanıyor. Belki bir süre sonra, bu din psikologları sayesinde, için gerçekten hastanenin kapısından dönmek bile mümkün olabilir. Nitekim Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı ve Din Psikolojisi Anabilim Dalı Başkanı **Prof. Dr. Ali Köse**, "**Kader deyip geçmek, hastalıkları, rahatsızlıkları kabullenmek zorlaştı. Hayır ve şerrin Allah'tan olduğuna inanmak; dertlerle sıkıntılarla, depresyonla boğuşan bir insan için en iyi terapidir**".

Devlet Allahsız olunca, ölüm ne gerek var ki, derman da Allah'tandır... Şimdiden sonra kaderine boyun eğmeyen asi insanlar, hastane kapılarında tedavi değil, terbiye olacaklar. Yetmeyecek; ne kadar ve nasıl çocuk yapmaları gerektiğine de devlet karar verecek. Çünkü kürtaj, "**çağın hastalığı**". Hemen belki de mevsimsel bir hastalık! Belki bir süre sonra kürtaj yaptırmak insanlara beraber dinsiz olmayı, deli gömleğe takılacak.

Yeni devlet politikası kaderine boyun eğen, "İyi ahlaklı", tahammülsüz olan Türkiye'de iş gücü olabilecek yapıyı nesiller yetiştirmek. Kader düşürdüğünün kaldırılması, sakatlan korkan ve belki de mucuz eğitimlere itilen nesiller üretilmesi de rahatsız.. Ortadoğu'da irtifa kazanmakta olan bir ülke daha başka ne tasayabilir ki...

• Kanunlarca bir hak olarak tanınan yasal kürtaj operasyonları, en güvenilir tıbbi müdahalelerden biri. Ancak yasadışı yollarla sağlıksız ortamlarda ve steril olmayan aletlerle yapılan kürtajlar her yıl 5 milyon hastada kalıcı hasarlar oluşmasına neden oluyor.

• Dünya çapında her yıl ortalama 44 milyon kürtaj yapıldığı tahmin ediliyor. Bu sayının neredeyse yarısı yasadışı kürtajlarda. Hamilelik sayısı ise yaklaşık 205 milyon.

• Türkiye'de gebelik sonlandırması amacıyla yapılan kürtajlar, 10. haftaya kadar yapılabilir. Reçete ve bekar kadınlar kendi rızaları ile, evli kadınlar ise kocalarının da izniyle kürtaj yaptırabiliyorlar.

• **Almanya, Macaristan, Belçika** gibi bazı ülkelerde gebeliği sonlandırma işlemi **14.** haftaya kadar; **İsviçre**'de ve **Hollanda**'nın bazı bölgelerinde **18.** haftaya kadar, **Singapur** ve **İngiltere**'de 24. haftaya kadar yapılabilir.

• Kürtajın yasadışı olduğu ülkelerde, hatta kürtaj henüz tıbbi olarak mümkün değilken, **eski Mısır**'da, **eski Yunan**'da, dünyanın en karanlık çağlarından ortaçağda bile kadınlar çeşitli yöntemlerle ve çeşitli nedenlerle **gebeliği sonlandırma** girişiminde bulunmuşlar'dır. Ağır taşıyarak bebeği düşürmeye çalışmak, karnı aşırı baskı uygulamak, cerrahi vajinal yoldan müdahale ve düşmesini sağlamak, çeşitli ilaç karışımları hazırlayarak ağırlık ve tarımlık yollarla bebeği düşürmek bunlardan bazıları.

• Kürtaj, başından beri dinlerin de meselesi olmuştur. **Katolik Kilisesi**, kürtajın cinayet olup olmadığını ilk çağlardan beri tartışır. Ama 14. yüzyılda yaşamış olan **Papa Sixtus**, kürtajın her koşulda cinayet olduğunu açıklayan ilk papazdır. **Yahudiler**, annenin hayatını kurtarmak amaçlı kürtajlara izin verirken, **Hindulara** "herkes için en iyisi ne olacaksa onun yapılması doğrudur" gibi bir yaklaşıma sahiptir. **Müslümanlar**, hayatın başına ruh ülemene kadar (hamilelik [illegible] tağ yapılmasıyla ilgili bir yasaklama [illegible] günümüzde kürtajın en katılılı yasaklarla ödendiği ülkeler. Müslüman ülkeler.

• Kürtaj teknikleri 17 yüzyıldan itibaren özellikle **Avrupa** ve **Kuzey Amerika**'da gelişmeye başlar. Lakin kürtajın sağlıklı yapılıyor olmasının, evlilik öncesi ahlaksızlık ve ahlaksızlığın yayılmasına sebep olabileceği düşünüldüğünden, bu yeni tekniklerin yaygınlaşmasına engel olmuş. Sağlıklı ve güvenilir kürtaj tekniklerinin yaygınlaşması 19. yüzyıl bulur. Ancak bu yıllarda **Birleşik Krallık** ve **ABD**'nin büyük çoğunluğunda kürtaj tamamen yasaklıydı.

• Kürtajı her koşulda yasaklayanın ilk ülkeler arasında **Sovyet Rusya** (1919), **İzlanda** (1935) ve **İsviçre** (1938) sayılabilir. Türkiye de 30'lu yıllarda kürtajı yasaklayanın ülkeler arasındadır.

• Kürtaj olma nedenleri arasında bana göre en ahlaksızca olanı, bebeğin cinsiyeti belli olduktan sonra kız olacağı anlaşılan bebeklerin sonuçtu. Özellikle erkek egemen kültürün ağır basığı **Ortadoğu, Asya** ve **Afrika** ülkelerinde, tek çocuk kanunu olan **Çin** gibi ülkelerde sıklıkla gerçekleştirilen bu kürtajlar, **cinsiyet seçme kürtajı** adıyla da bilinir.

• Dünya üzerinde herhangi bir devlete bağlı olmayan bir karış toprak parçası kalmadığından, kürtaj da evrensel olarak değil, her ülkenin kendi yasalarınca ele alınır. Anne sağlığının tehlikede olması, ölüm riski ya da tecavüz de dahil olmak üzere hiçbir koşulda kürtajın yasal olmadığı ülkeler arasında **Kenya, Malawi, Laos, Maldivler, Kuwait, Ürdün, Suriye, Birleşik Arap Emirlikleri, Vatikan, Dominik Cumhuriyeti, Belize, El Salvador, Honduras, Jamaika, Nicaragua, Papua Yeni Gine, Şili, Uruguay** gibi ülkeler var.

• Tecavüz sonucu oluşan gebeliklerin sonlandırılmasının yasak olduğu ülkeler arasında yukarıdaki ülkelere ek olarak; **Cezayir, Angola, Çad, Demokratik Kongo Cumhuriyeti, Kongo Cumhuriyeti, Mısır, Madagaskar, Fas, Nijerya, Ruanda, Mozambik, Senegal, Sierra Leone, Somali, Uganda, Brunei, Endonezya, Malezya, Filipinler, Afganistan, Sri Lanka, İran, Irak, Katar, Suudi Arabistan, Yemen, İrlanda, Lüksemburg, Kosta Rika, Guatemala, Arjantin, Bolivya, Ekvator, Paraguay, Peru, Venezuella** gibi ülkeler sayılabilir.

• **Kanada, Vietnam** ve **Çin**'de kürtajın hiçbir halk, suç olarak kabul edilmiyor ve yasada yeri yok. Başka bir deyişle her sür ve aşamada kürtaj yasal.

• **Porto Rikalı** yazar **Irene Vilar**, 2009'da kaleme aldığı **Impossible Motherhood** (İmkansız Annelik) adlı anı kitabında 17 yıl içinde 15 kez kürtaj olduğunu yazar. Kitap yayınlandıktan sonra defalarca cebbi ölüm tehditleri alır.

• **Sezaryen doğum**, adı üzerinde doğum, bir kürtaj yöntemi değildir. Özellikle normal doğumun riskli olduğu durumlarda hekimlerce uygulanır. Bir tür ameliyattır ve iskelet evresi sayılır. Ancak son dönemde yapılan bazı araştırmalar, sezaryen doğumun bebeğe ve anneye kalıcı zararlar verebileceği yönünde.

• Dünya Sağlık Örgütü'ne göre gerçekleşen [illegible] yapılan sezaryenlerin bebeğin sağlığı açısından kalıcı hasarlar bırakacağına dikkat çekiliyor.

"Ulusu tahşalarında ulusu vatandaşlardan daha alacaklar yok."
[Başbakan Adnan Menderes'ten muhalefete - 6 Eylül 1958]

"Tahşalar kurulunca nasıl ipleyeceğini kimse bilmez."
[Muhalefet lideri İsmet İnönü'den Menderes'e - 7 Eylül 1958]

"Ordu, demokrasiye sadık."
[Nazmettin Erbakan - 1996]

"Kadın erkeğine esir."
[Tayyip Erdoğan - 1993]

"Biz her düşünceye açığız, her düşünceyi tartışabiliriz."
[Kemal Alemdaroğlu - 1998]

"Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olup Atatürkçü düşüncenin önünde bir düşünceye tabiyi olmadığına düşünmüyorum."
[Yine Kemal Alemdaroğlu - 1998]

"Avrupa ekonomik topluluğuna bayrağımızla Avrupalıların nüfus sayımı. Aralarında anlaşarak Eurovision'da bize sıfır puan verdiler. Türkiye artık bizim Avrupa'yı korkutuyor. Bu da güzel bir şey."
[Şevket Özel - 1987]

Piç sayısı 1 milyonu aştı!

Profesör Rona Aybay Türkiye'de gayrimeşru çocuk sayısının bir milyondan fazla olduğunu açıkladı.

"Doğum [illegible]nda değiliz!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

selim.yalciner@gmail.com
Selim Yalçıner

Bastırılan bireyin - kitlelerin başkalaşımına bir örnek daha: TARAFTAR

Baskı, baskı yapılanın ezilip büzülmesi, küçülmesi –ve de bazılarının arzu ettiği gibi- yok olmasına yol açmıyor hiçbir şekilde; sadece tepkilerin farklı biçimlerde kendini ortaya koymasına neden oluyor kanımca. İnsani onuruna yaraşır biçimde yaşayamamanın (yaşatılmamanın) sonuçları, mümkün olan en uygun tepkilerin artması olgusunu getiriyor. Kapitalist uygarlığın bilincine varılan ya da henüz varılamamış olan baskıları ve yönlendirmeleri, bireyi-kitleleri metamorfoza uğratıyor, tepkilerinin özünü ve biçimini belirli ölçüde etkiliyor. Taraftar tepkileri de, bunlardan biri olma yolunda bir süreç takip ettiği izlenimini -en azında şimdilik- veriyor.

Konuyu ayrıntılandırmaya çalışalım.

Sömürünün, savaşların ve baskının kimler tarafından kimlere dayatıldığı biliniyor, çok küçük bir azınlık, çıkarları için, büyük çoğunluğu, milyarları bu 'kader'e itiyor. Bu çok küçük azınlık, elindeki olanaklarla (devlet aygıtı, medya, kültür endüstrisi vb) çoğunluğun 'kaderine' razı olmasını, bizzat kabul edip onaylayacağı kanallar aracılığıyla sağlamaya çalışıyor. Diğer bir deyişle, azınlık; çoğunluğu sömürüye, savaşlara ve baskıya, çoğunluğu bu kötülükleri ister hale sokarak hazır hale getiriyor, buna uğraşıyor.

Açıktır, gücü ellerinde bulundurenler, savaştırmak istedikleri kitleleri, böyle bir savaşa hazır hale getirmek için başkalaştırıyorlar, metamorfoza uğratıyorlar. Bu amaçla, ellerindeki tüm olanakları kullanıyorlar. Dini, mezhepsel, etnik meseleler kışkırtılıyor. Varsa bunlar yoksa bile, oluşturulup kullanıma sunuluyor, birbirlerini öldürmek için hiçbir neden bulunmayan insanlar, topluluklar böylelikle birbirlerine düşman haline getiriliyor. Sürecin gelişimi, bazı durumlarda, kötülüğü planlayıp başlatanlarca bile şaşkınlıkla karşılanabilecek 'yaratıcılıklar' sunuyor, sömürüyü, savaşları, baskıları isteyenlerin dahi –mümkünse- yüzlerini kızartacak yenilikler getiriyor.

Bir bölümü, içine doğulan ortamdan kaynaklanan bu ayrımlar, doğallıkla, sadece kışkırtanların kullanımını kolaylaştıracak sonuçlar üretmiyor, gücü elinde bulundurulanların yönetimini zaman zaman zorlaştıran süreçlere de yol açıyor. Yapay ayrımları kışkırtmak, azınlığın bu kışkırtmalardan sağlamayı amaçladığı hedeflere ulaşmasına bir ölçüde yol açsa bile, pandoranın kutusu, kendi otonomisini de belirli koşullarda, getiriyor. Bir ülkedeki kabilelerden birinin silahlandırılarak yönetimin yanına çekilmesi örneğin, hiç beklenmedik bir anda, söz konusu kabilenin, bir başka kabileyi katliama uğratmasına neden olabiliyor. Stanford Üniversitesi'nde 1971 yılında yapılan hapishane deneyi, bu yönlendirmeye ilişkin şaşırtıcı bulgular sunuyor.

Aktarmanda yazar-okuklu Stanford Üniversitesi'nde psikoloji olan Philip Zimbardo başkanlığındaki deneyde, 72 öğrenci arasından 24 lisans öğrencisi seçiliyor, bunlardan 12'si gardiyan, 12'si de tutuklu rolüne ayrılıyor. Öğrenciler, bir oyun oynayacaklar; deney bu. Deney yeri, Stanford Üniversitesi'nin bodrum katında hapishane olarak düzenlenmiş bir bölüm.

Ancak oyun başladıktan hemen sonra, rol dağılımı, beklenmeyen sonuçlar üretmeye başlıyor. Gardiyan rolündeki öğrenciler, tutuklu rolündeki öğrencilere (onlara dokunmaksızın, kural bu) olağanüstü ve akla gelmeyen işkencelere başlıyorlar. Tutuklu öğrenciler de, yapılanın deney olduğunu unuttuklarını gösteren bir tutumla, işkenceyi kabulleniyorlar. Deney, işlerin çığrından çıkması, 'tutuklu' öğrencilerin travma geçirmeye başlamaları üzerine, planlanandan çok daha erken bir şekilde, altı gün içinde, Zimbardo tarafına bitiriliyor, çünkü artık devam etme olanağı kalmıyor. 'Gardiyan' öğrencilerden dördü, sadist eğilimleri nedeniyle [illegible] yor.

Buradan belki, hemen, biber gazı kullanımı ve ardından gelen tepkilere bir izdüşüm çekilebilir. Biri biber gazı atacak, öbürü, kendisine biber gazı kullanımını içselleştirip gereken tepkiyi –haklı olarak- ve 'taraftar' kimliğiyle verecek.

'Taraftar'lık adı altında verilen tepki, sadece biber gazına karşı, ya da takımının haksızlıklara uğradığı düşüncesinden kaynaklanan bir direniş mi, yoksa işin altında çok başka nedenler aramak gerekir mi? Taraftar gruplarının siyasal eğilimler taşımaya yönelmeleri yeni bir olgu değil, sadece Türkiye'ye özgü de sayılmaz; ancak tepkilerin 'taraftar'lık kimliği altında verilmeye de başlanması, tıpkı başka kimliklerin tepkilerde ağırlık taşıması gibi, asıl tepkilerin karşılaştığı baskıların yoğunluğu ve kimlikler üzerinden verilen tepkilerin, sınıfsal tepkilere göre, görece, 'meşru' sayılması, 'meşru' hale sokulmuş olmasıyla da ilintilendirilebilir.

Ezilen, sömürülen, savaştırılan, baskı altına alınan büyük çoğunluk, tepkisini, kapitalist uygarlığın yönlendirmeleri ve azınlıklığı nedeniyle, kendine dayatılan 'kimlik'lere sıkıştırmaya yöneliyor gibi görünüyor.

Yapılan yorumlarda, her ne kadar bir başka yapay ve sınıfsal olmayan merkez-çevre ilişkisi, ana akım medya tarafından vurgulansa da, kanımca, 'taraftar'lık başlığı altında [illegible] çok küçük bir azınlık tarafından sömürülmesi, savaştırılması ve baskı altına alınmasına karşı.

Metamorfoz dedik, bir başka deyişle, aydınlanma ve arınma anlamlarında, anagnorisis ve ardından katarsis, burada hemen akla geliyor. Metamorfoz, başkalaşmayı içeren süreç, ancak onu izleyen anagnorisis ve onun da ardından gelecek katarsis'le sürebilirse anlam kazanabilir.

Yunancadan kazandığımız bu deyimler, başkalaşmanın (metamorfoz) bir anda yaşanan bir aydınlanmayla (anagnorisis) durdurulması, ardından yaşanacak katarsis (arınma) ile de anlamlandırılmasını işaret ediyor.

Aydınlanma, Fransız Devrimi'yle kazandığı anlamdan biraz daha farklı bir biçimde, belirttiğimiz süreçte, kişinin –ve toplumların- kendilerini içine kapattıkları sınırsal evrenin oluşturduğu zam kurenin üzerinde belirsiz şekilde genişlemeye başlaması ile yol alabilir.

Arınma –günah çıkarmaktan oldukça farklı bir bağlamda- kötülüklerin, sömürünün, savaşların ve baskıların kaynağını anladıktan sonra gelen ve onu tarihten kaldırmaya yönelik güçlü oluşturabilecek anlamlandırma sürecini tanımlayabilir.

Küresel sermaye, küreselleşmeyi, sadece küresel sermayeye gizgen çapında izleğini yapabilme olanağını verecek bir yapı olarak tasarlıyordu. Yaşanan süreç, küresel ser- [illegible] Gezegen küçüldü, küçüldü ve bireylerin birbirleriyle olağanüstü hızlı ve yoğun bir biçimde iletişim kurabilmelerine olanak verdi. Küresel sermaye şimdi sürecin bu bölümünü kendince 'bitirmeye' çalışıyor ancak başarılı olup olamayacağı belirsiz.

Küresel sermayenin gerilliğinin, gezegenin asıl sahiplerinin birbirleri arasındaki iletişimin yoğunluğundan da kaynaklanan gelişme ve dayanışmaların engellenebilmesi pek olası görünmüyor ve bir gün başkalaşım gibi görünen bir olgunun, hemen ertesi günü aydınlanmaya dönüşmesi örnekleri giderek artıyor, hep birlikte yapıyoruz.

Suç, insanları sömürmek, savaştırmak ve baskı altına almak. Gösteri yapmak, görüşlerini, ne olursa olsun, dile getirmek değil. Görüşlerin dile getirilmesini engellemek, hiç ama hiç kimsenin başarabileceği bir iş değil.

Cansel Abla direnişinin 100. gününde

Bundan tam yüz gün önce Ankara İnşaat Mühendisleri Odası, çalışanlarından Cansel Malatyalı'yı işten çıkardı. Yönetim katındaki tuvaleti kullanmak işten çıkarılmasının gerekçelerinden biri. Oda ağaları 3 metrekarelik mutfaktan çıkmayacakları diyebiliyor çalışana. Yerli Kölelik İsauna muamelesi yapılıyor emekçiye... Cansel Malatyalı, Ankara'da İnşaat Mühendisleri Odası önünde oturma eylemi yapıyor, İşini geri istiyor. Oda yönetimi ise iç mayınlamaya devam ediyor.

"canselmalatyalidirenis.blogspot.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mesudata@gmail.com

Siyasal İslam hattında büyük kırılma

Mesud Ata

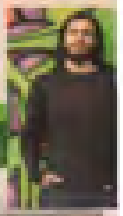

Kürt-İslami hareketlerin yükselişi

Kürdistan İslam Partisi'nin kuruluş haberlerinin konuşulduğu günlerde Hizbullah'ın STK'larına girişimi olarak görülen Mustazaf-Der kapatıldı. Derneğin kapatılmasından kısa bir süre sonra "Mustazaflar (Ezilenler) Hareketi" adıyla yeni bir oluşuma gidileceği açıklandı. Bu oluşum, Hizbullah'ın siyasi bir partiye dönüşüme sürüyü gibi görünüyor.

Sadece bu ili sayılarda hareketlilik yok; Kürt ilçesinde Adnan Oktar'cılardan Hizb-ut Tahrir'e çok sayıda cemaat, örgüt ve tarikat da bölgede çalışmalarını arttırmaya başlamış durumda.

Hasan Temel'in ölmek, hareketliliğin sebebini anlayabilmek için soluğu Ilıy hattında, Diyarbakır'da aldık...

Siyasal İslam'ın AKP'nin ikiden de birliğe ulaşmış yıldızı yıldız ortaçlarıyla birlikte çıkışa geçtiği mesajları yağdırdığı Ankara'nın Mustafa Gençler hareketinin ortaya çıkışı, çıkışa geçen Siyasal İslam hattında kırılık da olsa bir kırılmaya işaret ediyordu. Birkaç yıldır da Kürt-İslami hareketlerde bir canlılık hissediliyor. Bu da Türkiye'de Siyasal İslam'ın yeni bir sürece girdiğinin işaretlerini veriyor.

Başbakan Erdoğan'ın Ulusları ile ilgili sarf ettiği korkunç ifadeler, AKP'ye oy vermiş bazı İslamcı Kürtleri olduğu rahatsız etmiş görünüyor. Gülen Cemaatinin devletçi dili de bölgede daha fazla gözü batmaya başlıyor. Ve 'Biran-ı Müslimin' sallantı yavaş yavaş çözülüyor.

Milli Türk Talebe Birliği, Akıncılar, Milli gençlik çağını bölgede her zaman etkili oldu. Kürtler birazı "alternatifçiliksen", birazı da "sonuncu" anlayış algısı sebebiyle milliyetçi İslami partilere yakınlaşmada bir tıkanıklık görmüyor. O çağdan "milli" olup, sonradan bir sorun olarak görülecekler.

İran Devrimi sonrası ortaya çıkan sistem karşıtı hareketler, bölgede Kürt kimliğinden de söz etme cesaretini göstermeye vesile olsa da karanlık geçen 90'lı yıllar, kendine özgü bir Kürt-İslami hareketin doğmasına mani olmuştu. PKK'nın da Hizbullah ile verdiği mücadelede kendisini antiislamcı bir safta bulundurmaması safları birbirinden iyice ayırmıştı.

BDP, Sivil Cuma namazlarıyla muhafazakar Kürt kesimi gözü karşısı da cemaatle sarmal bulunduğunu söylemek gayzı. En nihayetinde PKK "komünist-ateist" hareketi. Soğuk Savaş'ın anti-komünist propagandasının en güçlü işlediği yerlerin başında da Kürt illeri geldiğinden ayrıca... PKK'ya göre ise bölgedeki şeyler ve "mola"lar halkı cahilleştiriyordu. Muhafazakârlık, Kürt halkının ak edilmesi gereken bir hastalığı olduğundan bir uzlaşma isteği söz konusu değildi.

Ancak değişen koşullar, Gülen cemaatiyle görüşmelerden, Turgut Özal'ın hareketine bir uzlaşma ihtiyacı doğuruyordu. Hizbullah'ı gören çatışmalar, ölümler, yıldırılar, dövülmelerin unutmayan bazı BDP'liler de, partilerinin İslamcılarla Kürt sorununun hiç hoşuna değildi...

Pek çok muhafazakar, dindar Kürdün rağbet ettiği AKP, Kürt meselesiyle ilgili bazı vitaşlar atmış olsa da izlenen devletçi politika ve Kürtleri inciten "gafler" bazılarını kopardı. Çok uzun bir süre önce [illegible] kaldıktan sonrası bu durum [illegible] daha belirgin görünmeye başladı. Nerdeyse tamamı AKP'ye oy vermiş, hatta çağrıldığı konuşu olan iki kişinin çocuklarının F16'larla bombalanmış olması, ardından ölülerin kalbinin karşısında takındığı tutum, bir şeylerin aşkın gibi olmayacağını gösteriyor şu günlerde. Kürt İslami hareketlerinin yükselişi ile birlikte bölgede milliyetçi, Türkçü, Osmanlıcı, Hilafetçi gruplar da varlığını güçlendiriyor. Görünüm o ki Siyasal İslam'ın geleceği açısından çok önemli ve acıklı bir dönem içerisindeyiz...

Ensar Kitabevi - İslami Best Sellers

Sabah vakti Diyarbakır'a varır varmaz iner inmez kahvaltı yapmak üzere Hasanpaşa Han'ına doğru gidiyorum. Yolda iki afiş dikkatimi çekiyor; biri, Gülen cemaatinin organize ettiği "Türkiye Olimpiyatları"nın Diyarbakır ayağının afişi; öteki de Mustazaf-Der'in kapatılmasına protesto mitingi afişi. İki afişte "Türkçe Sevdiklerim" ibaresi varken öteki "Peygamber Sevdiklerim" yazıyor...

Hasanpaşa'ya varıyorum. Handa, gelen ziyaretçilerin önünde fotoğraf çekmesinden çekinmiş bir hediyelik eşya dükkanı var. Pir Sultan Abdal, Ahmet Kaya, Hz. Ali, Yılmaz Güney, Deniz Gezmiş, Hacı Bektaş, Ahmedi Kanî, Said Nursi, Che, Ağıl-Mora, Çayan, Kayakkaya, Nazım, Şivan Perwer, Abdullah Öcalan, Fethullah Gülen posterleri bir arada sergileniyor. Bölgenin kalıp kanaatlerini ortaya da sergiliyor. [illegible] Newaşel, Kalhamedi... Bir şeyler sormak için içeri girince karşımda bir kitapçı olduğunu farkediyorum. Adı Ensar Kitabevi, bölgenin en büyük kitapçılarından birmiş. Kitaplar dini yayınlarla da sınırlı değil; çok sayıda Kürtçe kitap var rafларda. Şehvet okumu ortası olduğuna yoksun, insanlar hep bir arayış peşinde görünüyorlar...

Tasavvufla ilgili kitaplar, her yerde olduğu gibi Diyarbakır'da da en çok satan kitaplardan. Cemaleddin Sarıgöz kitapları, Aşkın Gözyaşları, Mevlana, Nazan Bekiroğlu... Görmüşüm nedeni bu kitapların bu kadar çok satığını sorusunu, insanlar zıddı bir arayış içerisinde ve katı İslami anlayıştan da sıkıldılar, diyor.

Adnan Tan'ın "Kürt Sorunu" kitabı ile "Kürdistan Tarihi" adlı kitapların bir kaçının bu bölümünde diyor görevli. Ahmet Davutoğlu'nun Stratejik Derinlik kitabı da dizanti olarak çok satanlar arasında. Ali Şeriati kitaplarının satış grafiği çok yukarılarda olmasa da istikrarlı olarak devam edenlerden. Nilüfer yayınlarının kitapları, Şehnamu, Mem ü Zin çok satan kitaplardan.

"Sahabe Topraklarına – Kürdistan'a Hoşgeldin"

Kitabevinin müdürü Cemaleddin Bey'le konuşmak üzereyken Mustafa bir kitapçı geliyor içeri. "Topraklarımıza hoş geldin" diyor müdürüne. "Nereye, Kürdistan'a mı" diye soruyor müdür. "Hayır, Sahabe topraklarına" [illegible] Geliyorum ortaya: "Bunlara gide gide alışabilirsiz mi 'Kürdistan' kelimesine?". Cemaleddin Bey, hıraz vermeden "Türk kardeş-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

lerimiz bunu olabildiğince bir sorunumuz kılmadı zaten" diyor. Diyarbakır'da olduğum sürü içerisinde bilançolardan "Kürdistan" kelimesini sıkça duyuyorum...

Kitabevinde iki kişiyle konuşmaya başlıyorum bölgedeki İslamcı gruplar ve tarikatlar üzerine. Kürdistan'ı İslam Partisi hazırlığında olan Selim Zilan'la görüşeceğimi söylüyorum. "Boş verin Selim Zilan'ı" diyor biri. Neden, diye soruyorum "hain bir adam" diyor. Ötekisi kızıyor, "Bakmayın siz onu. Gidin görüşün kendiniz karar verin" diyor. "Gelince görecekseniz. Kürdistan İslam Partisi İran İslamı. Bölgede iki güç var: HDP ve Mustazaflar..." diye ürküyor sürü yine ötekisi...

"Kürdistan coğrafyasında tatlı rekabet"

Selim Zilan, haber-Diyarbakır.com'un kurucularından, kısaca "hukuki danışman" diye geçiyor adı. Arkadaşlarıyla Şewqela adlı Zazaca edebiyat dergisini, Newdel adlı bir gazete çıkarıyor ve Zazaca kitaplar basan Rondik (yeniliksi) adlı yayınevini yönetiyor.

Medrese eğitimi alan ve bir dönem imamlık da yapan Zilan, Dicle Üniversitesi Hukuk bölümünü bitirmiş. Kendisi de avukat olan Mustazaf-Der genel Başkanı İle Hüseyin Yılmaz'ı da okuldan tanıyorlarmış.

Parti girişiminden söz ettikleri günden bu yana İslamcı gruplar tarafından sık sık ziyaret edildiklerini ifade ediyor Zilan.

PKK ve Hizbullah arasında dengeli ve ara bulucu bir rol üstlendiğini ifade eden Zilan, Hizbullah'ın bazı devletlerin yanı sıra bazı PKK'lilerin de avukatlığını yapmış. Çağrı olarak Hizbullah'tan farklı bir yerde duruyor.

Kurulması planlanan parti içerisinde Hizbullah'ın adı anılmıyor. Sebebini de şöyle açıklıyor: "Bağlantıyı dışarıdığımız. Kürdistan İslamı kolektifin bariz özelliği, kendi kararını kendi verebilen, silahsız ve fiilen özerk kişilerle örülüdüğünde görmesidir. Bu nedenle Mustazaf-Der, DTK ve gibi yapıların eklenmesine doğru olmaz. Çünkü siyasi vasıfsızlık olduğu bir yapıda çalışmamız mümkün değildir. Ancak, Mustazaf-Der veya DTK gibi Kürdistan'ı oluşumlarla ortak bir paydada buluşup ortak platformlarda çalışabiliriz. Ki bunun yolu da Kürdistan Konferansı, Kürdistan Cephe ve olabilir."

10 Haziran'da Kürdistan İslami İnsiyatif'in programını açıklayacaklarını söyleyen Selim Zilan, "Kuzey Kürdistan coğrafyası çok renkli ve tatlı rekabetin yaşanacağı günlere gidecek" diyor.

"Mustazaflar (Ezilenler) İle Dayanışma Derneği" (Mustazaf-Der) adını 2004 yılından itibaren duymaya başladık. Hizbullah davası savcılarından Mehmet Hüseyin Yılmaz'ın derneğin genel başkanı olması ve üyeleri arasında eski Hizbullah üyelerinin olması sebebiyle Hizbullahçılar diye de anılıyorlar.

Mustazaf-Der'le bağlantılı çok sayıda dernekleri var. Tiyatro faaliyetleri yürüten dernekten, kadınlara, halk kitlelerine yönelik derneklere kadar farklı temlerdeki derneklerle büyükçe bir ağ oluşturulmuş.

Hizbullah, Şii temelli İran devriminin verdiği coşkuyla kurulmuş Sünni-Şafi bir hareket. PKK'nın bölgede kendisinden başka hiçbir sol ya da Kürt örgüt olmasına izin vermemesi gibi Hizbullah da güçlendiği dönemde hiçbir İslami grubun bölgede yaşamasına izin vermemiş. İlk zamanlar cemaatlere, grupların gelip kendilerine katılmaları için davet göndermiş ancak kendilerine katılmayı reddedenler örgüt tarafından tek tek öldürülmeye başlanmış. Hizbullah'la yakın dönemlerde yine İran Devrimi'nin etkisiyle kurulan İslami Hareket Örgütü, tehditler ve cinayetlerle sindirdiği İslami hareketlerden biri...

Sadece dışarıda değil, kendi içindeki muhalif, eşik bağlı olarak gördüklerini ortadan kaldırmayla ünlen Hizbullah, ensesinde "Ilım" ve "Menzil" adlı iki grupları okuyor kuruluş dönemlerinde. Grupların isimleri, Diyarbakır'daki Ilım ve Menzil isimlerini kitabevlerinden geldi.

Kitabevi çevresinde büyümüş hakkaldan İlmciler, mücadele biçimi olarak çıkıkça sert ve mücadelecilerdiler. İlmciler, ilk yok edilmesi gereken düşman olarak PKK'yı gören grup iken Menzil daha farklı bir yerdedir. İslami kültürün dışında dünyayı da okuyan, nispeten daha açık olan Menzil grubu ise silahlı mücadeleye karşı daha temkinlidir. Düşman olarak PKK'dan ziyade Kemalist rejimi hedef almaktan yanadır.

Hizbullah Reloaded - Hizbullah Revolution

Menzilciler olarak bilinen grupları bugün geriye pek bir şey kalmış söylenemez. Bir kısmı ise İlmciler kadroya katılarak, bir kısmı da dağılmışlar. İlmciler olarak anılan grubun ruhu ise bugün Mustazaf-Der çatısı altında dolaşıyor.

Dernek Genel Başkanı Hüseyin Yılmaz, İlim-Menzil çatışmasında Menzilcilerin de sözünü çekmiş ki kişiler olmasağını, bunun çok tarihi bir kadınlı değil karşılık bir çatışma olduğunu ifade ediyor ve Allah bir daha o günleri yaşatmasın, diyor.

Hizbullah'ın bugün basın-yayın organları ve sivil toplum kuruluşlarıyla yeniden bambaşka bir dönemde girdiğini ve gerçekten değiştiğini söyleyen örgüte yakından tanıyan bazı gruplar. Ancak kimine göre de, bugün tüm dünyada yeraltı dönemine, özellikle şehirde silahlı mücadele yöntemlerin imkânsız olması Hizbullah'ı böyle bir dönüşüme mahkum etmiş.

Dernekleşme süreçleri yeniden yapılan Hizbullah'ın parlaşıp meclise girerek devrimci tanımlayıp tanımlamayacağı merak konusu.

Daha önce hiçbir yayın organı olmayan hatta gizlilik gerekçesiyle herhangi bir metin dahi basmamış olan Hizbullah, bir süre önce manifestosunu yayınlamıştı. Bugün televizyon ve radyo kanalı ile çok sayıda basılı yayın var.

Mustazaf-Der'in "Aylık İlim ve Kültür Dergisi" başlığıyla çıkan İnzar isimli aylık bir dergisi var. İlk dönemlerinde oldukça kötü bir tasarımla çıkan dergi, son sayılarında kendini toparlayarak bol photoshop efektli bizim dergi esteğine yaklaştırabilmiş. İnzar'ın yanı sıra kadınlara yönelik "Hüsnüz", tamamı Kürtçe haberlerin Kaltamed, bir de Doğruhaber isimli haftalık siyasi gazeteleri var.

Gazete, tasarım açısından Yeni Şafak gazetesinin üzerinde olsa da kullandığı dil açısından onu yakın. Tarafından gün yüzüne henüz çıkmış olmanın sebep olduğu göz kamaşması geçer ve özgüvenini yeniden kazanırsa üstüne açısından Yeni'ye gerçek bir rakip olabilir yükselir.

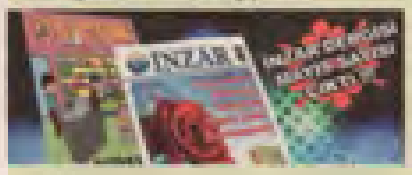

...

Medrese-i Yusufiye: Bob Ross ve Yüksek Lisans

Yusuf Peygamber'in zindana atılma kısasıyla ilişkili olarak İslamcı hareketler, hapishanelerini kendileri için bir peygamber ocağı, "Medrese-i Yusufiye" diye tanımlıyorlar. Çünkü hapishane dadat, tebliğler ve ilim öğrenmek için bir vesile sayılmaktadır.

Uzun yıllar hapsine kalan Hizbullah üyeleri de Yusufiye Medresesi tadınasından geçmiş sayılıyorlar. Hizbullah mikanları sakinlerinde daha dönemsel bir şekilde mücadeleye hazırlanıyor gibi görünüyorlar.

Doğruhaber Genel Yayın Yönetmeni Mehmet Gözcaş şöyle diyor konuyla ilgili olarak: **"Hizbullah adına beşkon yiyip tutuklanan ve 10 yıl cezasında yatan birisi düşünün bırakınız daha ziyaretine gidiliyor. Her hafta... Orada bir enerji oluşuyor. Cezasına girmeden önce mahallesin ağabeyi, hocası olan kişi içeride mücadele ediyor kendisini."**

Diyarbakır Cezaevi'ndeki Hizbullah ana devrinden yazarlar, medreseleri bitirdiği gibi dışarıdan lahiyat fakültelerini bitirmişler ve bugün yüksek lisans, doktora yapıyorlar. Önce Urfa İlahiyat'a sınavı gidiyorlarmış sonra çoğunlukla ve görünce Ankara İlahiyat fakültesinin öğrenim görevleri cezaevinde sınavı sürüyor başlamış.

Bir cezaevi gözetlemesinden öğrendiğim kadarıyla Diyarbakır Cezaevi'nde yatan Hizbullah tutuklıdan hatırı kurdurma da oldukça rağbet ediyormuş. PKK'lı tutukluların anlıyorlar, mektupları kir içindeyken ağ'lıyorlar sanma ipler yapıyorlar. Hizbullahçılar oldukça temizdi ve [illegible] Hizbullah tutuklularının Cezaevinden gönderdiği yazı ve çizilerle birlikte yapıtıkları resimleri de görmek mümkün.

Görevli kişinin verdiği ilginç bir bilgi de var; resme meraklı Hizbullah tutukluları resim eğitim VCD'si talebinde bulunmuşlar İstedikleri özel bir ressam varmış; cezaevi görevlilerinden "TRT'de resim çizen kıvırcık"ın (Bob Ross) VCD'lerini istemişler.

***

Mustazaf-Der Genel Başkanı Hüseyin Yılmaz:

"Kürtsüz bir İslam ümmeti ucube olur"

Kendinizi Hizbullah'ın devamı olarak tanımlıyor musunuz?

Biz Mustazaf-Der'iz, kendimizi hiçbir ilegal yapının devamı olarak görmüyoruz. Ama... Üyelerimizin bir kısmının olabilir, öyle ya da böyle Hizbullah yapılanması içerisinde yer almış. Düşünsel olarak talep ettiğimiz haklar noktasında Hizbullah'la bir farkımız yok. Ama biz legal bir oluşumuz. Hizbullah da illegal bir yapı olabilir ama silahlı bir terör örgütü değil. 2002'den bu yana Hizbullah kimseye bir fiiline dahi vurmuş değil.

Hizbullah'ın geçmişte hata yaptığını düşünüyor musunuz peki?

Ilegal yapıların muhasebesini o yapıların kendisi yapar. Ben avukat olarak Hizbullah'ın bazı davalarına baktım. Hizbullah'la ilgili kafama yatmayan bazı olaylar vardı. Ama dosyalarda olayların arka plânını okuduğumda iyi yapmışlar, dedim. Görünmeyen yönlerini de gördüğümü ve daha sağlıklı karar verebiliyorumuz.

Neden kapatıldı derneğiniz?

İnzar dergisinin örgütün yayın organı olması ve dernekler'de anılıyor olması, derneğin zaman-zaman örgüt mensubu tutuklu ailelerine yardım edilmesi gibi gerekçeler gösterdiler... Ki o yardımlarda Hizbullah tutuklularının ailelerine yapılan yardım yüzde 10 bile değil. Ayrıca o yardımlarda çoğuna PKK'den içerde olan aileler de var. Kriterlerimize uygun olduktan sonra diline, dinine, cinsiyetine, mezhebine, örgütüne bakmıyız.

Devlet bizi potansiyel bir tehlike olarak görüyor ve bertaraf etmeyi çalışıyor. Devlet, PKK içerisindeki bazı ajanlarını dernekleriniz yaktırmış, yaptırdılar, molotof attılar. Bizi çatışma ortamına çekmek istiyorlar. PKK cenah oyuna geliyor. Ama biz bu oyuna gelmeyeceğiz.

Gülen Cemaatinin tüm bunlarla ilgisi olduğunu düşünüyor musunuz?

E, kimbilir belki olmuş.

Nasıl buluyorsunuz onları?

Devlet İslam'la barışmadan, Kürt halkı devletle barışma projesi var. Cemaatler bunu alet oluyor.

AKP'yi nasıl buluyorsunuz? İslamcı bir partiyi olarak görüyor musunuz?

Hayır, değil. Müslüman kişilerden müteşekkil muhafazakar bir parti... Geçmişteki dönemdeki gibi değiller. Devletin resmi bakış yönünde hareket ediyorlar ya ar. Kıbrıs, makam üzerinde oturuyor idare ediyor. Devletin çıkarları hesaplarına yönelik bir çalışma var... Tartıkeli ortar açısından.

Hizbullah'ın öldürdüğü pek çok insan var, ayrıca örgütün kendi içerisinde ilim grubunun, Menzil grubundan insanları öldürtmesi nasıl izah ediliyor. Bunun muhasebesi yapıldı mı?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birileri fitne yapıp, ortalığı karıştırdı. Hizbullah'ın tavrı açık ve net bu konuda. 'Şöyle diyor Hizbullah; PKK ile olan çatışma meşru müdafaaydı, ölüm-kalım meselesiydi. Mecbur kalırsak yine müdafaa yaparız. Mesut ile ilgili duruma gelince de "Allah bizlere bir daha o günleri göstermesin. O günleri konuşmak istemiyoruz. Bunu mahşer gününe bırakalım. Allah-u teala onun hesabını yapar," diyor.

Mahşer gününe bırakılırsa hatalar bu dünyada kabul edilmemiş demek ki?

Konuşmak geçmişin izlerini canlandırmak gibi olacağı için öyle... Müslümanlar arasına giren bir fitneydi. Kim haklı kim haksız onun tartışmasına girmek istemiyoruz, diyor Hizbullah.

Federasyon ve özerkliğe yaklaşımınız nasıl?

Yeni sınırlar belirlemek çok ciddi ve büyük sıkıntılar doğuracaktır. Tek devlet çatısı altında yaşamacılıkta önce şu anayasanın değişmesi lazım. Ulus-devlet anlayışının değişmesi. Türkçülüğü vurgu yapan bütün unsurların temizlenmesi lazım anayasadan. Bir Türk bu coğrafyada hangi hakkına sahipse bir Kürdün de aynı hakkını sahip olmalıdır. Bir Türkün dili anayasada yer alıyorsa bir Kürdün de olmalı. Anadilde eğitim hakkı varsa Kürdün de olmalı. Adil bir şekilde temsiliyet olmalı.

İslam toplumunu bir vücudun azaları gibi görüyoruz. Kürtler olmasa İslam ümmeti içerisinde, bu sakat bir beden olur. Bir uzvu olur.

Son dönemdeki cemaatlerin nasıl anlamlandırıyorsunuz?

İslami camia, cemaat çalışıyor. Ülkemizdeki Kutlu Doğum Haftası etkinliklerinde insanlarda bir enerji oluşturuyor. Bir arayışa soluyor insanlar. Ya o arayış bir kısım insanı bize getiriyor, bir kısmı da diğer cemaatlere gidiyor.

İslamcı-Kürt harek etin Kürt olmayan yazarı Mehmet Göktaş:

'Bölgede fay hattının enerji toplayacağını, patlama olacağını görüyordum.'

Mehmet Göktaş, Hizbullah'ın yayın organı sayılan Doğruhaber gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni ve başyazarı. 1952 yılında Kayseri doğumlu olan Göktaş, cemaatin televizyon kanalı Çağrı Tv'deki sohbetleri ve mitinglerinde ateşli konuşmalarıyla biliniyor. "Devletsiz İslam" ve "Sakal Risalesi" gibi kitapları var.

Hizbullah ve Mustazaf-Der, Kürt hareketi olarak biliniyor. Ama siz Kürt değilsiniz ve bu hareketin içerisindesiniz...

Öncelikle ezilen, hakları yenen bir topluma yardım elini bir yardımcısıyım diyeyim. Yani ben bir Ülkü Ocağı, Akın Birliği veya Türk Sanayiye kimliğinde birisi değilim.

Çocukluğumdan beri İslamcıyım. Bu coğrafyada; Batman'da, Van'da, Diyarbakır'da İslam'ın çok ciddi bir yükselişe geçeceğini gören birisiyim. Bu anlamda buraya katılan birisiyim.

Sizin gibi başka insanlar var mı? Kürt olmayan?

Nice dernekleri-zin yöneticisi de Türktür. Açık konuşalım, Emniyet'in bütün çırpınışı bu yönde; "aman ha bu hareket Malatya'dan öteye geçmesin." Diyorlar. Geçen sene gözaltına alındığımda yapmışlar, "Ne işin var bunların arasında? Bunlar Kürt!"

Ne dediniz?

Baraj aşıldı, haberiniz yok, dedim.

Ne zaman katıldınız bu harekete?

Baştan beri izliyorum ama 2001'den sonra katıldım.

2004'e kadar henüz legal bir dernek, dergi vesaire yoktu tabii...

Bu kardeşlerin gelişmesinin ardından "ben de sahne alabilirim" dedim. Karadeniz'den bu ülkenin insanı bir yumruk yediyse bu coğrafyanın insanı iki yumruk yemiştir. Kürtler hem ölüdürler hem de kürtlüğün-den ölüm-ler'den yanarlar.

Son dönemlerde bağımsız İslami gruplardaki hareketliliği nasıl değerlendiriyorsunuz?

Burada bir birikim var. Fay hattının enerji toplayacağı kesin. Bu bölge sıcak duruyor. Erbakan'ın partileri durmadan milletvekili ve belediye başkanı çıkarmıştı 70'li yıllarda dahi.

Böyle bir şeyin patlayacağını görüyordum. Ama Bu'daki bazı kardeşler bunu görmüyor. Bakıyorsunuz, şuraya bir milyon kişi toplanıyor ama İslami cemaatlerin gazeteleri, televizyonları görmezden geliyorlar. 1 Mayıs'taki - affedersanız homoseksüellerin, geylerin, lezbiyenlerin protokol geçişlerine kadar bir bir veriyorlar ama buradaki kalabalığa dair bir tek söz dahi etmiyorlar, görmemezlikten geliyor.

Katlana katlana geliyoruz. Bakın, bu camia zannedildiğinden çok daha büyüktür. Bu camia –hadi Hizbullah diyelim-, çok büyük bir tebliğ çalışması yapıyor. Şöyle çok hoş bir olay. Hizbullah'ı savaşma anlamında söylemiyorum ama Hizbullah'ın şöyle yönü gerçekten çok kısa bir dönemde...

Bu coğrafya İslam'a öyle bir dönüş yapacak ki... Aleyhimize de delil olabilir ama – mitinglerimizde binlerin şehadet parmağını yukarıda kaldırarak "Allahu ekber" derken binlerin de zafer işareti yaparak "Allahu ekber" diyor. Onlar da geliyorlar. Biz oraya gemedik. Onun buraya geliyor. Akın başlamışır...

Bizi bu camiaya yakınlaştıran neydi? İran devrimi mi?

İran devrimi bu camiayı tetiklemiş, motive etmiştir. Ama bu camia ehli sünnettir, daha çok İhvan'dan beslenmiştir. Bir zamanlar İran'a bağlanmayan, biat etmeyen Müslüman olamaz deniyordu. Bizim ilk günkü tespitimizle bugünkü günkü tespitimiz yine aynıdır. İran'ı sadece emperyalizme karşı destekliyoruz. Avrupa'ya

Hizbut-Tahrir: Kürtler, Ümmetin yetimlerinden

Diyarbakır Kitap Fuarı'nda Med-Zehra'ların yayınevi olan Nûbihar'ın standını incelediktan sonra "Kültür Değişimi" adlı İslamcı bir derginin standını geçiyorum. Standa dergi-nin yazı ara Takiyyuddin Nebhânî'nin kitapları var. Standaki beyefendiye "Hizb ut-Tahrir mi?" diye soruyorum kısaca. Gülerek "evet" diyor. Tahrir'in Diyarbakır'da ne işi var, diye sorunca, birkaç yıldır Diyarbakır'da olduklarını ve çevre illerde de yeni yeni yayıldıklarını anlatıyor.

HT'nin Kürt meselesine bakışı "dış güçlerin oyunu" bakışıyla sınırlı. Kürt meselesine bakışını sorduğumda HT'nin, kendilerinin de Diyarbakırlı olduğunu, Kürtlerin ümmetin yetimlerinden sadece biri olduğunu söylüyor.

Selefiler (El Kaide) – Mücahid Rezervi olarak Kürdistan

Muhammed bin Abd ul-Vahhab'ın öğretileri etrafında şekillendiğinden "Vahhabi" olarak da adlandırılıyorlar. Türkiye'de isimleri, 11 Eylül saldırıları ve 2003 yılındaki HSBC ve İngiltere Başkonsolosluğu bombalanmasıyla birlikte ciddi olarak anılır oldu.

HSBC'yi bombalayan kişinin Bingöllü bir Selefi olan Azad Ekinci olduğu ortaya çıkmıştı. Bu kişinin eğitim için Pakistan ve Afganistan'a gittiğine dair kayıtlar vardı.

1984'ten itibaren Türkiye'den Afganistan'a mücahit göndermeye başlamışlı Selefiler. Sadece Afganistan'a değil Çeçenistan, Bosna Hersek ve Kosova'ya da gitmeye başladılar. Onlar için bir Müslümanın farzlarına koşmak farz sayılıyor. Müslümanlar nerede farzlarını yerine getiriyorsa orayı cihada gitmelidir.

Bugün Bingöl'de adlı Hizbullahçı profilinin yerini onlar doldurmuştur.

Kürt Nurcular: Risale-i Nurlardaki "Kürt" sansürüne karşı

Said Nursi'nin izinden giden ve kitapları Risale-i Nur'ların sırasından toplanan Nurcular, Fethullahçılar, Okuyucular, Yazıcılar, Yeni Asyacılar ve Med-Zehracılar olmak üzere beş gruba ayrılabilirler. 70'li yılarda bir grup Kürt Nurcu, Yeni Asya'ckanı Risale-i Nur'lardaki "Kürt" ve "Kürdistan" kelimelerini sansürlediklerini fark edip ayrılmış ve kitapları sansürsüz bir şekilde basmaya başlamışlar. Bu akıp Medresetüz Zehra (Med-Zehra) olarak anılacak olan ekipte. Grup içerisinde olan İsmetin Yıldırım daha sonra Hizbullah tarafından kaçırılıp öldürülecekte. Med-Zehracılar bugün Nûbihar isimli yayınevlerinden Kürtçe kitaplar basıyorlar. Aynı zamanda bir de dergileri var. Said Nursi'yi orijinal imzasıyla "Said-i Kurdî" (Kürt Said) olarak anıyorlar.

Risale-i Nur'lar dışındaki esin kaynakları çok güçlü olmadığından ve "Kürtçe Risale" gibi bir yere kadar genişletilebilecek bir motivasyonun etrafında dualarını sürdürürler.

Özgür-Der'den Tuncay Yerlikaya:

"PKK çözümün tek temsilcisi değildir ama birinci elde muhatabıdır."

Bugün Mazlum-Der'in kuruluşunda yer alan ama daha sonra ayrılan bir ekibin kurduğu Özgür-Der, bölgede uzun yıllar faaliyet göstermiş İstanbul merkezli İslami gruplardan biri. Bir yandan Hizbullah bir yandan PKK darbesi 92'de üç arkadaşları öldürülmüş. Ve 90'lı yıllarda kabuklarına çekilmişler.

Üyeleri Kürt kökenli olmadığı halde Kürt meselesine dair sağlıklı bir bakış oluşturabilmiş tek oluşum gibi görünüyorlar. Bölgedeki tüm gruplar arasında hem entelektüel bakış, hem de duygu olarak hepsinden çok yukarıdalar.

Kutlu doğum ve kandil etkinliklerinden yana değiller. Bu tip şenlikleri İslam'ın sulandırılması olarak görüyorlar. Peygamberi göğe uçurup insanlardan uzaklaştırmak yerine, onu insanlarla aynı hizaya indirmek gerektiği düşüncesindeler.

Dernek "Hak Söz" isimli dergisi uzun zamandır yayın hayatına devam ediyor. Ancak Diyarbakır'daki üniversitell dernek üyelerince "Özgür Üniversiteli" isimli bir dergi çıkarıyorlar. 18. sayısı çıkan dergide Kürtçe yazılar da bulunuyor. Derginin editörlüğünü yapan Tuncay Yerlikaya Kürt sorunu ile ilgili olarak "PKK, çözümün tek temsilcisi değildir ama birinci elde muhatap PKK'dir" diyor. "KCK kafasının dine toleranslı olmadığını" söyleyen Yerlikaya, Sivil Cuma girişimlerini samimi bulmadıklarını ifade ediyor.

"Ya davulcuya, ya İslamcıya..."

PKK-BDP cephesi, bu hareketlerin var olmasını, artmasını; siyasal alanda da kendilerini göstermelerini olumlu bulduklarını ve bunun, bölgede rekabete sebep olacağını ifade etseler de durumdan pek hoşnut değiller.

Bazı BDP'liler, binlerce kişinin katıldığı ve Mustazaf-Der'in gövde gösterisine dönüşen Kutlu Doğum etkinliklerindeki insanların Hizbullahçı olmadığını. Özellikle kadınların, dini bir hadise olması hasebiyle girdiğini; pek çoğunun da Mustazaf-Der'in ne olduğunu tam bilmeden orada bulunduğunu ifade ediyor.

Konuşma fırsatı bulduğum bir BDP'li de, İslami grupların artmasını oldukça endişe verici bulurken partisine olan tepkisini ifade ediyor. Ona göre parti, devletle uzlaşma arayışına girdiğinden beri sokakları ihmal ediyor; devletle görüşme süreci, bölgede İslamcıların önünü açıyor görünüyor. "Sokakları kimsesiz, ya demokrasiye ya İslamcıya..." diye kızgınlığını dile getiriyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GELECEK AY: "Peçenin Ardına Bakmak: İslamcı Kürt Kadınlar"

www.gunzileli.com / gunzileli@hotmail.com

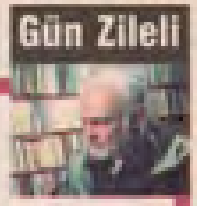

Toplum Kürtaja Yatırılırken...

Hitler, toplum mühendisliğini kimsin kiminle yatacağı noktasına kadar vardırmıştır. "Temiz" bir toplum ancak "temiz" bir ırkla yaratılabilirdi. Öyleyse "ırkın temizliği" korunmalıydı. "Irkın temizliği"nin korunmasının tek şartı ırklar arasındaki ilişkiyi yasaklamaktı...

"Irkı kirlettiği" için hapse atılan on binlerce kadının çocuğu kamından alındı ya da doğurduğu an öldürüldü ve ölü bebeklerin küçücük bedenleri Nazilerin emrindeki doktorların arî ırk konusundaki "bilimsel" çalışmalarına sunuldu...

Başbakanın açıkladığı son kürtaj kararıyla birlikte AKP iktidarının ikinci dönemine başladığını söyleyebiliriz. Birinci dönem, AKP'nin muhtemel iktidar rakiplerini "yargı" yoluyla tasfiye ettiği on yıllık dönemdi. Açılan sahte Ergenekon, Balyoz, Andıç, OdaTV, Devrimci Karargâh, BÇG davalarının, KCK tutuklamalarının, Anayasa referandumunun anlamı budur. Böylece AKP, geçtiğimiz bu on yılda, ordudan gelebilecek tehtidi ortadan kaldırmış, bütün siyasi rakiplerini baskı, medyayı denetimi altına almış, olağanüstü yetkili mahkemeler aracılığıyla bir polis devleti oluşturmuş, Kürt hareketine karşı yeni bir saldırı başlatmış, Uludere'de kitlesel kırımlara girişmiş, toplumsal muhalefete karşı polis bariyerlerini güçlendirip biber gazı ve gaz bombası uygulamalarını olağanlaştırmış ve parlamentodaki çoğunluğuna dayanarak parlamenter bir diktatörlük kurmuştur.

Son zamanlarda eğitim alanındaki yeni düzenlemeler, dindar bir nesil yetiştirme söylemleri, tiyatroların özelleştirilmesi hazırlıkları, en son olarak kürtajın yasaklanmasına girişilmesi ve sezaryenin kısıtlanması, ikinci dönemin açıkça ilanıdır.

Peki bu ikinci dönem? AKP iktidarı bu ikinci dönemle ne yapmak istiyor? Kısaca söyleyecek olursak, bu ikinci dönem, AKP'nin kendi gerçek toplumsal projesini hayata geçirme girişimidir; yani toplum mühendisliği.

Tarihte toplum mühendisliğinin "devrimci" veya karşıdevrimci birçok örnekleri vardır.

Toplum mühendisliğinin ilk "devrimci" örneğini Jakobenler vermiştir. Jakobenler, Fransız Devrimi'nin temsilcisi olarak görülür ve öyle takdim edilirler ama bu doğru değildir. Fransız Devrimi'nin gerçek temsilcileri Enrageé'lerdir. Çevirecek olursak "Öfkeliler" demekse bu. Enrageé'ler devrimin gerçek yürütücüsü Paris yoksullarının en radikal kanadıydı. Küçük burjuvazinin temsilcisi Hebertistler de radikal bir kesimdi ama en radikal kesimi Enrageé'ler oluşturuyordu. Jakobenler, temelinde bu tür radikal hareketler bulunan Paris yoksullarına dayanarak iktidara gelmiş, ancak merkezi bir diktatörlük [illegible] ilk işlerden biri devrimci [illegible] lerini giyotine yollamak olmuştur. Fransız Devrimi'nin ozunu yok edip lafına sahip çıkan Jakobenler, kısa ömürleri döneminde "devrimci şiddet" aracılığıyla toplum mühendisliği yolunda dev adımlar atmaya girişmişlerdir. Toplum mühendisliği, gerçek heyulasının eşliğinde sürdürülmüş ve Jakobenlerin genç liderlerinden Saint Just, bunu, "biz özgürlüğün istibdadıyız" özlü sözüyle ifade etmiştir.

Bolşevikler de "özgürlüğü" istibdat yoluyla kurmaya kalkıştılar. Partilerini, yeni toplumun kurulmasının mezi aygıtı olarak gördüler. Yeni toplumun "yeni insanı"nı temsil ediyordu bu parti ve bütün gerçeği "elinde oluyor"du. Devrimin bütün canlı hücrelerini öldürüp toplumun en küçük hücresine bile partiyi oturtarak toplum mühendisliği yapmaya girişiler. Stalin bu girişimi en son noktasına kadar götürdü. Öyle ki, bu son noktada "yeni insan" da kendisini idam mangalarının önünde buldu. Bolşevik Partisi'nin yaklaşık yüzde doksanı Stalin tarafından öldürülürü ya da Gulaklarda ölüme yollandı.

Mao da "yeni insan"ın yaratılması için toplum mühendisliğine girişen bir liderdi. Toplumu istediği gibi yoğurabileceğini sanıyordu. Kültür Devrimi'ni kendi istediği yönde sağlamlıktan sonra toplumu yeni baştan dizayn etmeye girişti. Ne var ki, toplum ne bir bina, ne bir fabrika, ne de sürülecek bir tarlaydı. Hiçbir allahın kulu, elinde en mutlak iktidar gücü olsa bile, onu bir hamur gibi yoğuramazdı. Sonunda toplum, bir ırmak gibi taşar, bilinmedik mecralarda akıp giderdi.

Atatürk de, Bolşevikler kadar olmasa bile, belli ölçülerde toplumsal mühendisliği deneyen liderlerden biriydi. Genç onun mühendisliği toplumun bütün alanlarını kapsamıyordu. Hatta ekonomi ve ziyaşı alanlarında oldukça tutucu biriydi. Toprak ağaları da dahil olmak üzere toplumdaki hâlihazır sınıf ve ilişkilere sıkı dayanmaya daha meyliydi. Onun mühendislik konusunda iddialı olduğu alan üzyaşıydı. Üzyaşı reformuyla toplumu modernleştirmeyi diyemeyiz. Örneğin harf reformu gerçekten önemli bir reformdu. Bu reformun sonucunda Türkiye'nin okur-yazar kitlesi Latin alfabesini benimsemiş oldu. Atatürk, toplumu şiddet aracılığıyla yola getirmede, Jakobenlere ve Bolşeviklere göre daha demiyidi. Kürtlere ve Dersimlilere uygulanan katliam oldukça çağdışı ama jakobenlerin, Bolşeviklerin, Stalin'in, Hitler'in katliamlarıyla kıyaslandığında yine de hafif kalır.

Geldim Hitler'e. Tarihteki en büyük toplum mühendisi Hitler'dir. Onunla ancak Stalin boy ölçüşebilir. Bazı bakımlardan o bile boy ölçüşemez, çünkü Hitler, toplum mühendisliğini "ırksal temizlik" denen ruh hastalığının eşliğinde yürütmüştür. Genç Stalin'de de özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında ortaya çıkan ırkçı ve anti-Semitist eğilimler gözlemlenebilir ama bu bakımdan Hitler'in yanına bile yaklaşamaz.

Hitler, toplum mühendisliğini kimsin kiminle yatacağı noktasına kadar vardırmıştır. "Temiz" bir toplum ancak "temiz" bir ırkla yaratılabilirdi. Öyleyse "ırkın temizliği" korunmalıydı. "Irkın temizliği"nin korunmasının tek şartı ırklar arasındaki ilişkiyi yasaklamaktı. Yahudi bir erkekle yatan ve ondan çocuk doğurmaya kalkan bir kadın suç işlemiş demekti. Böyle "ağır bir suç" işleyen kadın içeri atılmalı ve o kadının çocuğu kamından derhal alınmalı ya da eğer doğurmuşsa öldürülmeliydi. "Irkı kirlettiği" için hapse atılan on binlerce kadının çocuğu kamından alındı ya da doğurduğu an öldürüldü ve ölü bebeklerin küçücük bedenleri Nazilerin emrindeki doktorların arî ırk konusundaki "bilimsel" çalışmalarına sunuldu.

Toplum mühendisliğine girişenler, kendilerini toplumun her sorunu konusunda yetkili görürler ve her şeye müdahale ederler. Özellikle de en fazla müdahale ettikleri alan, toplumun geleceğini yakından ilgilendirdiğini düşündükleri insanların cinsel hayatıdır. Örneğin toplum mühendislerinin en çok karşı olduğu şey eşcinsellikte. Bunu, yeni kurmakta olduklarını düşündükleri toplum için en büyük tehlike olarak görürler [illegible] fahişelerin, muhaliflerin, Yahova Şahitleri'nin yanı sıra on binlerce eşcinsel hayatını kaybetmiştir. Kara Stalin Rusya'sında da eşcinsellik yasaktı ve tespit edilen eşcinseller Gulaglara gönderiliyordu.

AKP de diğer toplum mühendisliği gibi, doğal olarak işte, "gelecek nesiller"den başlamış bulunmaktadır. "Gelecek nesiller" iyi şekillendirilmelidir ki, toplum geleceğe rahat bir bakabilsin. Atatürk'ün söylediği gibi, "gençler istikbalin temsilcisidir." O halde bu "yeni nesil" hala çoğaltılmalıdır. Herkes en az üç çocuk edinse iyi olur. Kürtaj yasaklanmalıdır. Çünkü "yeni nesillerin" azaltılmasına izin verilemez. Zaten bu kürtaj denen şey, evlilik ve "ahlak" dışı ilişkileri de teşvik edip din dışı bir yönelime kapıyı açmaktadır. Oysa amaç, "dindar bir nesil" yetiştirmektir. Kadınların görevi doğurmaktır. Onların bedenlerine sahip olması diye bir şey söz konusu olamaz. Onların bedenlerine de toplum mühendisi devlet sahiptir, öyle ki, tecavüz sonucu doğuracak olurlarsa bu çocukları da gerekirse devlet bakar zaten. Bu yeni nesiller, din dersi verilen okullarda, hocaların nezaretinde dindar bir nesil olarak yetiştirilmelidir. Hatta salonda din dersi de yetmez. Bu çocukların nasıl namaz kılınacağı da öğretilmelidir. Öte yandan sanat önemli bir mühendislik alanıdır. Başına buyruk gösteri oyunlarına son verilmeli ve "dindar bir nesil" yetiştirmeyi hedef edinen tiyatro oyunları oynanmalıdır. Tiyatrolar özelleştirilse, kâr ediyorlar bile, bu tiyatroları satın alıp dindar ve "ahlaklı" oyunlar oynatacak sermaye sahipleri bulunabilecektir elbette. TV dizilerinde de oyuncular sonunda evlenerek toplumu "iyi örnek" olmalıdır. Bu arada toplumu "kirletecek" eşcinsellik gibi "sapık"ça davranışlar da önlense iyi olur ama bunu kanunla sınırlamanın henüz zamanı gelmemiştir, elbette onun da zamanı gelecektir. Ha, bir de şu var: Evlilik dışı ilişkiler kesinlikle yasaklanmalıdır; bunun yolu da imam nikâhını resmen geçerli kılmaktır. Daha bunun da zamanı gelmemiştir ama gelecektir. Bunlar bunların içinde kürtajdan sonra gündeme alınacak en önemli konu, toplumun "sağlığını" korumak ve sağlıklı "dindar nesiller" yetiştirmek için toplumu "kirletecek" birleşmelerin önlenmesidir. Toplumumuzda Alevi-Sünni evliliğini öneyen gelenekler sürüp gitmekte; bunun için yapılacak tek şey, evlilik için "yeterlilik" raporu almaktır. Hani şu evlilik öncesi alınan sağlık raporu falan filan şeyler var ya. O sağlık raporunun yanına bir de "Muhtemelen" raporu eklense ne olur ki? Bekleyelim ve görelim.

Bekleyelim mi?

Elinde neşter koca bir toplumu kürtaja yatırıp onun bağrında büyüyen özgürlüğü almaya kalkışan bu özgürlük kazabını mı bekleyeceğiz?

Beklemek değil, özgürlüklerimiz için [illegible] bekleyemedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

SOYKIRIM MÜZESİ'NDE YÜZLEŞİP DAĞDA BULUŞMAK Ö DAĞI BİRLİKTE TIRMANMAK

Belma Akçura

Erivan'da Tsitsernakaberd Tepesi'nde yükselen Ermeni Soykırımı Anıtı'nın önünden geçip merdivenleri inişiyorum, onun bir parçası olan müzeyi görmek için...

Müzenin kapısından içeri girer girmez önümüze sembolik bir mezar çıkıyor. Müze "Adalet Mahkemesi" algısıyla tasarlanmış.

Bir yanda kurbanlar, mağdurlar, mezarlarda yatanlar ve bütün bu yaşananlara tanıklık edenler; diğer yanda tehcir "olayı yürüyüşü", toplu katliamları ile "çağın en karanlık tarihi" olarak anılan yüzyıllık bir arşivin önünden mum gibi geçen siyasetçiler...

Ermeniler bu müzeyle, Türk devletinin resmi tarihinde soykırım iddiasını yok sayan, reddeden açıklamalarına yanıt vermeye çalışıyor. Dolayısıyla bütün bu belgelere, bilgilere fotoğraflara bakıp mezarlar çıkarken ya bu soykırımdır diyecekseniz ya da değil!

Müze'de bir avuç toprak kokusu

Osmanlı döneminde tehcir ve soykırımdan kurtulan, 2005 yılında bulunmuş tanıkların fotoğraflarının önünden geçip, Erzurum'da bir ermeni toplu mezarı hemşerilerin önünde duruyorum; bağlı gazetesinden alınmış bir fotoğraf. Hemen yanında Adana'da Ermenilerin kendi evlerine, ahırlarına ya da kiliselerine kilitlenerek canlı canlı yakıldıkların anlatan fotoğraf ve bu konuya ilişkin yazılmış kitaplar.onun yanında Lübnan'da iki bin ermeni yetimini gösteren bir fotoğraf.... Danimarkalı bir misyonerin onlar için bir "korkunçun yuvası" adını verdiği yetimhane, anaveterlerinde katledilen Ermenileri için alı vilayetten gelen toprak timsalleri... Üzerinde,Sivas Diyarbakır, Van, Erzurum Harput, Bitlis yazılı...

Müzenin ilk ayağı 24 Ermeni aydınları

1914 - 1916 yılları arasında 300 bin kadar Ermeni'nin nasıl sürüldüğünü, nasıl katledildiğini gösteren belge ve fotoğraflara bakarken müze görevlisinden 24 Nisan 1915'te 240 kadar ermeni aydınının tutuklanmasıyla başlayan, 2345 tutuklunun akıbetini dinliyorsunuz. Haydarpaşa'dan kalkan bir trenle Ayaş ve Çankırı'ya nasıl sürüldüklerini, gerçekte bu insanların Ermeni toplumuna yönelik imha politikasının uluslararası kamuoyuna aktarılmasını önlemek için çoğunun mahkemeye bile çıkartılmadan nasıl yargısız infaz edildiklerini anlatıyor.

Savaş soykırımın üzerini örttü

Bir başka bölümde 1. Dünya savaşına katılan ülkelerle ilgili kaynaklar yer alıyor; Bu kaynaklara göre de; savaş başlayınca ermeni soykırımı ile ilgili planları da devreye girmiş. Öyle ki Ermeni soykırımının birinci evresinde ermeni milletinin güçlü unsurlarını ortadan kaldırmayı amaçlayan Osmanlı 18 - 54 yaşlarındaki ermeni erkeklerini orduya silahsız olarak alıp, zorla çalıştırmış ardından öldürülmüşler. Amaç Ermenilerin kendilerini savunma kabiliyetini ortadan kaldırmak onları bundan yoksun bırakmak.... Bu kitapların yer aldığı sayfa kalınlıklarının altında birde ülkelerin bayrakları var. Hangi kitabın kaynağı hangi ülke ise bayraklardan anlıyorsunuz...

Talat Paşa'dan Ermeniler üzerine iki röportaj

Müzenin bir bölümünde Talat Paşa, Enver Paşa, Cemal Paşa'nın fotoğrafları, Osmanlıca yazılmış bir telgraf örneği... Talat Paşa tarafından Halep Valisine gönderilmiş bir fakx.... Bu faksta, Ermenilerin yaşam mevcut durumuna müdahalesizlik hepsinin ortadan kaldırılmasına yönelik bir talimat verdiği anlatılıyor.

Talat Paşa ile yapılmış iki röportaj... Birinde "Ben başa geçince bu ermeni meselesi halledecektir" diyor. Diğer röportajında da "Ermeni meselemiz yok, ermeni meselesi halledilmiştir" diyor.

Ardından Talat Paşa'yı öldüren, yakalanan ve yargılamada ceza almayan kişinin fotoğrafı... Dersiyon kendilerine sürekli belge ve bilgi aktarmanın bunun dönme birini ancak kullanabildiklerini hatırlatarak Sina yanlandığında Talat Paşa'nın da kendi el yazısıyla aldığı notların ve haritayı da bir kaynak olarak değerlendirdiklerini belirtiyor.

Haziran 1915 Ermeni soykırımının ikinci evresi...

Bu aşamada da kadınları çocukları ve yaşlıları toplu olarak tehcir edildiğini görüyorsun. müze yetkilisi eşsesinde bu insanları çağırıp yürüyerek gönderdiklerini, bazılarında da tren vagonlarına konularak gönderildiklerini söylüyor.

Bir başka bölümde Kültür soykırımı... Kanlı nöbetlerde bazı fotoğraflar, tekrar tekrar ermeni kiliselerinin nasıl yakıldığını nasıl ahırlara dönüştürildiğini.... nasıl camiye çevrildiğini görüyorsunuz. Müze görevlisi 1960 yılarında Ermeni Soykırımının tanınması sürecinin başladığını söylüyor. İlk tanıyan Uruguay oldu sonra bu süreç devam etti. Hollanda Arjantin Lübnan İsviçre İsveç Polonya gibi ermeni soykırımını tanıyan ülkelerin çıkarttıkları resmi belgeler...

Ermeni kızını kurtaranlar ve istismar edenler aynı

[illegible] Müzesi'nin üç yıl içerisinde yeni bir felsefe ve konsepte tekrar düzenlenerek yenileneceğini,

Ermenileri soykırım ve tehcire karşı çıkan insanların hikâyeleriyle ile Talat Paşa'nın tehcir konusundaki el yazısıyla aldığı notları ve haritayı da sergileyeceklerini açıklıyor. Ermenileri kurtaran Müslümanların da müzede tanıtılacağını belirtirken bir şeyin altını önemle vurguluyor:

"Bütün umudumuz Ermenilere yardım edenlerle ilgili kanun hükümünde hem kararlar çıktı bunun cezası kendi evinin önünde ölüme. Ermenileri kurtarırken yaşamını bir anlamda riske atmış insanlara da hikâyelerini biz burada sergileyeceğiz, derken bir ermeni kızını haremine kabul etmiş ya da onu bir şekilde cinsel anlamda istismar etmiş insanlardan bahsediyorsun. Biz bir şekilde bu tehcir kararına karşı durmuş bunu yaparak hayatını riske atmış insanlardan bahsediyoruz... Bunu inkar edersek o zaman biz de inkarcı konumuna düşen biz olurız"

Bu yıl Türkiye'den 190 kişi ziyaret etti

24 ve 25 Nisan'da akın akın insanlar geldiği için rakam söylemek zor ancak her yıl 250 bin kadar ziyaretçi var. Bunun 80-90 bin kadarı da yabancı.... 2008 yılından sonra düzenli olarak Türkiye'den de ziyaretçi akını var. Sadece 2012 Mayıs'ına kadar Türkiye'den 190 kadar ziyaretçisi oldu. Müze Müdürü "Bize söylenenler var ama Türk olduğunu söylüyorlar de diyor" diyor.

Soykırım müzesiyle yüzleşip dağda buluşmak

Sonuçta müze soykırım belgelerini çoğaltıp müzeyi genişletmeye çalışırken, Ermenistan'da Sivil toplum kuruluşu Civitas "O Dağı Tırmanmak" projesiyle iki ülke insanını buluşturmaya çalışıyor.

Ermeniler ve Türklerin kişisel hikâyeleri ile ilgili bu projenin amacı, örneğin Fethiye Çetin ile ArsineKhanjyan ya da Fatih Akın ile Atom Egoyan gibi bir Türk ve bir Ermeni'yi bir araya getirmek...

İstanbul ve Avrupa'nın üç başkentinde gerçekleşecek proje, ilk olarak Yerevan'daki Avrupa Birliği'ne sunuluyor ve kabul görüyor. İrlanda'dan da aynı teşvik alınıyor. Ancak Proje, Ankara'daki komisyonun karşısına geldiğinde "Ermeniler ve Türkler, onlar asla bir araya gelmez siz bu işi unutun" diyor. Oysa bir müze, devletleri birbirine kaynatırken bir dağ iki halkı birleştirebilir.

Zor ama imkânsız değil...

Kurtarılmış Ermeni kızlar. Elinindeki kızdaki yazı: "biz yaşıl kardeşiniz"

Türk ordusunu eşliğinde kovulmuş ermeni çocuklara ekmek gösteriyor – 1915

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Polislerden gözaltına alınan Anarşistlere:

Mesud Ata

‘Kendinizi kurulacak anarşist partinin neresinde görüyorsunuz?’

Anarşistlerin bankalara ve alışveriş merkezlerine saldırısı ve Antikapitalist Müslüman Gençler'in katılımı bu yılki 1 Mayıs'tan akıllarda kalanlardı. Gösterilerden iki hafta kadar sonra 60 anarşist, eş zamanlı operasyonla gözaltına alındı, 14'ü tutuklandı. "Teror örgütü adına mala zarar verme" ile suçlanıyordu anarşistler.

Bu özel bir operasyondu; gözaltıyla, gözdağı verildi. Ancak polislerin de kafası oldukça karışıktı; her biri ayrı telden çalan bu anarşistlerde neyin nesiydi? Sorgularda "çember içerisinde A sembolü"nün örgüt logosu olup olmadığı gibi bir sürü tuhaf sorular sorulmuştu.

Günün haberlerinde Antikapitalist Müslümanlar'dan İhsan Eliaçık'ın kızı Zeynep Eliaçık ile "anarşist bir hamile kadın"ın adı da anılıyordu. O hamile kadın, Umut Önder'in eşi Meral Önder'di. Umut bir anarşistti ancak Meral'in bugüne dek bir yürüyüşe katılmışlığı dahi yoktu. Şu aralar bebek bekleyen çift gözaltı sonrası yaşananları yeniHarman'a anlattı...

Gazetelerde çıkan haberlerde "anarşistler örgütü" "anarşistler adlı grup" gibi tuhaf ifadeler kullanılıyordu...

Evet, 1 Mayıs olaylarının ardından basında anarşistlere dair çok ilginç ve komik tanımlamalar yapıldı. Bu elbette ki, anarşistlerin çok fazla ortaya çıkmamasıyla ilgili bir kafa karışıklığının sonucuydu. Fakat süreç içerisinde şunu da gördük ki, aynı kafa karışıklığından polis, savcılar ve hakimler de mustaripmiş meğerse. Gazete ve TV haberlerinde geçen tüm cümlelerdeki sorgu odalarında ve sanıcı sorgularında da devam etti.

Açıkçası devlet 1 Mayıs'taki olayların arkasında ancak bir örgütün olabileceği sonucundan yola çıkarak bu operasyonları yapıyor. Bugüne kadar Türkiye Cumhuriyeti lideri veya genel sekreteri olan, hiyerarşik, bürokratik ve özellikle ciddiyetle çalışan örgütlerle karşılaştığı için bu kadar düzensiz, ciddiyetsiz, birbirinden bihabber, herkesin farklı telden çaldığı insanlar topluluğu karşısında şaşırmış olsa gerek. Halbuki operasyonların ilk ayağındaki sorgularda, polis ve yargı mekanizması neredeyse her bir dönemin birbiriyle ilişkili olsa bile politik olarak çok da yan yana gelemeyeceğini, hele ki bu dönemlerin bir örgüt çatısı altına sokulamayacağı anlamış bulunmaktadır. Fakat AKP iktidarının işi belli olmaz. Yine de bir örgüt yaratma niyeti varsa kendi yaratır.

Bu arada şöyle bir durum da var: yıllarda doğru dürüst örgütlenemeyen ve bir araya gelemeyen o kadar anarşisti devlet nezarethanelere ve [illegible] örgütlüyor haberi yok.

“Anarşist örgüt” olur mu?

Olur tabi. Ama burlarda zor. Ancak özellikle de şunu da eklememiz gerekir ki, operasyonların hedefi olan anarşist bireylerin neredeyse tamamı örgüte ve örgütlü hareket etmeye karşı mesafeli bireyci, anarko-primitivist, anarko-punk ve yeşil anarşistlerden oluşuyor. Her bireyin farklı telden çaldığı bir durumda örgütün olması neredeyse imkansızdır. Anarşistler siyasal veya ideolojik örgütlenmelerden ziyade farklı [illegible] olasılıkların peşindeler. Devlet [illegible] biçimlerini de kriminalize eder ya neyse...

Anarşistler daha evvel böyle bir saldırıya uğradı mı?

Elbette. Ancak böyle muazzam bir operasyon daha once görülmüş değil. Birkaç haftadır 60'ın üzerinde insan baskın yedi, gözaltına alındı. 2. operasyonla birlikte tutuklu sayısı 14'e çıktı. Halen aranan var ve halen başkalarının da [illegible] konusunda bir netliği yok. Aslında durum çok ciddi. Bu meseleyle ilgili özel yetkili mahkemeye görev verilmiş, dosyanın gizliliği kararı halen kalkmadı ve iddianamede ne gibi sürprizler çıkacağı belli değil. Açıkçası bugün yaşadığımız şey; anarşist fikrin ve anarşistlerin kriminalize edilmesidir. Öyle ki, ülke çapında olaylarla ilgisi olan olmayan her anarşist şu an dikan üstünde.

Bu operasyon anarşist hareket içerisinde bir kırılmaya sebep olur mu? Bir kırılma mıdır?

Açıkçası, ne tür kırılmalar yaşanır bilemiyorum ancak bazı şeylerin değişeceği kesin. Birincisi, birçok anarşist devlet baskısını doğrudan deneyimleme fırsatı buldu. Bu kimlerinde fikirlerin kesinleşmesine, kimlerinde ise bir sinsi psikolojisine yol açabilir. Şu an ki genel ruh hali bir kabuğa çekilme durumunu gösteriyor. Devlet baskısının sonucu elbette paranoyalar ve güvensizlikler baş gösterecektir. Bu, kara tuluflar dağlara kadar geçici bir uzaklaşmaya yol açacak. İnsanlar artık eylemlerinin sonucunu düşünerek hareket etmeye başlayacaktır. En kötüsü ise, şu ana kadar gözaltına alınmış herkesin devlet karşısında acizleştirildiği ve etkisiz hale getirildiğidir. Gözaltı sürecinde hepimizin parmak izlerimizden tutun, üçboyutlu fotoğraflarımıza, ev-iş adreslerimize ve hatta DNA'larımıza kadar aldılar. Artık birçoğumuz olay çıkma olasılığının yüksek olduğu etkinliklere katılma konusunda çekimser davranacağız. Kısacası bir anlamda evcilleştirileceğiz. Tabi başka arkadaşlar için süreç nasıl işler bilemeyiz. Tarih [illegible] sonda çıkmaza sürüyle kanıt sever. Onlarca insanın üç beş cam kırıldığı diye özgürlüklerinden mahrum bırakılması, devlete karşı bir sempati yaratacağını düşünmüyordur heralde kimse.

Mevcut iktidara karşısında ne kadar muhalefet varsa operasyona uğradı. Anarşistlere yapılan operasyonun özel bir anlamı var mı?

İktidarın her olandaki baskısı ve despot uygulamaları, elbette bir gün muzurlik yapan anarşistlere de dokunacaktır. Bu, sarıtlarda efendi ve köleler arasında süregelen savaşının olmazsa olmazı bir süreçtir. O anlamda özel bir anlamı yok. Sınıflar arasındaki savaşının bir rutinidir sadece. Ancak jeopolitik açıdan değerlendirmek gerekirse, bu operasyon sınırlarını aşmış, devletin sabrını zorlayan yeni yıkıcı bir anarşist eğilim karşısında tüm anarşistlerin bastırılmasıdır denebilir. 3 yıldır kapitalizme karşı mücadelenin sönümlendiği, anlamsızlaştırıldığı, dahası bir hac ziyaretine kavuşa getirildiği 1 Mayıs'ın anarşistler tarafından asıl anlamına dikkati çekmeleri endişe yaratmış olabilir. Üzerine bu gibi olaylar yaşanınca devlet dişini göstermekten geçinmedi. Anarşistler bugüne kadar böyle bir girişimde bulunmamışlardı. O gün farklı anarşist gruplar ardı ardına yürümeseler de operasyon ve gözaltıların tüm gruplardan insanlara yönelmesi tüm anarşist grup ve bireyler arasında organize bir durum olağı olmadığını yıkıcılık istemeleriyle ilgiydi. Sonuçta böyle olmadığını, o gün yaşananların kendiliğinden gelişen olaylar silsilesi olduğunu, bunun örgütlü bir yapıyla ilgili olamayacağını polis da, savcılar da, hakim de gördü. Bundan ötesi, devletin despotik bir anlayışla anarşistleri kriminalize etme çabası olacaktır.

KCK ile Hayvan Kurtuluş Cephesi bağlantısı

Gözaltında, sorguda tuhaf sorular sorulmuş... Neler kastınız, neler sorulduğu?

Vejetaryen ve özellikle [illegible] çok sıkıntı çektik. Neyse ki, aramızda çok fazla vejetaryen vardı ve bir irade konularak, vejetaryen yemek getirilmediği taktirde açlık grevine başlanacağı belirtildi ve akşamında vejetaryen yemekler geldi. Ancak vegan sabah kahvaltılarında sıkıntı yaşamaya devam etti. Kısacası kordan 3-5 canın bedeli yaklaşık 60 kişiye fazı şekilde ödetilmek istendi. Gözaltı süresince insanlar en az iki kez TEM şubesine götürüldüler. İki "mülakat" adı altında geçen polisin ince bilgileri aldığı görüşmeydi. Polis burada, aşağıda (nezarethanede) mahrum kalduğumuz çay, meyvin, çikolata gibi ikramlarla damardan girip eğer "yardımcı" olursak hemen serbest bırakılacağımız konusunda bizlere sevimli jestler yapıyordu. İnsanlara fotoğraflar gösterip bunlarda tepkiler yapmalarını istemişler. Üzücü olan durum ise gözaltına alınan bir veya iki kişinin kendi arkadaşlarının olaylara karıştığına dair ifade verdiğini duymamız olmuştu.

İkinci görüşme ise avukat eşliğinde resmi olarak kayda geçen ifade alma işlemi oldu. Çıkan sorular gerçekten ahmetlikti.

Ya polis anarşistlere dair bir şey bilmiyor ya da hepimizle dalga geçiyordu. Örneğin sorulardan biri şu: "Kendini ileride kurulacak anarşist partinin neresinde görüyorsun?" gibi bir sorunun sorulduğunu duydık. Bunu duyduğumuzda hepimiz kopmuştuk. Başka sorular "anarşistler grubu", "anarşist grup", "anarşist blok örgütü", "anarşist faaliyet" ve "yeryüzüne özgürlük örgütü" etrafında dönüyordu. Özellikle Yeryüzüne Özgürlük Derneği'ne yönelik bağlantılandırmalar yapılmaya çalışıldı. Kimlerine "Üyeleri bankaları soldıran Yeryüzüne Özgürlük Derneği'ne (YÖD) üye misin, bağlantın var" gibi sorular sorulmuş. Hatta derneği KCK ile ve Avrupa'daki Kara Blok ve Hayvan Kurtuluş Cephesi (Animal Liberation Front) ile bağlantılandırmaya çalışmışlar.

Sevdikata da ilginç sorular vardı. Çember içerisinde A'nın Anarşist Blok'un örgüt logosu olup olmadığı soruldu. Bana vücudum ret eylemlerine katılıp katılmadığım soruldu. Ben de katıldığımı ama zaten de geçtiğimi söylediğimde yüzlerdeki ifadeyi görmeliydiniz. Bunun dışında YÖD'ün KCK operasyonlarına karşı yazdığı bildiriye karşın polis neden şehit cenazelerine katılmadıklarını sorması da ilginç olan sorulardandı.

Siz anarşist misiniz Meral hanım?

Hayır değilim.

8 aylık hamilesiniz. Bu halinizle gözaltına alındınız...

Hiç katılmadığım 1 Mayıs gösterilerinde çıkan olaylar nedeniyle bunları yaşamak zorunda bırakılmak çok yıpratıcı oldu. 1 Mayıs'a katılmadığımı belirtmeme hatta eve gelen ekipten bir polisin amirini arayarak hamile olduğumu bu olaylara karışamayacağımı söylemesine rağmen gözaltına alındım.

Eşinizin politik duruşunu nasıl karşılıyorsunuz?

Uzun yıllardır birlikte olduğumuz için birbirimizin farklı düşüncelerine ve inançlarına saygı duymayı öğrendik. Umut, düşüncelerini elinden geldiğince yaşamına da uyarlamaya çalışan bir insan. Kadın hakları, hayvan hakları, doğa koruma gibi çeşitli konularda duyarlılık yaratmaya çalışması uzlaştığımız konular. Benim de muhafazakar veya sistem yanlısı olduğum söylenemez. Aslında hayata bakışımız düşüncelerimiz çoğunlukla örtüşüyor ancak ben mutsuz ama bir şey yapmamayı tercih eden çoğunluktayken, o hepimizin [illegible] duyduğu konularda elinden geldiğince bir şeyler yapmaya çalışıyor. En azından düşünceleri ve inançları için bir şey yapıyor olmasını takdir ediyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bruce Lee'nin dövüş sistemi Jeet Kune Do'nun Türkiye'deki ilk temsilcisi Sijo Yüksel Yılmaz:

Mesud Ata
mesudata@gmail.com

"Yumruklar ve tekmeler egoyu öldürür"

Türkiye'de Bruce Lee fırtınasının estiği yıllarda Yüksel adından bir delikanlı "karateci bu çocuk" diye anılır İzmit'in Melıımet Ali Paşa mahallesinde. Delikanlı, mahalleliye "Bu yaptığım karate değil Jeet Kune Dô' dese de ne dediği anlaşılmaz...

Bruce Lee'nin Kung fu, Karate yaptığını sanıldı yıllarca. Oysa Bruce Lee, kendi dövüş yolunu, Jeet Kune Do'yu (JKD) yaratmıştı. JKD, eskrimden boksa çeşitli savunma sanatlarının birleşiminden oluşuyordu. "Durduran yumruğun yolu" anlamına gelen JKD'yi şöyle tanımlıyordu Bruce Lee: "...şekilsizliği tercih eder, böylece tüm şekilleri alabilir. Stili olmadığından bütün stillere uyabilir. Sonuç olarak JKD tüm yolları kullanır ve hiç birine bağlı değildir..."

Mehmet Ali Paşalı Yüksel Yılmaz, Türkiye'de JKD okulu açan ilk kişi. Hocası Dr. Fehim Başaran'ın gizli bağlantıları olan, çok özel bazı askeri teknikleri bilen biri olduğunu söylüyor Yüksel Yılmaz. Hocası bugün hayatta değil, onunla ilgili sırlan hiçbir zaman öğrenemediğini söylüyor.

Avrasya Jeet Kune Do Federasyonu'nun kurucu başkanlığını yapmış olan Yılmaz, JKD'nın prensiplerini temel alarak "Kulelkavido" (İç Yol) ismini verdiği kendi dövüş disiplini kurmuş. Bu nedenle "sijo" (kurucu) olarak anılıyor. Bugün çok sayıda talebesi; ve talebelerinin Türkiye'nin çeşitli illerinde kurduğu okullar var. İnsanlara sadece dövüşü değil, estetiği ve işin felsefesini de veriyor. Öğrencileri de kendisine müthiş saygı duyuyor...

"Dövüş Sanatlarının Temel İlkeleri" ve "Jeet Kune Do'nun Felsefesi" odlı iki kitabı, -keşke hiç film işine bulaşmasaymış dedirtecek- "Öfkenin Bedeli" ve "Kafedeki Kavga" isimli iki kısa filmi var hocanın. Bugün Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı spor kulübünde asistanlarıyla birlikte eğitim vermeye devam ediyor.

Bir dönem Necmettin Erbakan'ın korumalığını yapan Yüksel Hoca, geçmişte Milli Görüş çizgisinde yürüse de bugün bambaşka bir yerde; artık "daha evrensel bir inanç"a sahip olduğunu olduğunu söylüyor. İzmit'e kendisini ziyarete gittik. Hamile eşinin sancıları ile spor salonunda kendisini bekleyen öğrencilerin gerginliğini hissettirmeden cevapladı sorularımızı.

Neden dövüş?

Dövüşün insanlık tarihinden daha eski, hayvanat ve nebatat tarihi kadar eski olduğunu düşünüyorum... İlk varlık mikroop, bakteri ise onun kadar eskidir. Savaşsız hiçbir şey olamaz, mümkün değil. Diplerinizin, omuzlarınızın varlığı da bunun için mesela... Daha evvel birini kavga ederken görmemiş iki kadın, birbirinin saçını çekmesini bilir. Bu ruhumuzda var. Savaşçı ruh terbiye edilebilir sıcak...

Tarih öncesine bakıldığında görüyorsunuz avlanma var, mızraklar, bıçaklar var... İslam inancı Adem-Havva inancıyla olayı başlatır; orada da Habil ve Kabil'in kavgası var...

Bir yanağınıza tokat atana öteki yanağınızı gösterin diyen İsa da var?

Tabii. Bu bir erdemdir. Kabil'in yaptığı da Adem tarafından hoş karşılanmıyor zaten. İsa'nın da Konfüçyus da bizim erdem sahiplerimin yapmış hep aynı şey...

Bu, dövüşün olmadığını göstermez. Dövüş var ama bunun terbiye edilmesi, nefsin terbiyesi gerekiyor elbette. Kötüye, zararlıya ya da aç kalmamak için vahşi hayvana karşı kullanılabilir.

Arıcınızı açsanız size döner, kapasanız yumruk olur yine size döner. Ama elbette önünde felsefemiz şudur: En iyi savunma, sevmiştir bir yumrukla tokalaşabilmektir.

Jeet Kune Do'ya nasıl başladınız?

Her zaman dövüşe, savaş sanatına karşı da bir ilgim vardı. Dövüşün içinde büyüdük; şu an bulunduğumuz mahalle İzmit'in en pelteşot mahallelerinden biriydi... Eskiden iç paşa'dan korkun, denirmiş, İstanbul'da Kasımpaşa, İzmir'de Eğrefpaşa, İzmit'te Mehmet Ali Paşa...

Babamın askeri arkadaşı vardı Suadiye'de. Onuya gidip geliyorduk. Dövüş uzaydı. Uzayı dağda taşında çalışırken görüyordum. İşimi çekiyordu hep. Oldukça garip bağlantıdan olan biriydi. Tayini kapatırsan bir şey söyleyeceğim...

Evet, nerde kalmıştık... Mahallede kavgaya girdiğiniz oluyor muydu?

Kolay kolay dövüşmek istemezdim, kendimi içinde bulmadıkça...

O dengeyi nasıl sağlayabildiniz?

Olduğum mankıbelere, vecizelere tefekkür etmekle oldu... Oldukça sakin bir gençtim. Hatta 17 yaşlarındayken annem Atatürk polikliniğine götürmüştü. O zamanlar ilk defa hastalık biri, "çocuğum çok sakin" diye doktora gemişdir. Sonra doktor annemle "Daha ne istiyorsunuz hanımefendi. Kişiye bütün delikanlılar kendini bilsa. Sorular soruyorum ne güzel cevaplar veriyor oğlunuz" demiş.

Böyle sakin bir genç neden böyle bir şeye yönelsin peki?

O yaşlarda arkadaşım olmadı, hep öğrencim oldu. Çok genç yaşlarda başladım öğretmeye. Dolayısıyla o gençlere saygı, sevgisi derken sorumluluk duygusu bendi üzerime genç yaşta. İlk öğrencilerim de kavga etmek zorunda kaldığım gençler olmuştu...

Ve dövüş sanatını öğrenmeyen [illegible] İbrahim bey çağında bir gün karakola. "İbrahim burada artık Allah dediğimiz bir adam her şeyden çekilmiş, beyefendi bir adam olmuş. Nedenini araştırdık, siz çıktınız" dedi. Bu çocuğu nasıl ıslah ettiniz, diye şaşırmıştı. Bu çok hoşuma gitmişti.

Ustanız nasıl veriyordu o duygusu size?

Uzun Mesafe... Kişiye söylediklerini yazayım; Hoz düşeyim diye hayıflanırım.

Tasavvuftan mı, Uzakdoğu'dan mı etkilendiniz?

Tasavvuf diyemem. Sonra bir toplumun içinde büyüdüm. Fakat Suriyeli'nin din kültürü olduğunu öğrendim sürekli...

Nasıl?

Kuran'ın son suresi olan Maide suresinde "Allah dinini tamamlamıştır" deniyor. Din tamamlandıysa Emevilerin, Abbasilerin, Selçuklu'nun, Osmanlı'nın, Fârisîlerin kattıkları nedir o zaman? Hep kültür... İçtihatlar ve hadis rivayetleriyle dolu... En büyük hadisçi olan Buhari, peygamberin vefatından 250 sene sonra yaşamış. O zaman kültüre dinim denmişti demek ki...

Mehmet Akif Ersoy'un dediği gibi "Doğrudan İnanı Kuran'dan almalı"... Onu keşfetmiş oldum. Uzaktan da Uzakdoğu menkıbelerini çok dinledim, okudum...

Tasavvuf ile Uzak Doğu felsefesi nerelerde yakınlaşıyor, nerelerde uzaklaşıyor?

Nefs terbiyesi anlamında benziyor. Hindistan'ın kültürel özellikleri Tasavvuf yoluyla buraya geliyor. Medıtasyon, tasavvufta rabıta; nirvana, fenafillah, manıra, zikrullah... Yedi bin yıldır tezgâh çekiyor Hindular mesela. Peygamber döneminde tezgâh yokmuş...

İkisinin yakınlaştığı nokta ise "nefsi yenmek"...

Uzaklaştığı yer neresi?

İtikat... İslam inancında "Allah" var. Ama Bruce Lee'nin Zen Budizm'ine bakarsak tanrı yok; daha doğrusu var da denmez yok da denmez...

İlgilendiniz...

Hayır... Tanrı var ya da yok denilemez;

çünkü her şeyi kuşatan yaratıcı ruh, "var"lığın zıddı olan "yok"luğa izah edilemez! Zıddı, karşıtı yok; dolayısıyla onu karşıtı olmayan "boşluk" hali ile izah ediyor!

Evet, aynen öyle. Zıddıyet yok... Yin-Yang iki yerde işlemez; Jeet Kune Do yaparkenki boşluk halinde ve "tanrı"dan söz edilince... Kendinden söz edildiğinde mahluk haline dönüşüyor çünkü.

Birsa açıdan mı?

Yin su... Yang ise ateşi temsil eder. "Elemin cesti" dediğim zaman bu Yang olur ama bunu söylerken, alın alını yani Yin'i de söylemiş olurum. Gerçi, birbirlerinden ayrılmaları mümkün değil... Bruce Lee buna "çevresiz çember" der. Ve döndüğü bir yön yakınır, geliş güzel döner; boşluk gibi...

Dövüşte de boşluk haline dönüşürsünüz de otomatik olarak hep doğruyu yaparsınız.

Nasıl?

İnsanlar üç türlü tepkide bulunabilir; İrsız, refleks ve reaksiyon. Refleks, yaratılışımızda, kendi doğumuzda vardır. Düşünsel olarak hazır olabilir ama refleksiz hıza olmaz. Dirseği solaya doğru hiç kimse solaya doğru refleksi yapmaz mesela. Hiç düşünmeden sırı yönde hareket yapar herkes.

Antrenman çalışmalarımızdaki şok ve karşı-şokları verdiğimiz cevap da reaksiyondur. Yürümeyi öğrenirken beyin devredeydi, düşme korkusu vardı. Öğrendikleriyle hedefe odaklanın, düşünerek yürümeyiz artık. Bruce Lee buna "farkındaşız farkındalık" der... Bebekler de bağlamaz, çünkü boşluk halindedir, der Konfüçyus.

Dolayısıyla "boşluğa ulaşma sanatı" ya da yolu mudur Jeet Kune Do da?

Bir "boşluğa gitme", bir de "boşluktan gitme" vardır. Biz "boşluktan gitme" diyoruz. "Düşünmeyecekse" demiş...

"Ben bir dövüş tekniği öğrenmek istiyorum" demek de düşünmek değil midir?

Zaten öyle başlar, ondan sonra kopmak gerekir.

Jeet Kune Do'nun Yin Yang çizimi biraz farklı. İki yanında ok işaretleri var... Bruce Lee asırlardır var olan bu şekle neden eklediği o okları?

Bu dönüyor, demek istedi. Yin Yang'ın en önemli özelliği dinamizmidir. Sürekli döner, hiç durmaz.

Yin Yang şekli çizmek çizmek için mukkavı karton ve kalem istedim bir gün öğrencilerimden. Ortadan delildi ve halka çevrildi. Yarısı siyah, yarısı beyaz şekli şekli. Dönmeye başlayınca tamamen beyaz görünüyor... Müşahidiye gerece beyaz hakim oluyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sadece beyazın hakimiyeti iyi bir şey mi?

Beyaz tek başına iyi olamaz; ama o hiçbir zaman tek başına olmadı. O zaten siyahla birlikte var oldu...

"Kötülük" nedir peki?

Bir maskenin tutum görmesi karşısında sıtma mayası vermeye da Yin bıldır. O sen Yin'sinsiz ama tutumla bağ edebilmek için mücadeleye. Yang halline gireceksiniz. Siyah olanı da alıp dönüştürmeli ki o karton çevirirken olduğu gibi beyaz olabilsin.

Tevpisinde de insanlar böyle ikiye ayrılır; insan kendi içinde de iki parça taşır; ruh Yin'ler, nefs Yang'dır... İyi ya da kötü insanın, daha iyi ya da daha kötü insanın varlığı, ikisi arasındaki mücadelesine bağlı. Mücadele olmayan yerde Yang kazanır.

Kötü usta nasıldır?

Kötü ustanın iyi öğrenci olmaz. Ama iyi ustanın hem iyi hem kötü öğrencisi olur. Kötü ustanın bıçlar öğrencisinde sakınılan anamı bulamamıştır. Geçersiz ve zararlı teknikler öğretebilir. Ahlaki anlamda rahatsız davranışlar ve sözler sarf eder. Bir Zen deyişi "Bir ustanın istediği onun her hareketine yansır" der.

Görsel, teknik ve ahlaki boyutlardan bir tanesi bile eksik olsa benim için o insanın ustalığı tam değildir. Bu, hayatın diğer alanlarındaki ustalar için de böyle.

Dövüş sanatında yumruklar ve tekmeler ağıyı öldürür. Üzerindeki fazla enerjiyi atar.

Peki sokakta bütün dünyayla birinin yumruklaşıp tekmelemesinin ağırı?

Bir sanatçı dövüş sanatçısı değildir. İyi bir dövüşçü olamaz, iyi bir usta dövüşü gerekmiş hale getirir.

Bruce Lee neyi değiştirdi?

Sözdüğü bazı eserler var.

Mesela?

Dövüşün "cesur ol" demir hep... Cesur olmayacaksın; ama korkak da olmayacaksın, der. Çünkü cesaret korkaklığın yerindir. Boşlukta olamazlık.

Nasıl?

"Boşluk" için hiçbir şey değişmez.

O akacağı kanalı bulur mu?

Evet. Bu dediğimiz Bruce Lee'nin bir Rodesia hapnıtanı; ormandan akan büyük bir sel nehrinin düşünün. Ağaç onun engeli olmaz, o onu yalayıp geçer. Ağaçlarla çarpışmaz bile; boşluklardan akar gider... Boşluk halindeki bir insan için nicelik yoktur. Sadece dövüşür, yapar.

Dövüşte olmayan ne getirdi peki Bruce Lee?

Gösterdiği teknikler dövüşü kolaylaştırıyor. Öğrencileri Jeet Kune Do'yu üç "E" ile tanımlıyor: effective (etkili), easy (basit) ve economic. Üçünün de ortak hedefi şu: çabuk sonuca ulaşmak.

Eski öğrencilerin daha güçlü bir yanı yok muydu. Basit değil, karmaşık ama bir açıdan daha güçlü?..

Bruce Lee'nin bir sözünü hatırlatıyım: "Tekliden tecrübeyi al, yeniden akar-nesil!"

Dövüşü sanat yapan şey nedir?

Estetik bütün sanat dallarında var. Dövüş gösterilerinde dövüşün estetik yönü sergilenir. Yumruk kırmızı değil de sarı-

Yin Yang şekli çizmek çimek için mukava karton ve kalem istedim bir gün öğrencilerimden. Ortadan ikiye ve hızlıca çevirdik. Yarısı siyah, yarısı beyaz olan şekil, dönmeye başlayınca tamamen beyaz göründü...

tiği cezbedici, özendiricidir... Her dövüş stilinin de kendi karakteristik bir estetiği vardır. Bu onu sanat yapar.

Estetik olmanın kıymeti nedir peki?

Özendirmesi... İyi yola girmenin teşviki, vesilesi olması...

Dövüş sanatı, bedensel bir aksiyonla birlikte yaşam bilgisiyle, ruhsal bir denge arayışının buluştuğu bir yer... Bu, dövüş sanatını diğer sanatlardan ayırır mı ya da onunla tutar mı?

Dövüş, içinde sanatı, sporu ve ahlakı barındırır. Ama hiçbir sanatı bir diğerinin üzerinde görmüyorum. Bu birisi ürünün ortaya, her insan farklı bir sanattan keyif alabilir... Şöyle bir şey de var tabii; dövüş sanatının kurumsallaşmış bir okulu, akademisi yok.

Geçmişte Uzakdoğu'da, bugün buralarda da ücret karşılığı eğitim veren dövüş okulları var. Öğretti parak olur mu?

Parak eğitime karşıyım. Herkese istap edemiyorsunuz o zaman; durumu müsait olmayanlar öğrenemiyor öyle olunca. Ama bilginin bedeli olabilir para. Okul aşamasına kırgın, sayı, elektriği karşılayamıyorsunuz. Bir bedeli olmadan ayakta kalmak mümkün değil. Öyle olunca da kapatacaksınız o salonu ve onun bir kahvehane açacak...

Hakikaten Jeet Kune Do'yu ya da Kung fu'yu öğreniyorsanız onunla alınan maddi bedel, kesinlikle onun karşılığı olmaz.

Bruce Lee'yi anarşist diye tanımlamak mümkün mü?

Kılıçsalığa, doktrinleştirmeye karşı olduğu doğru. Anarşist diyorsunuz ama şu sözü aklıma geldiği için diyorsunuz: "Biz hiçbir dövüşe reçeti olarak gelmiyoruz, sadece geliyoruz."

Harika... Peki, bugün kitlesel ölümlere sebep olan silahlara, teknolojinin karşısında tekniğin, dövüşün nasıl bir yeri var?

Hakikaten, ateşli silahlar karşısında dövüşün yeri düşünülürse... Ama dövüş sanatı üç boyutlu...

Sosyal ya da felsefi yönünden, ardından ortada atılıp ateşli silahları, ateşli tüfekleri yenmeyi öğrenip öğretebilirsiz. Japon devlet başkanı ve Rusya devlet başkanı bildiğim kadarıyla dövüş sanatçısı. Bütün devlet başkanlarında ve arkalarındaki ekipte ardında birleşip dövüş sanatçılığı olsa savaşların olacağına inanmıyorum.

O duygusu, ardamlı vermenin başka yolları yok mu?

Manevyanın dövüş sanatıyla gelmeyecekse ancak din ile gelecağına inanıyorum... Ancak bu din, tahrif edilmiş Tevrat ve İncil'den ya da yanlış tefsir edilmiş bir Kuran'dan değil...

İslam "selam" (sulh) kökünden geliyor ama biliyorsunuz savaşçı bir peygamber anlamı var... "Hz. Ali şöyle kılıcını sallad, kafirlerin kellesini böyle uçurdu" gibi söylemlerin İslam'a yakıştığını düşünmüyorum.

Tayyip olarak korku üzerine inşa edilmiş bir İslam anlayışı var?

Kültür ne derse desin Kuran'ın kastettiği korku, doğrudan Allah korkusu değil. Biz aşkın dünya korkuyoruz, korkudan dolayı aşık değiliz.

Dövüşte de aşk var yani?

Kesinlikle...

Şimdi neden ilgi azaldı dövüş sanatlarına?

Sağlık için yarışmalar için gidenler hata gidiyor. Dövüş karakteri, sanat karakterini önüne geçen branşlar dışında "sokakta kendimi savunabilir miyim" diye gelen kimse yok.

Dövüş sanatlarına en fazla özendiren Bruce Lee'dir. Birçok peygamberden de meşhur. Müslüman, Hıristiyan, Budist, ateist, deist... herkesi seviyor adamı. İnsanlar Bruce Lee'ye özenip onun gibi olabilmek istedikleri ama okullarda hocalar Bruce Lee'ye hiç benzemiyordu...

Bir ara İslami hareketler de bu işe meraklı salmuşlardı. Neydi sebebi?

Cihad ruhuyla yapılıyordu belki... Bir de sporu özendiren bazı hadisler var; okuduğu ümmet yürümeyi

Tayyip Erdoğan'la, Osman Pepe'yle teşkilatçılık seminerlerine girerdik

Siyasi politikayla temasınızın olduğu bir dönemde var?

Evet, Erbakan Hoca'dan çok etkilendim. Sohbetlerinde, her konuşmasında bir sitatla cihana bana anlatmıştı. Bu sitap da sohbetlerinden, Osmanlı'dan yaşıtgel. Ama cahil bulunuşuyla da ürmek tagel sanıyor Osmanlı...

Nasıl?

Sultan Fatih'in kumbarasını kardeşim ödürmemişti, İli Murat'ın "Devletin borçu var" kardeşim ödürmemişti kasıtlıla Kuran'ın hıçlar ayrıyla bağlıyorlarmış. Üç kitabın da bir numarak mektubu: "Ödürmeyecekler! Kasıntı olmadan, yardımda ödürmemiz bile Kuran'dan aralıkta iki ay onuç numarası inler...

"Devletin borcu" dedikleri şeyle ilgili peygamber ve sahabeler cular kadar duyarlılarmış mı. Görüyorsunuz, cahilanın ortaya, din yargıya hıçlar şey anlamamamız; aşırı mıkı bilim.

Erbakan nasıl bir rahaya tahipti?

Erbakan'ın bir takim sıkıntı olduğu muhakkak. Onun dın yönünden ilk kumartlar yıkıldıktan sıma daha sonraki araştırmalarında İslam'ın mamur kültür olmadığını kanıyı etim. Bizim dın dediğimizin kültür olduğunu, peygamb sahabede dinin ise Kuran'da olan olduğunu farkı etim.

O kültür ile sözünü ettiğiniz dinden ürmek verebilir miyim?

"Allah takmak erkeğe haramdır" demir mesela. Kuran'ın nerresinde var bu? Allah takıp takılmamak, haram demek onu anlayabiliriz. Kibir erkek için de kadın için de haram. Tahrifin sonucu bence ayetinde Allah peygamberle "Allah'ın sana helli ettiği şeyi niçin kendin haram kılıyorsun?" der. Peygamber bile takım takmak "caiz" yanı... Dine tasdiğ gibi mıkıtakla anlamıyor. Hadisi Ayvansal 44. ayetinde de bazıyor ve bir ifade var: "Peygamber bana hmar edenıdı kazı sözler uydurmuş olsaydı, mutlaka onu kıdıramada yakalardık..."

Erbakan ailesinde yaşak doğduğunda de gördük...

Müslüman'ın en güzel şekilde ağırlanmak ıcıyoruz; diye ağırlıyorlarda bunu. Ama kibar, sıradı karşıyım ben. Bu tarz duyuncaları da nıyıtlarıyla bağ bağa bırakıyorum.

Fakat Erbakan'dan naşıkıyağı aldım ben.

Nasıl?

Ankaralığı yaşıyorum yerlerde spor okulun içinde mesela. Üç ay askerlik yaşıyorum Mavsal'da bugün hala okulumuz var... Teşkilatçılık çok önemli ve Milli Görüş kadroları teşkilatçılığı çok iyi bilir.

Tayyip Bey'le AP İstanbul İl Başkanı ilan tanıyan Sanayi Bakanı Nihat Ateş (Ergun) de öyle; Fikri Bey'i (Işık), Osman Pepe'yi iyi tanırım. Onlar Hoca'nın peşinden giderken ben de giderdim. Teşkilatçılık seminerleri için...

Ne anlatılıyordu seminerlerde?

Ne kadar insanın partiye aşık edildiği. Nasıl teşkilatlanılacağı konuşulurdu. Bayraklar diye bir köy var burada. Oyunu sanatkârımız "hocam orası Alevi köyü, orada oy kaybedeceksiz" demişti. Erbakan hoca da "Öyle bir şey kabul etmiyorum. Bunun Alevilerle oyunu oynuyorum" demişti kızarak.

Çabuk öfkelenir miydi?

Kolay kolay öfkelenmezdi. Erbakan, ardamlı adamdır; aşırısı azadır.

Tayyip Erdoğan'ı sever miydi?

Erbakan hoca birsiye bakmıyordu. Kim çalışkan, kim güzel konuşuyor diye bakıyordu.

Bugün İstiklal'de olan talebeleri nasıl?

Hoca'nın talebesi de olsa kapıdan dışarı zınıı aşıyın bir yere azarım.

Niçin?

Hıçlar kaptıkıtar aşırı tarzında insan ıskınıar. Kaşınılmıdan nahıra ıstıyorum.

Kapitalizme bakışınızın dövüş felsefesinde bir bağı var mı?

Bu mantıkla olmak zorundayız. Dövüş, sıfırdıkıra [illegible] Hiç anlamıyorum bunu, çok çok [illegible] "Ya ben" küçük bir parçası olabilir dövüşün. İyi bir dövüş sanatı yalnız kendini değil insanımı da savunur.

'Aşk, dumanlı kafaya benziyor'

Nasıl evlendiniz, niçin evlendiniz Yüksel Bey?

(Gülüyor) Aşık olarak evlendim. Yüksel'i peşinden gittim. Tam umudumu kesmiş; işime sporu [illegible] ken bir haber geldi.

En büyük savaşınız yenge hanımla mıydı yoksa?

Bir tanıdı o evet. (Gülüyor) Yıllar sonra rastınan yes eşim yazı. O sırada karşıdan ses duydum: "Yemen tamam, bırakıyorum. Sonra konuşurum" diye... Ondı ondı ıştım.

Nasıl [illegible]

[illegible] Hiç durmadı sürekli ama arkadaşlar gibi durmadı kafaya benziyor. O sırayla da bir şey öğrendim: Aşk mesajı geçerse mesajı, mesajı aşkı geçerse mesajı yaşıyorsunuz. Sabır sınıyla çalıştım ama o hal içinde dengede tutamıyorsunuz.

Evli olmayan bir sofu, İçmiş çofu aldıklar mı?

Evlilik sorumluluk veriyor. Bekar bir insanın [illegible] kendi sokmamış. Ben o alımı bu noktada dinlemem mesela.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ata Erad Tahran/İran

Katar para demektir!

On üç nisan sabahı, erken saatlerde Tahran İmam Humeyni Havalanı'na gitmiş. Uçağım Tahran saatiyle 5'te Tahran'dan Doha'ya yani Katar başkentine uçuyordu. Evet Efendim! Katar uzun zamanlardan beri -dünyanın en zengin ülkesi olduğundan- aklımın ta içlerini gıdıklıyordu. Ve bugün, oraya gitmek zamanıydı. Çok zorla elde ettiğim Katar vizesiyle Doha yolculuğum başlıyordu.

Takriben 2 saatlik uçuştan sonra Doha'ya vardım, uçağım dünyanın en iyi havayollarına, Katar Air Ways'e ait bir uçaktı. İlk dikkatimi çeken, uçakta hiç bir Katarlı personelin olmamasıydı; hostesler ve çalışan personel genelde İranlı, Malezyalı ve Hindistanlıydılar. Katar havalanı modern ve yeni yapılmış bir havalanı olmasına rağmen çok büyük havalanı sayılmıyordu. Pasaport kontrolünde vizelerin bakılmasının ardından tam ülke girişinde otomatik olarak resimimiz çekildi... Bu son derece modern teknoloji beni şaşırtmaya yetti.

Ortahalli ve 3 yıldızlı olan bir otele yerleşecektim. Otelin servisi tam çıkışta bizi beklemekteydi. 15 dakikalık dolmuş yolculuğundan sonra otele vardık. Odamızı tuttuktan sonra istirahat amacıyla odama çekildim. Cuma günü olduğu için caddeler çok tenha görünüyordu ve trafikten bir haber yoktu. Katar'da Cuma günleri resmi tatildi, Cumartesi günleri de tatil sayılıyordu. Cuma günleri genelde tüm mağazalar öğlen 3'e kadar kapalıydı. Müslüman bir ülkede ibadet günü Cuma günü olduğundan kapalı olmaları sürpriz değildi. Peki ama Katar nasıl bir ülkeydi? Sıkı durun!...

Katar, 1800'lü yılların ortalarından berial-Thani ailesi tarafından yönetilmekte. Zaman içerisinde, İngiltere himayesi altında başlıca uğraşı inci çıkartmak olan fakir bir devletten önemli petrol ve doğal gaz gelirlerine sahip bağımsız bir devlete dönüşmüş. 1980'lerin sonu, 1990'ların başı boyunca Katar ekonomisi petrol gelirlerinin, 1972'den beri ülkeyi yönetmekte olan Emir tarafından sürekli bir şekilde çekilmesinden dolayı fakire uğramıştır. İşte anılı Emir olan Hamad bin [illegible] Thani, 1995'te hanedan [illegible] devirmiştir. 2001 yılında Katar, uzun zamandır Bahreyn ve Suudi Arabistan ile arasında var olan sınır anlaşmazlığını çözmüştür.

Petrol ve doğal gaz gelirleri Katar'ı dünyada kişi başına düşen milli gelirleri en yüksek ülkeler arasına sokmaktadır.

"Ülke, Basra Körfezi'nde bir yarımada. Karaya bağlandığı yerde, güneyde, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri ile komşu. Denizden de Bahreyn ile komşu sayılır. Ayrıca körfezin karşı kıyısında İran uzanmaktadır.

On belediye bölgesine bölünmüş Katar'da enteresan bir şey var; ülkenin nüfusu... Erkek nüfusu %73 olup kadın nüfusu sadece %23! Yani her Katarlı kadına takriben 4 erkek düşmekte. Bu istatistik tabii ki Katarlı erkeklerin aleyhinde işliyor. Böyle zengin bir ülkede kadınların çok önemli ve değerli olduklarının altını çizmek gerekiyor. Diğer Arap ülkelerinin aksine bu ülkede erkekler, kadınların arkasında yürüyor ve enteresan birşekilde kapalı kadınların nazını çekiyor

Doha'nın en güzel pazarı, açık havada bulunan Sughulvagfed çarşısı. Eski pazar şeklinde olan çarşıda hediyelik eşya mağazaları ve modern ve klasik kahvehaneler ve restoranları görmek mümkün. Küçük çarşının sonunda deniz manzarası insanin ruhunu okşuyor. O manzarada çay yudumlamak ve nargile içmek illaki boynumuzun borcuydu...

Ülkenin yönetim şekline Emirlik... Ülke 3 Eylül 1971'de İngiltere'den ayrılarak bağımsızlığını ilan etmiş. Yasal Sistemi İslami ve medeni hukuk normlarına dayanıyor. Medeni kanun tamamlanmış olmasına rağmen hukuk sistemi Emir tarafından ihtiyari şekilde kontrol edilmekte... Aile ve kişisel meselelerde İslam hukuku hâkim. Uluslararası Adalet Divanı'nın mecburi yargı yetkisini kabul etmemiştir. 18 yaşındaki herkes oy kullanabiliyor.

Devlet Başkanı, Emir Hamad, aynı zamanda Savunma Bakanı ve Silâhlı Kuvvetler Başkomutanı'dır. Hükümet Başkanı, 3 Nisan 2007'den beri Hamad bin Jasim bin Jabiral-Thani olup, Başbakan Yardımcısı Abdallah bin Hamad al-ATIYAH .. Kabine, Bakanlar Kurulu Kral tarafından atanıyor. Seçim yapılmıyor ve krallık miras yoluyla intikal ediyor.

Katar'ın hızlı ekonomik büyümesi doğal gaz ve petrol üretiminin artması ile desteklenmekte. Ekonomi politikaları, enerji dışındaki sektörlerde özel ve yabancı yatırımların yükseltilmesi ve Katar'ın birbirinden ayrı doğalgaz rezervlerinin çıkarılmasına uzerine odaklanmıştır. Petrol ve gaz GSYİH'nın %60'ından fazlasını, ihracat kazançlarının %85'ini ve hükümet gelirlerinin %70'ini oluşturmakta. Petrol ve gaz, Katar'ı dünyanın en hızlı büyüyen ve kişi başına düşen gelirlerini yükselten ülkelerinden biri yapmış. 2007'de kişi başına düşen gelirle , AB ülkelerine eşit duruma gelmiştir. Son yıllarda desteklenmiş yüksek petrol fiyatları ve doğal gaz ihracatının artması Katar'ın bütçesini yapılandırmasına, ticaret fazlası ve yabancı rezerv birikimesine yardım etmiş. 15 milyar varilden daha fazla olan görünürdeki petrol rezervleri 22 yıl boyunca geçerli derecede verim sağlayacağını garanti etmektedir. Katar'ın görünürdeki doğal gaz rezervleri kabaca 25 trilyon metre küp civarında... Ki bu dünya toplamının yaklaşık %15'ine tekabül ediyor. Yani dünyanın üçüncü en büyük rezervine sahip.

Katar, son on yıl boyunca gaz alanında gelişim sağlayabilmek için yabancı yatırımlara önem vermeye başlamış. 2007'de dünyanın önde gelen sıvılaştırılmış doğal gaz ihracatçısı olmuş.

Katar de içki yasağı var yani Müslümanların içki içmesi yasak. Lakin özel kartlarla yabancılara her ay verilir, daha doğrusu satılır. Ancak , gece kulüplerinde, diskolarda ve barlarda içki yasağı olmayıp herkes (Müslümanlar dahil) içki içebiliyor, Fakat Arapların otantik ve oryantal kıyafetleriyle buralara girmeleri yasak...

Katar'ın en önemli alışveriş merkezi Doha'da, kentinin tam ortasındaki "City Center". Bu alışveriş merkezi, dünya giyim ve kozmetik markalarından dolu bir alış veriş merkeziydi. Rengarenk restoranları her türlü zevke hitap ediyordu. Lüks ve modern bina, zemin katıyla beraber 4 kattı faka her katın ölçümü oldukça genişti... Alış veriş merkezinin tam yanında yüksek ve göklere kadar uzanan binalar ve ticari merkezleri görmemek mümkün değildi. Ayrıca alışveriş merkezinin tam dışında lüks ve modern Taksiler, çalışır vaziyetteki klimalarıyla yolcuları beklemekteydi. Bir Arap ülkesindeki bu tertip ve beceri bendenizi gerçekten şaşırttı.

Katar yolculuğumu bitirmeden hayatımda gördüğüm en iyi Türk restoranından da bahsetmem gerekiyor. Doha'da denizin kenarında binehayet güzel manzaralı bu restoranın adı Sukar Paşa. Osmanlı mutfağını en iyi şekilde Katar'da temsil eden restoranın özel lojası denize sıfır özel camlarla kapanmış olup, Nargile içebilme imkanını sağlıyor Güzel mezeleri yedikten sonra, çok nefis Osmanlı mutfağından Kebap ve bazı sulu yemekleri yedikten sonra sıra illaki Türk kahvesi yudumlamak ve nargile içmeğe gelmişti...

23 Nisan tarihi uçağımız Doha'yı Tahran istikametinde terk etti ve bu harika dolu Katar yolculuğuna noktayı koyabildik. Gerçi o Şark kokan, Osmanlı kokan havayı hiç unutmaya niyetim yok. Buralara bir kez daha gelme umudumla yazımı bitirirken işadamlarına [illegible] önerip, şöyle devam etmek isterim: Katar para demektir

Vesellam...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ezgi Aksoy — Latin Amerika

aksoyezgi@gmail.com

HONDURAS

Honduras'ta Şiddet Durulmuyor

2009'da Manuel de Zelaya hükümetine karşı gerçekleştirilen askeri darbenin üzerinden 3 yıl geçti. Bu 3 yılda; asker, hükümet güçleri ve halk arasında cereyan eden şiddetli çatışmalar gerçekleşti. Neticede Honduras, Latin Amerika'da insan haklarının en çok çiğnendiği ülkelerden biri haline geldi. Honduras; gazetecilerin, aktivistlerin, sendika ve yerli liderlerinin öldürüldüğü, kaçırıldığı, işkence edildiği bir ülke halini aldı. Mayıs sonunda **UNESCO** bir açıklama yaptı ve Honduras'taki gazeteci ölümlerine dikkat çekti. Birleşmiş Milletlere göre Honduras, Meksika ve Kolombiya ile birlikte gazetecilerin çalışması için tehlikeli kabul edilen 3 ülke.

Bu yıl ayrıca anneler günü de buruk geçti Honduras'ta. Cinayetlerin ve kayıpların her geçen gün arttığı ülkede, en tedirgin kesimden biri kuşkusuz anneler.

Honduras'ta lgbt dernekleri üyelerine, ya da doğuştan eşcinsellere karşı baskının ve şiddetin de arttığı gözlemleniyor.

Öte yanda Honduras Yüksek Seçim Kurulu, eski Devlet Başkanı Manuel Zelaya liderliğinde kurulan **Partido Libertad y Refundacion** (Yeniden Kuruluş ve Özgürlük, LIBRE) isimli oluşumu ülkedeki yedinci siyasi kurum olarak onayladı.

DOMİNİK

Dominik Cumhuriyeti - 2012 Seçimleri

Dominik Cumhuriyeti'nde 20 Mayısa gerçekleştirilen seçimler'de adaylar merkez sağda yer alan ve neo-liberal, talancı politikaları ile dikkatleri üzerine çeken **Partido de la Liberación Dominicana** (Dominik Özgürleşme Partisi) çıktı. Küba'nın komşusu Dominik Cumhuriyeti'nde oyların büyük çoğunluğunu alan partinin uygulayacağı politikalar merak konusu. Solgörüşlü gazeteci ve analistler, totalitarizmin artacağı görüşünde. Halkın ise vaad edilen istikrar ve kalkınma beklentisinde olduğu belirtiliyor.

GUATEMALA

Mayaların Maden İsyanı

14 Ocak 2012'den beri Guatemala hükümetinin başkanıolan **Otto Pérez Molina**, çokuluslu şirketlerin Mayatopraklarında

maden aramasına ve HES inşa etmesine izin veren bir yasayı yürürlüğe sokmaya çalışıyor. **Barillas** halkını temsilen 8 bin kişi 15 Mayısta belediye meclisinin önünde toplandı ve topraklarının maden aranarak talan edilmesine karşı olduğunu belirtti. 2007 yılında bölgede yaşayan 50 bin kişi inşa edilmesi düşünülen HES'e hayır demişti. HES'i kabul eden sadece 9 kişi çıkmıştı.

MEKSİKA

Latin Amerika Edebiyatının Usta Kalemi Carlos Fuentes Hayatını Kaybetti

1928 doğumlu; **Octavio Paz, Pablo Neruda, Jorge Luis Borges, Julio Cortázar, Gabriel Garcia Marquez** gibi isimlerle birlikte Latin Amerika edebiyatının en değerli isimlerinden kabul edilen Meksikalı

yazar Carlos Fuentes hayatını kaybetti. Fuentes, "**El boom**" (patlama) olarak adlandırılan ve 60'lı – 70'li yıllarda tüm dünyayı etkileyen Latin Amerika edebiyatının öncülerindendir.

ŞİLİ

Paralı Eğitim Protestoları Sürüyor

Dünyanın öğrenci lideri Camila Vallejo sayesinde ilginin çeken Şili'deki paralı eğitim protestoları sürüyor. Şili'nin iddia ettiklerine göre, dünyanın en pahalı eğitimi Şili'de alınabiliyor. Bu sebeple 16 Mayısta 100 binden fazla kişi başkent Santiago de Chile'de bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Anarşist cephenin de katıldığı, ancak olayların çıkmadığı bir protesto olarak 16 Mayıs yürüyüşünü canlandırdılar.

PERU

Peru Maden Şirketleri Yüzünden Karıştı: 1 Ölü Var

Peru'da ABD destekli hükümet, yıllardır Amazon arazilerinde petrol aranmasına, doğal kaynakların çokuluslu maden şirketlerince çıkarılmasına göz yumuyor. Bu duruma özellikle bölgede yaşayan yerliler ve yerli organizasyonları karşı çıkıyor. Dolayısıyla da Peru, son yıllarda şiddetli çatışmalara sahne oluyor. Sonolarak Espinar Cusco ilinde yerliler maden şirketlerini protesto etmek için gösteri yaptılar. Hükümet acil durum ilan etti ve bölgeye maden şirketini korumak için binlerce polis sevk etti. Çıkan çatışmalarda 13 yerli yaralandı, 1 kişi de hayatını kaybetti. Bölgede acil durum 30 gün sürecek. Bu süre zarfında polisin takınacağı tavır merak konusu.

KÜBA

Mariela Castro Obama'dan Küba 5'lisini İs tedi

Küba Devlet Başkanı **Raul Castro**'nun kızı ve **LGBT** aktivisti Mariela Castro, ABD'ye bir ziyaret gerçekleştirdi. Ziyareti sırasında **Miami**'de ikamet eden Küba kökenli mülteci da ziyaretten Mariela, Obama'dan yıllardır tutuklu bulunan ve

Küba 5'lisi olarak bilinen politik tutukluların salıverilmesi için adım atmasını talep etti.

Dünya Mutluluk Raporu

ABD'deki Kolombiya Üniversitesi tarafından hazırlanan 2012 Dünya Mutluluk Raporu, Venezuela'nın Güney Amerika'daki en mutlu ülke olduğunu onayladı.

Raporu göre, Venezuelalılar, 156 ülkenin bulunduğu listede en mutlu 19 ülke arasında, İspanya, Meksika ve Brezilya'nın da üstünde yer almakta.

Bilgiyi ve Enformasyon Bakanlığı'nın yaptığı basın açıklamasına göre Latin Amerika ülkesinin, sadece listenin 12. sırasında yer alan Kosta Rika tarafından geçildiğini bildirdi.

Dünyanın en mutlu ülkeleri İskandinav ülkelerinden Danimarka, Finlandiya, Norveç ve Hollanda iken en mutsuz ülkeleri Afrika'daki Togo, Benin, Orta Afrika Cumhuriyeti, Sierra Leone ve Burundi olarak açıklandı. (Kaynak: Prensa Latina)

Yeni Harman

Sayı: 162
1 Haziran 2012
Cuma

Aylık Yaygın Süreli Yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına Sahibi ve Yazışıleri Müdürü
Tuncay Akgün

Genel Yayın Yönetmeni
Tuncay Akgün

Editör
Mesut Ata

Harman'ı kaleterler
Ata Erol
Gün Zileli
Ezgi Aksoy
Belma Akçura
Erdinç Yücel
Ayşe Özer
Burcu Pikmaoğlu
Filiz Ekici
Levent Özbek
Selim Yalçıner
Duygu San

Adres: Fevzioğlu Mahallesi Defterdar Yokuşu No:19/1A Cihangir Beyoğlu/İstanbul
Tel: (0212) 292 94 50
Faks: (0212) 251 57 54

Baskı: LaPlus Matbaacılık (0212) 858 00 93

Dağıtım: D.P.P.A.Ş.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ayşe Özer

Gecenin öteki yüzü: Angara Pavyonları

Balyoz Timi'nden,milletvekillerine; 'ayağının çamuruyla gelen' köylüden, müteahhitlere... Solistler... Konsomatrisler... Kuaförler... Taksiciler... Erotik giyim evleri... Masaj salonları... Umutsuz pavyon kadınları... Yaldızlı, küflü geceler... Ayşe Özer, yeniHarman okurlarına Ankara pavyonlarını gezdiriyor...

Anneme "pavyona gideceğiz arkadaşlarla" dedim. Derin bir suskunluktan sonra şöyle dedi: "eskiden kızlar düşürülürdü pavyona, siz kendi ayağınızla mı gideceksiniz?" yeniHarman için ayağımızla gittik...

Devlet memurunun vakarına yakışmayan hal ve hareketler memuriyetten çıkarma sebebidir. Pavyona gitmek, bir eğlence mekanında dağıtmak ve birilerine yakalanmak bunlardan olabilir. Soruşturmanızı yapan muhakkik (ne komik kelimedir) masa arkadaşınız değilse tabii ki. Çünkü bu pavyon işinde "seni filan yerde görmüşler" tümcesini takiben şu sorulur: "beni görenin orada ne işi varmış?" Efendim bu dosya için çevremdeki erkek insanlara sordum neler oluyor bu mekanlarda diye. 100 kişiye sordum en popüler cevap, pavyonda olan bitenher şey anlatıldıktan sonra şu şekilde bitiyordu: "Şimdi diyeceksin ki bu kadar ayrıntıyı nereden biliyorsun? Valla bir arkadaşım anlatmıştıbana da". O "bir arkadaş"ı bulsamonda daha ne cevherler vardır kim bilir. Her neyse, erkek insanları kendi yalan dünyalarıyla ve de orta sınıfı kendi iki yüzlü ahlakıyla baş başa bırakıp yazmaya koyuldum. Nedir bu Ankaralı'nın eğlenememe halleri?

Memur kenti Ankara, kurmaca bir başkent olarak, Türkiye'nin kalbinde olduğu, yani coğrafik olarak Anadolu'nun tam ortasında yer aldığı için başkent olarak seçilmiştir. Başkent olma urbası Ankara'ya birkaç beden büyük geldiğinden midir esvabıyla dövüşür hale gelmesi? Ankara kimilerine göre bugün bozkırda büyükçe bir köyü andırmaktadır. İstanbul'la arasındaki ezeli payitahtlık kavgası, taht kavgalarında kardeşlerini boğduranlar aşamasına gelmediyse de, hala İstanbul'un mu Ankara'ya, yoksa Ankara'nın mı İstanbul'a dönüşünün güzel olduğutartışılmaktadır. İstanbul'u sevmeyen gönülün aşkı [illegible] dizilirken, Ankara bu kadar olumsuz imgeye rağmen her bahtı karanın görmek istediği yerdir hala.

Ankara'da denizin bulunmaması ufukları daraltır. Bir kaşık su bulunca etrafına toplanır benim pek kıymetli Angaralı hemşerilerim.

Vekilime kaymak lazım?

İçine tükürülmekle sürekli tehdit edilse de Ankara'da sanat ve edebiyat köklüdür. Bir söyleşisinde [illegible] Ankara etkisi diye bir şey vardır. O zamanlar dayakçı komiser diye adı çıkmış olan Arap Cemal'in oğlu "Kalın Türk" İsmet Özel şiirle

Ankara'datanışmıştır. Sezai Karakoç'un, Cemal Süreya'nınşiirlerinde Ankara'nın etkisi yadsınamaz..,"

Oysa artık Ankara'nın "iklimi" değişti. Poperotik şairi Ankaralı Turgut, Ankara'da şiir yazar oldu ne zamandır. Kültürüyle var olmuş, kendisi için şiir yazılan değil, şiir yazdıran kent, bir ucubeye [illegible] Daire Başkanlığı var, bürokratlar iş başında. [illegible] ailesinin büyük adam olmaktan anladığı bir devlet dairesinde işe girmek, memur, bürokrat olabilmektir. Memurluğun garantili iş oluşu, bir mühür, bir sümen, bir de masa verilince memura kendini dünyanın hakimiymiş gibi hissettirir. Toprak ağasından kurtulmanın dayanılmaz hafifliği kendi ağalığını kurdurur. Taşralı memurun, taşrada çoluğunun çocuğunun rızkını pavyonda yemesi klasiği, kendisi de bir taşra kenti olan başkente taşınır.

[illegible] alsa da, varoşun müziğini yapan Ankaralı Turgut'unkasetleri hala en çok satanlar listesinde ilk sıralardadır. Onun yaptığı "vekilime kaymak lazım" şarkısı onu diğer Angaralı şarkıcılardan farklı kılar. Ankaralı müziğindeki şarkı sözlerinin [illegible]enliği, belden aşağılığı onları belirli bir alana hapsetse de, piyasa vakti [illegible] çalarak giren Hacı Murat'lar olur iken, genç kızların "yyyy" haykırışları arasında sur atarlar. Bugünlerde Ankara'da Altındağ'ın Ulus'a [illegible]'y a indiği tartışılmakta. Hergele Meydanı denilen Ulus, Opera civarındaki "hergele"ler Kızılay'da yoka atmakta artık. Herkesin lacilerle gezdiği memur kenti Ankara, son on

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yıldır hızla kozmopolit bir kent haline geliyor. Eskiden Gençlik Parkı'na asker kalabalığından giremeyenler şimdi sevgilileriyle yapma gölün üstünde bisiklet sefası yapmakta. Sadabad'a gidelim Sadabad'a! Her yeri neon ışıklarla süslü Gençlik Parkımız dizilere de ev sahipliği yapmakta. Şurası Behzat'ın Bahar'ı öptüğü yer Turistlere buraları gezdirebiliriz... Biz de mutsuz olalım, var mısın?

Eğlence mekanlarının konumlarının belirlenişi iktidarın tercihlerini de yansıtır. Şimdi kırmızı sokaklar moda. Gelirin yeniden dağılımı, mekanların da el değiştirmesini beraberinde getirdi. Ankara'da gece hayatı müşterinin taleplerine göre ayarlanmış farklı konsepte sahip mekanların farklı semtlerde konumlanışı ile belirleniyor. Arjantin Caddesi'ndeki sosyetik barları Sakarya'daki türkü barların siyasi duruşu nötralize ediyor. Maltepe, Ulus, Dışkapı, Çankırı Caddesi, Cebeci Dörtyol ve Kavaklıdere'de bulunan gazino ve pavyonlar ise Ankara gece hayatının merkezüssü oldu. Sonon yıldan buyana solistle program yaparak hizmet veren mekanların azalmaya başlaması ve Ankara havası, yerel deyimle "kaşık havası"nın bu mekanlara taşınması ile bu mekanlar altın çağını yaşamaya başlamış. Bir de her semtte bulunan masaj salonları ve saunalar, fantezi evleri ile Bent Deresi'ndeki mavi pencereli evler donatmış "eğlence" kültürünü. Ankara'nın belirli semtlerinde senelerdir var olan "belfıtığı" duvar yazısının altındaki telefon numarasının ne işe yaradığı da artık nüfusun hemen hemen hepsinin malumu.

Pavyon kültürüne aşinayızdır eski Türk filmlerinden. Her nefis Nuri Alço gazozunun ne işe yaradığını öğrendi Ahu Tuğba sayesinde. Pavyona borçlandırılan kızların çalışmaya mecbur edildiği, kızların kendilerini bu hayattan çekip çıkaracak bir adamın yolunu gözlediği, artık çalışamayacak durumda olan sermayelerin tuvalet kapısında kolonya tuttuğu, daha güzeli veya genci gelince eskisinin kapı dışarı edildiği bir insan tüketim düzenini esefle kınayarak ve dizlerimize vurarak, pavyondaki kadına aşık olup ona ev açan, bütün ailesini karşısına alıp nikah kıyan adamlara da saygı duyarak izlemişizdir senelerce. Fosforlu Cevriye'nin delikanlı aşkına hep hürmet etmişizdir.

Sezaryene, kürtaja indirgeme

Silvia Federici, kadınlara boyun eğdirilmesinin dünya proleteryasının oluşumunda toprağın çitlenmesi, Yeni Dünya'nın fethi ve kolonileştirilmesi, köle ticareti kadar önemli olduğunu söyler. Emek gücünün yeniden üretimi kapitalist birikim için en önemli etkinliktir ve gerçekleşmesi büyük oranda kadınların karşılığı ödenmemiş emeğine dayanır. İlkel birikim sürecinde toprağın çitlenmesinin yarısıra, kadın bedeninin çitlenmesi ve yeniden üretici emekleri ile toplumsal konumlarının değersizleştirilmesinin sürecin merkezinde yer aldığını söyler.

Şimdilerde kadın bedeninin çitlenmesi, sezaryene, kürtaja karşı olma üzerinden ilerlemektedir. Dolayısıyla kadın bedeninde yenilensuşinin pek de şaşılacak bir yanı kalmamıştır. Kadınlığından başka tutunacak dalı olmayanlar, modern toplumsal örgütlenmenin iki merkezi ilkesi emek gücü ile kendi bedeni ve yaşamı üzerine mülkiyethakkını kullanarak bir nevi özgürlüklerini mi ilan etmektedir? Kendi kaderini tayin hakkını mı kullanmaktadır kadın?

Angara pavyonlarının ve gece hayatının durumunu bu üretim sürecinin öznesi kadınlara sordum.

Bir tanıdık vasıtasıyla ulaştığım Neslihan'ı arıyorum. Telefonda SibelCan'ın "Suiistimal" şarkısı çalıyor ringa olarak. Son derece mikrofonik bir ses açıyor telefonu. "Tabii ki görüşebiliriz" diyor. Ertesi gün, evine yakın bir pastanede buluşuyoruz..

TRT Gençlik Korosu'ndan Ankara pavyonlarına... Şarkıcı Neslihan:

'Manken değilim, ses satıyorum'

Neslihan, 13 senedir Ankara gece hayatında sahne alıyor. Annesiyle yaşıyor. 4-5 farklı yerde çalışıyor. Rüzgarlı'da Star Gazinosu ve Sakarya'daki İnci Gazinosu bunlardan ikisi. "Sesimin gittiği yere kadar fiziğimi koruyabildiğim yere kadar yaparım bu işi. Minyon tipli olanlar ne şanslı, mesela Pınar Aylin senelerdir aynı kadın..."

Gece hayatında Müzik-Sen tarafından verilen "ses sanatçısı" kimliği olmadan çalışılamıyormuş, onu öğreniyorum. Bu kimlik kartı olmadığında polis uygulama yaptığında kartı olmayan sanatçı yüzünden dükkana ceza yazıyormuş. Polis konslardan (konsomatris) da kan kartı istiyormuş. Çalışabildiği ve kendi parasını kazanabildiği için mutlu Neslihan, kendine ve sesine güveniyor. "erkeklerin güvensizliğine kızıyorum" diyor. "Günde 3 ila 5 saat çalışıyorum, programlarımı kendim ayarlıyorum, [illegible] ortamlarda sahneye çıkmaktan hoşlanmıyorum" diyor. Burun ameliyatı olduğunu öğreniyorum. "Görsellik için değil, şarkı okurken zorlandığımdan yaptırdım ameliyatı" diyor.

Ali Dayı, bu sene de yedin tarlayı!

Haftanın her günü çalışıyor, 15 günde bir izin kullanıyor. Aylık kazancını soruyorum, söylüyor ama "bunu yazma" diyor, "sonra borç isteyen çokolur". İstanbul'da da çalışmış. Cuma gününden gidip Pazar günü dönüyormuş. "Kendimi kitleye tanıtabilmek için, kariyer için daha düşük ücretlere çalıştım oralarda" diyor. Vefa duygusuyla bazen ücretsiz sahneye çıktığını anlatıyor. Şarkı sözlerini yaptığı esprilerle [illegible] kandaba bir gözde kız varmış adı: Kader. Sibel Can'ın şarkısını söylerken müşterilerle birlikte "Kader, sen bize nazik davranmadın" diye kıza dönüp söylüyorlarmış. Müşteriprofilini soruyorum. "Genelde Doğu ve Karadeniz Bölgesinden oluyor müşteriler. İkisi de müteahhit. Müteahhit parayı bulunca yer. Bir de Çubuk'ta arsasını satan soluğu gazinoda alıyor. Ali Dayı bu sene de yedin tarlayı" diye şarkıyı patlatıyor. "Sanki bir gün gelmeseler, yoklamaya yok yazılacaklar. Adamlar konslara milyarlarca lira harcıyor" diyor. Konsların günlük kazançlarının 300-500 TL arasında değiştiğini, kaşık havası oynayan konsların 800-1000 TL arasında kazandığını söylüyor. Daha çok hangi tarz okuduğunu sorduğumda, "halk müziği, karışık okuyorum. Esnafım yani, isteğe göre okuyorum" diyor. Ankaralı Turgut ve Ankara müziği hakkında ne düşündüğünü soruyorum. "bir şey düşünmüyorum, çünkü sahnede istek olduğunda ben de okuyorum. Onlar kadar açık söylemiyorum tabii. Mesela Ankara'nın Bağları, Kesik Çayır filanonları okuyorum" diyor. "Bize diyorlar kine yapıyorsunuz, 45 dakika şarkı okuyorsunuz, hem de eğleniyorsunuz... Demiyorlar ki sarhoş eğlendiriyorsunuz, kahırlarını çekiyorsunuz" diyor.

TRT Gençlik Korosunda çalışmış bir süre, Kırşehir'de de eğitim aldım, alaylı değilim diyor. Öksürüyorum diye ilaç tavsiye ediyor bana. Patronlarından biri ona "solistim kilo alıyorsunuz" demiş. "Sesime bakarım. Manken değilim, podyuma çıkmıyorum, ses satıyorum" diyor Neslihan. "Gazino ve tele- bar tarzı yerlerde görsellik on planda. Türkü barlara insanlar sadece türkü dinlemeye geliyor" diyor. "Gündüzleri kendimle ilgileniyorum, gündüz diye bir şey yok bizim için aslında diyor. Zaten öğleden sonra 3 gibi kalkıyorum, dışarıda işim varsa onu hallediyorum. 8 gibi de sahne hazırlıkları başlıyor. Kostümden kostüme de fark var, bir elbise giydim, iki sahnemden oldum" diyor. Maltepe'de bir kuaförden bahsediyor, "seni götüreyim oraya kons kızlarla da konuş ben söyledim ayarladım" diyor. Müthiş samimi ve sıcakkanlı. "Zara ve Ebru Yaşar'a benzetiyorlar beni, sesimi de SibelCan'a benzetirler" diyor kahkahayı patlatarak. İstanbul'la Ankara arasında ne fark var diye soruyorum: "İstanbul'da çalıştığım ortam daha nezihti, orada müşteri şarkı-türkü dinlemeye geliyor" diyor. Bakırköy civarında bir türkü barda çalışmış. Son zamanlarda İstanbul'da ekmek bulamayan müzisyenlerin Ankara'ya akın ettiğini söylüyor.

"Solistlerin konslarla ilişkileri iyi. Ben konuşuyorum, ayrım etmiyorum. Onlar da işini yapıyor" diyor. "Masaya kons oturtturmazsan hesap çok gelmez" diyor. "Bayan içkisi 30 TL civarındadır. Kendi paramı alır, çeker giderim, kimsenin parasında gözüm yok" diye ekliyor. En büyük korkusu sesini kaybetmek. Sağlıklı olduğum sürece, evlenmediğim sürece devam etmeyi düşünüyorum diyor. Tasarruf yapıyormuş geleceğine yatırım için. "Evimin kadını, çocuklarımın anası olursam bu işi bırakırım" diyor. Ama bazı erkeklerin "sen bu aleme alışmışsın bırakamazsın" demeleri onu sinir ediyormuş. [illegible] ilk sigaraları anımsatıyor. "Bir gün köyde sigarasız kalmıştık, amcamın yeni Harman sigarasından aldık, gizlice içerken annem bizi dumanından yakalamıştı. Gerçekten bol dumanlı" diyor gülerek. Sigarayı bırakmış, alkol tüketimini de sınırlamış. Sahneye çıkmadan bazen rahatlamak için bir-iki kadeh içiyormuş. "Bence bir sanatçı alkol almamalı, alırsa da ölçülü almalı diyor. Ekmeğe taş koymak için 'sarhoş bu ya' derler. Rahatlamak için içince sarhoş oluyorsun" diyor. "Sesi olmayan o mikrofonu eline almasın... Sahne işi zor, herkes yapamaz" diye ekliyor. Görselliği ön planda tutanlara da kızgın: "mankenler podyuma!"

'Konya'nın en akıllısı Mevlanaymış'

Bu işi onursuz, gurursuz yapanlar, yalakalıklaişini yürütenler var. Adamın anasına bacısına küfrediyorlar, gülüp geçiyor" "Yaşam felsefem; insanları sevmek ve insanlara karşı yapılan haksızlıklara karşı koymaktır. Bunu yapabilen insan onurlu insandır. İnsanın bir duruşu olmalı. Neyse o olmalı. Bak Mevlana ne demiş: ya olduğun gibi görün, ya göründüğün gibi ol" Felsefe bitiyor. "Konya'nın en akıllısı Mevlanaymış, o da döne döne ölmüş" diyor.

İki saate yakın konuşuyoruz. Ayrılırken "yarın seni kuaföre götürürüm, kızlarla da konuşursun" diyor. Fotoğraf çekiyorum. Beğenmediklerini sildiriyor bana. Dergiyle çekilmiş fotoğrafını beğeniyor ençok. Çıkarken hesabı ödemeye yelteniyor, müdahale edince "benim için geldiniz, benim misafirimsiniz" diyor. Israrlar sonuç vermiyor...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

...Ve Konslarla Kuafördeyiz!

Ertesi günakşam saat 19:00'da Maltepe'deki Bayram Kuaför'e gidiyorum. Bayram Bey'e dergiyi veriyorum. Kuaförbir apartman dairesinin tamamından oluşuyor. İçerisi hayli kalabalık. Kuaför bir fabrika gibi çalışıp hazırlıyor kızları. Beş dakikada bir saç çıkarıyor Bayram Bey. Kızların hepsi eşofman ve spor ayakkabılarla geliyorlar kuaföre. Saçlar hep uzun. Kaynak, çıtçıt gırla gidiyor. Çantalarından kaynak saçlarını çıkarıyorlar. Çakmakla yakılıyor göz kaleminin ucu. Giyotine benzer bir yere sıkıştırılan yapma saçlara fön çekiliyor. Kızların saç derileri kaynaktan kıpkırmızı olmuş. Bir bayan kuaförü ancak içeride bir sürüerkek var. Bunların kızların pavyondaki şefleri olduğunu öğreniyorum daha sonra. Bayram Bey makyaj odasındaki kızlarla konuşabileceğimi söylüyor. Makyaj odasına geçiyorum. Kendimi tanıtıyorum. Derginin editörünün adını soruyorlar.

Nida: 'Beni bu aleme düşürdülerdiyenler yalan söylüyor'

Nida konuşsun hepimizin yerine, diyorlar. Onunla konuşmaya başlıyoruz.

"Sesinizi çıkartmayın ortalığı birbirine katarım. Miami Eğlence Merkezi'nde çalışıyorum. Oyuncuyum. Kaşık havası oynuyorum. 21 yaşındayım... (Gülüşmeler) Kimliği çıkarttırmayın bana hepinizi yolarım! Balık etli olduğum için inanmıyorlar. Bir çocuk annesiyim. Solistlik yapıyordum. Ankara gece hayatında programlı mekanların hepsi bitmeaşamasına geldiği için oyun öğrendim oyuncuyum şu anda. Her gün geliyoruz kuaföre, saçımız olsun makyajımız olsun manikür pedikür ağda bunların hepsi olmak zorunda. Çünkü biz orada [illegible] yüzümüzle insanlara hitap ediyoruz. Bakım şart. Müşteriyle karşılıklı kaşık havası oynuyoruz. Karılarıyla düğünde oynamamışlardır bizimle oynadıkları kadar (Gülüşmeler).

Gündüzleri evcil bir insanım, temizlik hastasıyım. Yemek yapmayı seven bir kadınım. Geneldegece hayatında çalışanlar 5,5'a kadar camış gibi yatarlar. Ama ben saat 1 gibi kalkıyorum. Evimi toparlıyorum. Çantamı düzenliyorum, duşumu alıyorum, kahvaltımı yapıyorum... Sonra kuaföre geliyorum. Burada vakit geçiriyoruz genellikle. Birbirimizi görmeden işimiz rast gitmiyor.

Çocuğum babasında, velayeti onda. Ama istediğim zaman görebiliyorum oğlumu. 4 yaşında oğlum. Annem geliyor arada, ablam geliyor. Teyzem iki sokak ötede oturuyor, o da gece hayatında çalışıyor. Gecede 500 lira kazanıyorum. Yalnız bunu patronum görürse yevmiyemi aşağı çeker. Oyuncu olduğum için o da...

'Çocukken korkardık pavyon kadını acaba bizi satar mı, diye...'

Benim kimseden saklım gizlim yok, işte derler ya beni düşürdüler bu aleme, öyle bir şey yok, istemediği müddetçe kimse kimseyi zorla çalıştırılamaz. Yani hani bu filmlerde pavyon kültürü farklı gösterilir; işte kadın içer içer yerlere yatar, öyle bir şey yok, herkes kazancı iyi olduğu için bu işi yapıyor. Kimisinin kültür seviyesi düşük, kimisi bilmiyor, hani çalışıp para kazanacağı bir yer yok ama kimse kimseyi zorla çalıştırmıyor. Çocukken biz de korkardık 'aa pavyon kadını acaba bizi satar mı' filan diye. Benim teyzem bu alemde çalışıyordu. Çocukken korkardım ama baktım geliri güzel. Zor bir iş; gecen mahvoluyor, insanlar işlerinden çıkıp evlerine giderken biz işe gidiyoruz. Ama eğlenceli bir yerde çalışıyoruz, diyebilirim.

Ankara'nın zenginleri, gayri meşru koşturanlar, Ankara dışından milletvekilleri, köylüler [illegible] çamurunda geliyor. Bir gecede [illegible] birlikte takılanlar var. Biz her türlü kimliğe bürünüyoruz... Ayhbir susun konuşma şeyim geldi!.. Cahilin öğretmeni oluyoruz. Psikolojisi bozuk olanın psikiyatrı oluyoruz. Akıllı kültürlü olanın yanında öğretim üyesi gibi oluyoruz. Ama dediğim gibi getirisindendolayı benim işimden bir sıkıntım yok.

'Alemden çekildim 5 ay evde oturdum ama geri döndüm...'

Filmlerdeki o kızlara aşık olma hikayesi de oluyor. Kendini öldüren mi dersin, kızın kafasına asıkan mı dersin. Geçenlerde gazetede çıktı; Ulus-Rüzgarlı'da tavernada çalışan bir kızın kafasına sıkmışlar. Ha bu da büyük oynayanlar için. Kimsenin hayatını karartmayacaksın. Ha diyeceksin ki salak mı, gelmesin... Ama kimsenin hayatını karartmayacaksın... Aşık olduğum oldu benim de. Alemden çekildim 5 ay evde oturdum ama benim istediğim hayatı bana veremediği için geri döndüm. İlk önce kimsenin desteği olmadan kendi getirimle bir gelecek kurmak sonra da yoluma bakmak istiyorum. Çünkü kimseden hayır yok. Bir takım yapmam gereken şeyler var, onları yaptıktan sonra bırakabilirim. Allah'a şükür diksiyonum düzgün, fiziğim düzgün gittiğim her yerde işime bakarım ki ben bundan önce turizm rehberliği yapıyordum. Doğma büyüme Ankara kızıyım. Kırıkkale-Keskin asıl memleketim. Ailem de biliyor benim çalıştığımı. 'Benim kaç gün sigaramı alacaksınız, kaç gün çocuğumun kıyafetini alacaksınız ben gidiyorum' dedim o kadar...

Mekanın sadece kızlarının giderigecelik 25-30milyar lira. Geliri de nereden baksan günlük 50 milyar vardır. Her gün mükemmel olmuyor. Cuma-cumartesi Ankara'nın bütün mekanları full çeker. Çünkü Ankara insanı oyun havasını eğlenmeyi çok seviyor. Çankırı caddesindeki yerler daha salaş. Maltepe başı başına bir kalite. Ulus tarafı daha çakal dolu, çoluk çocuk dolu... Bu alemdeevlenip mutlu olanlar da var. Çocuğu olanlarda var, o insanın karakteri ile ilgili. Kimisi orospu gözüyle bakıyor, kimisi de namusum gözüyle.

'Ekstralı' masaj salonları

Çankaya'da bir sauna-masaj salonunda çalışan Elif'le konuşuyorum bu kez.

"Gazino kazandan farklıdır bizim işimiz. Kötü anlamda demiyorum, herkesin işi farklıdır. Normalde bir masajımızı yaparız. Ankara'da 1000'e yakın ruhsatlı yer vardır, geri kalanı ruhsatsızdır. Burada sen ekstralı çalışırsın. Masajını yaparsın isteyenlere, istemeyene ekstranı yaparsın. Günlük kazancım 500-1200 lira arasında değişir. Bu masaj salonları Ankara'nın her yerindevar. Ulus'ta çok nadirdir. Evtarzı bulursun orada. Kazançları farklıdır. Normal insanlar da geliyor, başkomiserigeliyor, polisi, Yunus'u, Baltoz'dan geliyor. Ahlak'tan geliyor. Kimliğim gizli [illegible] devar. Ahlaktan gelen tek çalışırsan hiçbir şey yapmaz sana. Yanında bir üçüncü kişi varsa para cezası yazar, aldığı maaşınyarısı kadar primini alır. Sonra sefden aldığını pavyonda yada karıyla yer. Diyarbakır'dan başkanlığa aday insanlar geldi. Bürokratlar da gelir. Farklıdavranırlar. Ya seni tehdit eder, yada seni döver öyle gider. Bizim iş daha zor bunu da [illegible] derdi çıkarım, bir de polis derdi çıkarım. 8-9 senedir bu işi yapıyorum. 27 yaşındayım ama herkes beni 18-19 diye çıtır diye bilir.

'İndir!'

Bizim işte "indir" olayı vardır. Escortlukta, masaj salonunda benim patronum "indir" dediğinda müşteriyi tavlamam gerekir. İyileri de geliyor yaniben ağlayan insanı da gördüm, küfredeni de. Dövenleri de çok gördüm. Kanka olduklarımız bile var. Bir tek Ankara'dan gelmiyor, şehir dışından yurt dışından gelenler de var. Sabah 9'da da çalışmaya başlasam işim gayetiyi olur. ama dinlenmem gerekiyor, sonuçta alkol alıyorsun, ayıkkafayla bunu yapacak bir insan değilsin. Bizim işte bakım daha önemli. Adam evdeki karısına bakıyor, bakımsız mesela, şalvar giymiş kadın. Sana geliyor, senin bakımlı olman lazım. İnsanlar aşağılıyor, işte bu pavyon kızıdır, gazino kızıdır diye. Sonuçta sen buraya zevkin için geliyorsun. Bunları demesinler. Ben evdeki karısı değilim. Yaptıkları yanlış bir şey. Kendi tiplerine baksan tip tip değil.

'Seni anneme benzettim'

Bir gün adamın biri bana ifenadövdü. Kasığıma vurdu. Gözüm mor çıktım. Şikayetçi olamadım, çünkü kendi kimliğini açığa çıkarmış oluyorsun. Ailen duyacak. Yani her türlü insanla muhatap oluyorsun. Elit insanlar sonradan rahatsız etmiyor. Seni anneme benzettim filan gibi, kız kardeşimi alıp geleyim mi gibi kelimeler oluyor benim de bunlara karşılığım argo konuşurum. Yani bizim işimiz daha farklı. Pavyondan kız çıkarılmaz ama müşteri beni çıkartabilir. Rahatsız ve tehdit edenler de oluyor. Birebir şahidim, ben yaşadım çünkü."

Ailesi durumunu bilmediğinden fotoğraf çekmemi ve gerçek ismini yazmamı istemiyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tuba: 'Bir öfke anında pavyona başladım'

"Nida ile aynı yerde hizmet olarak çalışıyorum. 26 yaşındayım. Ne anlatayım ki erkeklerin zihniyeti bellidir. Sana bağlı her şey. Kendiniz ya da ne biliyim. Zaten [illegible] gelmiştir. Müşteriye kızların bazıları 'aşkım' der, 'canım' der. Ben genellikle 'kuzum' derim, ismiyle hitap ederim. 'Bey' diye bir şey yoktur pavyonda.

Gündüzleri geneldeuyuyorum. Sarhoş olduğum zaman bir gibi mide bulantısıyla kalkıyorum, tekrar yatıyorum, akşam beş gibi kalkıyorum. Ortalığıtopladım, kahvaltımı yaptım derken akşam oluyor zaten. Kuaföre geliyorum. Sosyal hayat sıfır. Daha önce benzinlikte, markette kasiyer olarak çalıştım. Tezgahtarlık, muhasebecilikde yaptım. Bir sinir, öfke anında pavyona başladım. Ablam bu alemde çalışıyor. Günlük 500 TL kazanıyorum ama bizim masraflarımız da ona göre kuaför parası, taksi parası, 350 filan ancak kalıyor geriye" diyor.

Anadolu-Taşra Pavyonları

Daha önce başka şehirlerde de çalışmış Tuba, "kadın istemediği sürece ne Antep, ne Maraş'ta kimse kimseyi zorla satamaz. Kadın çıkmak istemezse çıkmaz" diyor. Maraş'ta çalıştım, orası kapalı sistem. Gazino alt taraf, üst taraf pansiyon. İzinsiz çıkamıyorsun çarşıya. Emniyet kontrolünde çalışıyorsun. İzin alıyorsun. Üç gün önceden giriş yapamıyorsun dükkana. Dört gün geçmesi lazım. Maraş'ta iki ay çalıştım. Tek başına çıkamıyorsun dışarıya, yanına garson veriyorlar öyle gidiyorsun markete. Orada haftalık veriyorlar. Belli bir sokaktaydı bütün gazinolar. Kadına soruyorlar çıkmak istiyor musun diye. Diyarbakır'ın sistemi açık sistem ama orada da müşteriyle kesinlikle dışarıda görüşmüyorsun. İşinden oluyorsun, bir de dayak yiyorsun patrondan. Çok cahil insanları var 3 gün ancak dayanabildim. Ne durdan ne yoktan anlıyorlar. Bursa'nın sistemi de müzikholler üzerine. Turistik gazinolar yevmiye usulü. Müzikholler yarıcı çalışır. Bir şişe bira 50 liraysa yarısı senin, yarısı dükkanın. Orası da açıksistem, kendine kalmış her şey. Bursa'daki müşterilerin tek derdi kadını sarhoş etmektir masada. Hep kapalı bira isterler. Ankara'dakiler bir içki söyleyip hemen kadını çıkarmak isterler. İstanbul'da da yarıcıymış, ablam öyle anlatmıştı. Ankara yevmiye hesabı; en az 15-20 tane içki içmen lazım ki kendini kurtarabilesin. İster meyve suyu, ister alkol olarak iç hepsi sana içki olarak yazılıyor zaten. Ailem beni öldürür fotoğrafımı çekme" diyor.

Dükkanın gözde kızı: Fırtına Sinem

"27 yaşındayım. Miami Pavyon'da çalışıyorum. 6 senedir oyuncu olarak çalışıyorum. Bir sürü farklı yerde çalıştım. Gündüzleri uyuyorum. Sabah 5,5-6 gibi çıkıyorum. Akşam 9'da işbaşı... Ben 650 lira alıyorum. 30'uma gelince bırakmayı düşünüyorum, daha gençliğimde biraz daha para kazanayım diye düşünüyorum. Ben eşimden ayrıldım. 7 sene önce. İki çocuğum var, babasında. Orada durmaları en mantıklısı, benim gece hayatım var sonuçta. Çocuklar tarafından çok zor. e gece çalışmak zaten zor. Ankara müşterisi gece alemini çok seviyor. Her gece gördüğümüz masalar var. Bana çok aşıkolan oldu, Çok batırdıklarım oldu. (gülüyor) dışarıda rahatsız edenler de oldu da, kimseyle istemediğimiz zaman görüşmek zorunda değiliz."

Biri "ne yapardım bilmem, sana bir gün vermesem" diye şarkı söylüyor. O arada biri "arkadaşlar burada iki tane normal insan var, lütfen" diyor. Televizyon açık, Yalan Dünya'yı izliyorlar, Muhteşem Tüleyman hakkında ne düşündüklerini soruyorum. "Bayılıyoruz diyorlar, tam aşüfte, geçengün Selahattin'e kürk aldırıyordu. Bizden daha sağlam kaşar"

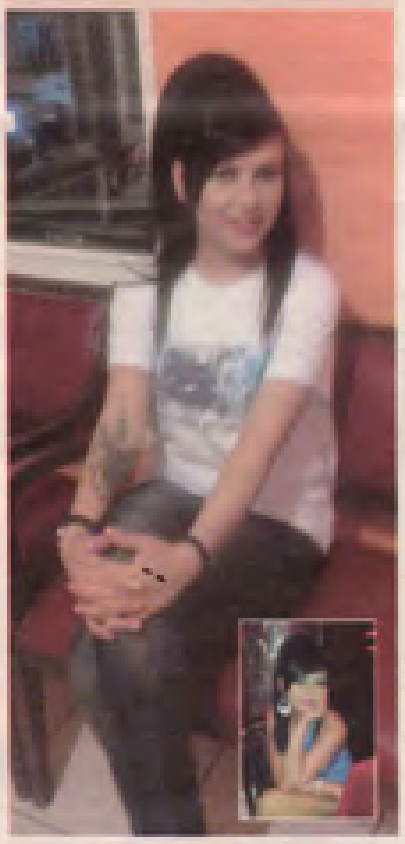

Canan: 'Gazete ilanıyla pavyona geldim'

Canan, Miami Eğlence Merkezi'ndeçalışıyorum. Gece 9'dan sabah 5,5'a kadar çalışıyorum. İşyeri sigortamı yatırıyor. Gazinolarda SSK mecburi olduğundan sigortamız yatıyor. 2,5 senedir çalışıyorum. 22 yaşındayım. Daha önce farklı gazinolarda da çalıştım. Eşimden ayrıldım. Ailem beni reddetti. Eşim benden yaşça çok büyük, bir de ben nikahsız yaşadım. Ben de geldim buraya, ne yapacaksın kimse sahip çıkmayınca. Bir arkadaşım sağolsun gazete ilanı diye bana yutturdu, gazinoya götürdü. Ben de başladım. Her zaman böyle gidecek değil tabii, beraberce düşünüyorum. En azından bir evim bir arabam olsun istiyorum. Ondan sonra beraberce [illegible]."

Makyöz oradan müdahaleediyor, "bunların paralarının bereketi yok, bunlar bugün çalışırlar, yarın hepsi açtır" diyor. Nida itiraz ediyor. "Sen de bizi çok aşağıladın. Kimseninparasınızorla cebinden almıyoruz ki gelmesinler. Kendileri geliyorlar, görüyorlar, ben aşık oldum, sonra beraber olmayınca da vay bu şöyle orospu diye damgalıyorlar". (Gülüşmeler) "Bir seneden beri çalışıyorsun ne yaptın" diyor makyöz. "Ben aileme bakıyorum. Çok da güzel var benim paramın bereketi" diyor Nida.

'Yapma diyen çok, seni karım yapayım diyen yok'

Canan'la konuşmaya devam ediyoruz. Gündüzleri en erken saat 3-4 gibi kalkıyo- [illegible] Ondan sonra [illegible] yapabiliyorsan içinden geliyorsa kalkıp gezi yorsun. Bazen kızlarla buluşuyoruz o kadar. Cuma cumartesi çok yorulduğumuzdan genelde dinlenerek geçiriyoruz evde. Haftada bir gün izinliyiz, onu da bazen kullanıyoruz. Sevgilisi olanlar kullanıyor tabi. Sinem'in sevgilisi varmış. Gazinoda tanışmış. Bu işi yapmasına kızmıyormuş, zaten beni orada tanıdı diyor. Canan, yapma etme diyen çok da kimse alayım da seni karı yapayım demiyor, diyor. Sinem "biz de durmayız, artık paraya alıştık ya. En güzeli böyle. Tek eşlilikten yanayım. Aşk kadınıyım biraz" diyor gülerek. Dosyanın başlığı "Umutsuz Pavyon Kadınları" olsun diyor.

Nida güzel sesiyle türkü söylüyor. Pavyon kadınları biraz arabesk söyler diyor Sinem. Ne söyleyeyim diye soruyor, o sırada makyajı yapılan Tuba "Benim canım sevgilim, iyi ki varsın" diyor. Nida başlıyor söylemeye, sesine hakim. Bir de "Üflediler Söndüm" patlatıyor, ardından "Etek Sarı"...

Patronlarını seviyorlar. "Ananın babanın sahip çıkmadığı kadar sahip çıkıyorlar bize. Dükkanda [illegible] ve her türlü de hallettirir o işi" diyor Nida. "Ankara gece alemi Türkiye'deki en temiz gece alemi" diyor Sinem.

Makyöz: 'Konslar normal insanlardan iyiler.'

Makyajlarını yapan makyöz [illegible] mı istemiyor); "İşlerinde profesyonellik istiyorlar, hiç hata kabul etmiyorlar. Simetri filan diyorlar. Gece o karanlıkta nasıl fark ediliyor anlamıyorum. Genelde sadelikten hoşlanıyorlar. Yani işçiyaptırdıkları makyajla gündüz vakti hayatta sokağa çıkmazlar. Bazen çok dengesizlikler oluyor [illegible] ama ben hepsini çok seviyorum. Normal insanlara göre daha iyiler."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ankara ile İzmir müşterisinin farkı

Ebru; "Bu adamla oturacaksın içki içeceksin,öyle bir şey yok, istersen hiç içme. Bizim gazinoda 39 lira bayan içkisi. [illegible] Patronlarımızdan memnunuz. Paraya sıkışınca çıkarır [illegible] Ankara olarak geçer ama. Ne zaman ödersen öde. İzmir insanının pavyon kültürü yok. Benim diyen kadın 250 lira yevmiye alıyor. On seneden beri Ankara'dakaşık havası başladığından beri pavyon sayısı arttı. İnsanların merakından herhalde. Türkiye'de şu anda en fazla gazinosu olan yer Ankara. En zengin müşteri kitlesi de burada. Sosyal hayatında ulaşamayacağın adama gazino hayatında çok rahat ulaşıyorsun. Sokakta senin yüzüne bakmayacak adam gazin oda senin peşinde it gibi geziyor. Sabah senin çıkman için cebindeki bütün mal varlığını vermeye hazır. Adamı şuradaki ortam için tarlasını malını maşatını satıp buraya geliyor. İzmir'de bunu göremezsin. Birkaç tane elit gazino vardır Rusların filan çalıştığı. Orada kapı girişinde bilirsin üç tane kons vermek zorundasın. O gazinoya giriyorsan bir kadına üç tane kons vermek zorundasın. Adamlar bunu bilerek içeriye giriyorlar Yanına kadın oturttur-mazsa da herhangi bir kadının içki hesabının yazıldığı deftere üç tane yazdırırlar ama 'biz yanımıza istemiyoruz' derler. İzmir'de gazino kültürü ses dinleme ve dans izleme üzerine. Kons kültürleri yok. Herkes görsellik için geliyor, Ankara'dakimuşterinin içirelim, sonra sabah birlikte olalım zihniyeti var. Bizişyerimizde çok rahatız. Kesinlikle çıkma problemimiz yok. Adam seni masada rahatsız ettiği takdirde kalkıp masadan ayrılabilirsin. Ulus tarafında sistem farklı. Oturup içeceksin. İşin bu.Onlar daha az kazanıyorlar. Orada kons ücretleri 25lira. Maltepe'de 35 liradır. Ulus'tasabah 4'e kadar açıktır gazinolar. Ulus'tatakılan bir adam Maltepe'de gelip harcama yapamaz. Burası daha elit kesime hitapediyor Bir iş adamı Ulus'ta bir mekanda oturmaz. Rahat edebileceğl, biraz daha elit, isminin cisminin duyulmayacağı yerleri tercih eder O da Maltepe veKızılay'davar.Turistik yerler var. Rus kızların çalıştığı. Onlar daha pahalı, kons ücretleri 50 lira. Orada 2-3 bin liradan aşağı hesap gelmez. Onlar da bu cadde üzerinde. Oralarda Türk kızları çalıştırmıyorlar. O kızlar bizimgibiralıat özgür hareket edemiyorlar, otelde kalıyorlar, servislealınıyorlar, işyerine getirliyorlar Onları buralarda göremezsin. Ankara havasının kendine has bir oynanma tarzı vardır. Ancak Türk erkeği gazinodaki kadına başka gözle baktığı için farklı hareketler yapanlar meşhur olmuştur. Yoksa aslına uygun oynadıklarından değil. Yaptıkları erotik bir şov. Adamın kucağına atlar, göğüslerini açar Ankara havasını en iyi oynayanlar Kara Mehtap'la, Fırtına Sinem'dir.

"Zor bir iş ama kazancıyüzündenkatlanıyoruz. Yoksaçekilecek kahır değil. Filmlerdekigibi kadını borçlandırıp zorla çalıştıranlar da var. Kafası güzelken senet imzalatıp borçlandırılan bir çok kızım."

Kuaförden çıkarken bir ara yeniHarman'ı, Cosmopolitan dergisiyle yan yana görüyorum.

Nöbetçi Butik-Kızların Ülkü Ablası:

'Bu kızlar derdime derman oldu'

Kızların koyleterini aldıkları Ülkü Giyim'deyim şimdi. Ülkü Hanım, kendi diktiğimiz tasarladığımız koyleteler de oluyor, hazır olanlar da var. Kısa, açık koyleteler tercih ediliyor. Çok tercih edilen bir renk yok. Kişiliklerine göre tercihleri değişiyor. Küçük havası oynayanlar mini, dar kısa hazırlanı ortaya çıkarın koyleteler tercih ediyorlar. Fiyatlar 30 liradan başlıyor, 200'e kadar var. Pişin alan da oluyor, çok samimi müşterilerimize taksit ayıyoruz. Kızlar gelirler burada çay, kahve içerler, muhabbet ederiz, arka tarafta bahçemiz var orada otururuz. Aile ortamı gibi yani.

'Seksi çamaşırları tesettürlü kadınlar da alıyor'

Ankara'da bu tarz koyleteler satan en büyük yer biziz. Dükkan 11-12'ye kadar açık. Büyüyer tarzı olanları oryantaler tercih ediyor. 8 senedir Maltepe'de çalışıyorum. İlk işe başladığımda bijuteri diye açtım ben. Sonra baktım farklı bir alanda buldum kendimi, elbiseye döndüm. Tasarım yapmaya başladım. Seksi iç çamaşırlarını sevdiğim Rus kızlar, tesettürlü kadınlar, normal açık kadınlar da alıyor. Kocaları gazinoya gitmesin diye alıyorlar.

'Gündüz tecavüz, gece esrar...'

Karşıdaki ocakta 17 yaşında bir kız vardı. Kızla muhabbet etmeye başladım. Ben de bu alanı bilmiyordum kons dedikleri zaman yüzüm kızarıyordu. Şimdi öğrendim bu alanın ne olduğunu. Kız aşırı evliliği yapmış, benim abisi bir kız kaçırmış, karşı taraf da intikam almak için bu kızı kaçırmış 12 yaşında. Kızı Samandağ'a götürmüşler, deniz kenarında bir eve kapatmışlar. Gündüzleri kızı tecavüz ediyorlarmış, geceleri de esrar işi için Suriye'ye gidiyorlarmış. Birileri kızın sesini duymuş, kızı kurtarıp Ankara'ya getirmişler. Kaçıran adamlardan biri imdat nikahı kıymış kızla, kızın bir çocuğu olmuş, adam trafik kazası yapıp içeri girmiş. 3 yaşında çocukla ortada kalmış kız, bakıcıya veriyor çocuğu, bakıcının kız kardeşi de alanda çalışmağından sen de gazinoda çalış demişler, öyle başlamış işe. Sonra bakıcı kadının kocası 'seni genelevre satıyorum' [illegible] etmeyince 'bir gün senin [illegible] cinnet çok acıtacağım' demiş. Kızın çocuğunu balkondan düşmüş sandı verip öldürmüş adam!

Mahkemelerle uğraşıyordu, sonra ortadan kayboldu. Çok güzel bir kızdı. Hiç bu alanın insanı değildi, yüzünde hiç öyle bir şey yoktu. Bazıları da inceyerek yapıyor, çıkmak da istemiyor. 600-1000 lira kazanan var gecede. Dışarı çıkmıyorlar arkadaklarla, sadece küçük havası oynuyorlar. Dışarı çıkanlar zola barlardaki kızlar. Ben de kendimi bu alanda buldum ama çok iyi insanlar var. Kimisi ailesi tarafından, kimisi kocası tarafından dışlanmış kişiler. Bazıları çalıştığında ailesi parasını elinden almış. Yani bunlar üniversiteye filan gitmedikleri için en güzel para kazanma sistemi bu. Bir muhasebecinin, doktorun yanına gitseler, 600 lira aylık alacaklar. Adam bir de bunlara tecavüz edecek, hem kullanıp, hem çalıştıracak. Bunlar şimdi kendileri oluyor, istekleriyle beraber oluyorlar, istemedikleriyle olmuyorlar, paraları da onların. 15 bin-20 bin kazanan var aylık. Kim o kadar maaş alıyor ki? İşte alem ismi buradan kalmış.

'Kızlar prenses yarasa gibi'

Elinde parayı tutup 300 bin liraya ev alanlar var, kaç tane evleri var. Altlarında son model cipler, evlerine git her şeyleri var... Ama çok mutlu değiller, hepsinin psikolojisi bozuk. Çok acı çekiyorlar, sıkıntıları var. İnceyerek yapmıyor yani bazıları. İnceyerek yapanlara şöyle kons da başka alternatif bulamadığından yapıyor. Farklı bir alan. Ben bu işe başlamadan önce bir sağlık problemim vardı ameliyat önerdiler. Olmadım. Sonra bu işyerini açınca dükkana sorunları, kızların dertleri farkını öğrendim. Yani bu kızlar benim derdime derman oldular. Birbirimizin derdine derman oluyoruz. Onların sıkıntılarını dinledikçe benimki onlarınkinin yanında sıfır kalıyormuş onu anladım. Kimisi şarkı, türkü söylüyor, kimi oynuyor. Gizem abla gibi bir şey oldum [illegible] yapıyorlar bana. Kızlar prenses yarasa gibi.

Dertli Taksici

Pavyon çıkışlarında kızları götürüp getiren bir taksiciye uzatıyorum teybi. Onun dertleri de başka bi derya. "Beş dakika sonra kapıda ol diyorlar, geliyorum çıkmaları 1,5 saat sürüyor. Yakıştı taksici görünce sallar oluyor. Dostlarını kıskandırmaya çalışıyorlar, arada olan bana oluyor. Mekandan çıkıyoruz müşteri takip ediyor, 'has gözü' diyorlar, benim araba Ford Focus, müşterinin altında Mercedes var. Bassam ne olacak!? Şu gibi para harcıyıp üç kuruş taksi parasının hesabını yapıyorlar. Tanı çıkıyorsun!" diyor gülerek.

Jilet: 'Pezevenkliğin adı menajerlik oldu'

Ülkü ablayla sohbet ederken içeri biri giriyor. Hah, diyor Ülkü abla, bu adam her şeyi bilir.... Lakabı jilet. Ankara'nın su dağıtım bayilerinden biriymiş. 15 senedir bu alanın içinde olduğunu söylüyor. Başlıyor o da anlatmaya:

"Gazino ve pavyonlara malzeme (su, içki vs.) satıyorum. Pavyon sisteminde, 'burlesk night club' dedikleri yerler arasında dağlar kadar fark vardır. Pavyonda kızları çalıştırırlar. Kızlar sadece içki içer; orada seks yoktur. Oraya gelen müşteri o kızı gece çıkartamaz. Gece 5'te işleri biter, herkes taksisine biner. Görüşmek, buluşmak isteyen varsa çorbacıda adres alırlar, öyle görüşürler. Mekanın bununla hiçbir ilgisi yoktur. Pavyon hesabı budur. Pavyonda çalışan kızlarda bir avans sistemi vardır. Güzelliklerine göre kızlara kredi açılır. Senet alırlar adından, kız mekana borçlu olarak çalışır. Kızın güzelliğine ve getirdiği müşterilerine göre bu rakam değişir. 50 milyar avansa açılan kız bilsin olur. Kız başka bir pavyona gideceği zaman öbür pavyondaki avansı yeni işyeri tarafından kapatır. Transfer hesabı, benzerdir gibi yani. Ama kız o parayı kendisi alır, kendine harcar, ev tutar, eşya alır, dozu varsa dozuna yedirir. Kızın kızların görevi, müşterinin her oturduğu masada son kuruşuna kadar mekanda beraberinde sağlamaktır. Kız her oturduğu masada aşık yaşar. Gazinoda çalışan kızın yüzlerce sevgilisi vardır. Ama masaya oturan adam bir tek onu bu kadar yakın dostundaymış sanar ve bir daha gelir. İçki parası her yerde değişir. Elma suyu gelir, müşteriye viski diye verirler. Zaten belli bir saatten sonra adamın kafası iyi olduğu için ne içtiğini de fark etmez. Kızlara devamlı elma suyu gelir, ama viski [illegible] erkeğin yanına tek oturdu[illegible] erkeğin yanına tek oturduysa adam kıza aşık olur, bağlanır, kız mekandaki bir çok kızı da yanına çağırır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

içki tüketimi artsın diye. Bir içkiye 50 lira yazılır. Kızlar bundan hem prim alır, hem de günlük yevmiye alır. Kızın güzelliğine göre yevmiye değişir. Kaşıkhavasındaiçeriye para yatırırsınız sıranız gelince çıkar oyununuzu oynarsınız, bunun da bir bedeli vardır. Turistik yerlerde çalışan Ruslar belli bir otelde kalır, akşam servisle alınıp mekana getirilirler. Bunlarda da sistem şöyledir. Mesela adam çok beğenirse kadını, beraber olmadan önce kıza önce adamı birkaç kez mekana çağırması ve belli bir miktarı mekana bıraktıktan sonra dışarıda adamla görüşmesi söylenir. Mekan Rus kızların attığı her adımdan haberdardır. Çünkü onlara menajer parasıverilir Piyasada artık pezevenkliğin adı menajerlik oldu.(Gülüyor) menajerlerpiyasadan kızları toplarlar, mekanlara bunları satarlar, her kız başına mekandan günlük yirmi lira para alırlar. Kızlarınher türlü sorumluluğubu menajerlere aittir. Kız işe gelmediği zaman mekan sahibi menajerden hesap sorar. Öylebir sistemdir ki gecede on tane mekan gezip, her gittiğimekana 3-5bin lira para bırakan adamlarvar. Bu mekanlarda TV'de gördüğünüz insanlardan, milletvekillerine kadar görebilirsiniz. AKP'nden CHP'ne kadar. AKP daha fazla onların meclisteki çoğunluğu daha fazla olduğu için-(gülüyor). Tabii onların gittiği yerler genelde telebar tarzı yerler.

'Kızlarasaygısızlık edeni komalıkederler'

Bir gazinoda en az 35-40 kişi çalışır Mutfağından komisine kadar bunlar askeri sistemdedir. Onbaşı, yüzbaşı, binbaşı, albay gibi. Birtaneşef garson vardır. Mekanda olabilecek en ufak bir aksilikte gecede 20 milyar da bırakıyor olsanız, mekanaçalışana kızlara saygısızlık -kızlara şamar atanlar olur bazen- olduğu andaen az yirmi kişio bir kişiyi komalık eder. O mekana girerken [illegible] gidip daha farklı bir şey yaptığınızda, her gazinonun, tele-barın kapısında en az iki-üç tane tetikçi vardır. Bunlar her şeyi göze almışlardır. Eğer ki adamın vurulması gerekiyorsa o adam öldürülür, mekan sahibi bir tane daire alır ve o adam hapisten çıkana kadarda onun ailesine bakmakla yükümlüdür. Sistem hep böyledir. Telebarlar daha çok Akay tarafındadır. Telebarsisteminin tek farkı, kızlar masa başında pazarlık yaparlar ve anında kalkıp gidip otelde seks yaparlar. Bundan mekana gelenler de haberdardır. Bu kızlar mekandan para almazlar. Milletvekilleri, bürokratlar geldiğinde mekan sahibi onları ücra köşelerdeki localara alır. Onlar istediği kızı oradan bağlanır.

'Gölbaşı'daherkes tarlasını bir pavyona yatırmıştır'

Ankara çiftçi, memur ağırlıklı. İstanbul'da club, pub tarzı yerler var. Eğlence yerleri Ankara'da çok kısıtlıdır. Ankara'da gece alemindeki mekanların en çok iş yaptığı dönemler hasat dönemleridir. Ekinini toplayan köylü gelir. Ankara'da bu işi en çok yapanlar da Gölbaşılılardır. Gölbaşıilçesinde arazi kalmamıştır. Herkes tarlasını bir pavyona yatırmıştır. Şu anda gazino ve pavyonların hükmünü sürenler Hayrenakilerdir. İç Anadolu insanı oyun havasını sever, bu tarz içkili yerlerde kadın olmasından hoşlanır. Ulus tarafındaki gazinolara gelenler Çubuk, Adapazarı, Beypazarı, Gölbaşı, Konya'dangelir. Hasadını kaldıran köylüler gelir, alemi, içkiyi çok severler. Kendi bulundukları yerlerde bunu yapma şansları yok. Bu bir kültür meselesi. Telebarlardaki kar marjları daha yüksek. Açılacak şişeler daha yüksek meblağlara açılır. Oradaki garsonlar daha fazla kazanır, çünkü kızlarla, otellerle anlaşma yaparlar Şef garsonunsöylediğiotele giderse daha çok para alır.

'Güzel bir kız 5 senede en az 10 daire alabilir'

Kızların çalışma sistemi de şöyle: gecede bir kıza sekz, bir cami 200 lira, daha fazla kalmak isterse 600; kızın güzelliğine göre değişir. Adamı çok zengin gördüyse kız 800 lira fiyat çeker. Bir defalık sekse 800 lira veren çoktur. Müşteri sabaha kadar kalmalarını isterse, kızlar 5,5-6gibi mutlaka tamamen bitirirler işlerini. Alacakları para bazen 1000 bazen 2000 lira olur. Adam kızı çok beğendiyse 3000 lira bile verir kıza. O tarz mekanlarda Ankara'daki üniversitelerde okuyup, orada çalışan kızlar da var. Tuğ önemli değil bu işte, istersa 40-50 yaşında olsun, onlar için önemli olan fizik, müşteri talebi. Çalışamayacak duruma gelince de evlerde müşteri kabulüne başlıyorlar. Zaten hepsi anadan babadan aşırı, birçoğunun ailesi de biliyor bu işi yaptığını. Buna da pek itiraz çıkan kalmaz. Güzel, fiziği düzgün bir kız beş senede en az on tane daire alabilir. Gecede en kötü kazanç 1,5-2 bin civarındadır.

'Karılarını bir yemeğe götürmüş değiller'

Telebardan kızla çıkan müşteri otele gittiğinde kız ona bir duş almasını söyler. Adam duştan çıkana kadar minibardan viskisini açar, çikolatasını açar, bir kez ısırır atar. Adam, asla kıza niye bunu kullanıyorsun diyemez çünkü kafasında seks var. Benden aldıkları 10 liralık küçük viskileri otellerde 40 liraya açarlar. Adam en az 100-120 lira da ekstra para öder otele. Herödediğinden kız %20-30paya lır. Türk filmlerinde izlediğiniz hazin hikayeler yok artık. O hazin hikayeler şuna döndü: her kızın altında son model bir araba, günlük en az 300-400 milyon paraharcarlar, gelirlerburadasaçlarını yaptırırlar, benden viski alırlar. Çok güzel tatile gider. Çünkü en az 10 tane dost ve sevgilileri vardır. Kızların sisemleri çok farklıdır. Evli olduğunuzu bilir, sizle bir takılır, iki takılır, üçüncüde birlikte olur; sonra hamile kaldığını söyler. Sizin de çok paranız var. Ben bu çocuğu aldırırım ama ailem duyarsa ne diyecek, mekana şu kadar borcum var der. Adam ertesi gün kızın hesabına istediği parayı yatırır. Buna çok şahit oldum. Bu sisemde eziken bir taraf yok. Herkes hallinden memnun. Kızlar asla zorla çalıştırıldıklarını iddia etmesinler. Gecede 10 bin lira kazanan kızlar var. Altlarında mini Cooper'lar, son model cipler. Beymen'den, Vakko'dan dilediklerigibialışveriş yapıyorlar. Onlardan çıkmıyor kı parası. Elinde yirmi tane çanta, yanında iki tane koruma ile dosuna alışveriş yapıyor kız.

Bu adamlar karılarını bir yemeğe götürmüş adamlar değillerdir. Ama sabahtan akşama kadar dostlarını, sevgililerini gezdirirler.

'Normal iş diye bir şey kalmadı'

Bu mekanların hepsi mi iyi, asla. Kızlara fadlan senet imzalatanlar da var. Ama dürüstçe yapanlar da var. Alan razı, satan razı, gelen razı...

Bu adamlar deli gibi vergi veriyorlar. Gecede en kötü 60-70 milyar net kar eden mekanlar var. Bu mekanlarda dönen para hiçbir yerde dönmüyor. Bu mekan sahipleri bir senede milyon dolarlara sahip oluyorlar. Çokda güzelparavar yani bu işte. [illegible] Çünkü [illegible] yönünü.

Sosyetik night club'larda barın üstüne çıkıp dans eden normal bir kızla pavyonda çalışan kız arasında ahlak açısından hiçbir fark yok bence. Pavyonda çalışıp da çok namuslu olan kadınlar da var. Sadecegeçim kaynağı olarak bu işi gördüğü için bu işi yapıyor. Kendi mahallesine geldiğinde başını kaldırıp kimseye bakmaz. Bilmeyen asla onun pavyonda çalıştığını anlamaz.

Sosyal devlet diyorlar da öyle bir şey kalmadı. Çoğu evlenmiş boşanmış, babası zorla evlendirmiş, kocası dövmüş, kocası pavyona satmaya kalkışmış, kadın kaçmış kurtulmuş. Pavyonda çalışanların %60'ı böyledir. Bukadınlar normal birişte çalışamıyor. Çünkü normal iş diye bir şey kalmadı. Adamınız yoksa hiç bir yerde işe giremiyorsunuz. Bu kadın ne yapacak?

'Sapkın ilişkiler de oluyor'

Kadının ruhu ile ilgili bir şey... Ruhunda orospuluk varsa kadının her yerde aynıdır. Pavyonda çalışıp da oradaki erkeklere çok farklı davranan, nasanın altından cinselliği sürdürmeye çalışan kadınlar da var. Bir de adamın dokunmasına izin vermeyenler var; sadece çok saminiz olunduysa sarılabilir adam, o da kadın izin verirse... Aksi takdirde hiçbiri mekan sahibi sen bu adama niye sarılmıyorsun diyemez. Telebardaki kızın böyle bir şansı yoktur. Mecburdur yani. Dansını yapacak, seksi pozlar verecek, bacağını kaldıracak, iç çamaşırını gösterecek, karşıdaki adamı bir şekilde tahrik edecek, adam onu masasına çağıracak, konsomu sunacak, viskisini açacak, mekan arasa para kazanacak, daha sonra da otele çıkıp gidecek. Burada da [illegible] vardır. Bu işi yapmak istemeyen her an istediği karakola gidebilir. Böyle bir durumda emniyet asla göz açtırmıyor. Mekana bonservisini ödeyen çekip gidebilir. Onları orada tutma aracı o. Güzel olan kızlara o avansıverirler. Çünkü kız bir anda çıkarıp 50 milyarı veremez. Ama kız çok güzelse hangi mekana gitse diğer mekana borcu kapatılır, kız bu defa yeni mekanaborçlu olur. Aslında o kız o n günde o mekana borcunu ödeyecek kadar kazandırır.

Sapkın ilişkiler de oluyorbazen. Evli çiftler gelip telebardan kız alıyorlar. Kadın kocasına sürpriz yapmak içinkızayarlıyor filan..."

Işıklar Sönünce

Ankara manzarası ışıklardan ibarettir Orta sınıfın iki yüzlü ahlakı uykuya dalarken, onlarıngecesi yeni başlıyor. Pavyon patronu kapitalizm, bizizor-laborçlandırıp kendisine mecbur ediyor, diye avunurken [illegible] kendi ayağıyla gidiyorlar pavyora ... Alternatif üretme iddiasındakiler, sol vicdanı Behzat Ç.'ye havale ettiklerindenşimdibeşinciuykularındalar.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

leventorhan1@gmail.com
Levent Orhan

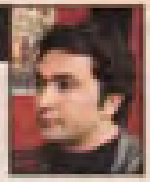

Kenz Ateştir, Yağma Serinlik

"Bontanı gir ama hiçbirdetma.
Şüphesiz Allah hiçbirdetanlan sevmez."

Benim bir dedem vardı. Annemin babası. Dağlarda kendiliğinden biten yabani ahlatlara sulu sulu, regarenk, damak çatlatan armutlar aşılardı. Dikenli, deste basan, gül armutları…

Hepi topu iki sepet armut, küçük bir el terazisi. Semt pazarlarını dolaşırdı bir kaç ay. Bazen ilçeye giderdi, bazen Ankara'ya, bazen de o iki sepeti uzun boyunlu, beyaz bir eşeğe yükler peşinde yüzlerce eşek arısıyla çıkagelirdi yaşadığımız kasabaya.

Sepetlerden biri eve inecek, odalar günlerce armut kokacak. Diğeri meydandaki büyük caminin önüne serilen tertemiz bir çuvalın üzerine dizilip, öğle namazından çıkanlara satılacak.

Çocukluğumun ilk büyük suçluluk duygusuydu. Beş yaşında olmalıyım. Dedem namazdan çıkıncaya kadar sergiye göz kulak olacağım. El terazisinin üzerine oturmuşum. Kimse armutların satılık olduğunu anlamadı. Camiden ilk çıkanlar kapışıverdiler. Dedem geldiğinde ezilmiş bir kaç armut kalmıştı önümde.

Elimden tutup kaldırdı. Sonra eğilip teraziyi aldı yerden. Önce bir zincir şıkırtısı duyuldu, insanlar donakaldılar, kefeler bir kaç kez çarptı birbirine. Yanı başımızda, dizine yatırdığı testiden takma dişlerine bulaşan armut şırasını yıkayan bir adam alelacele doğrulup cüzdanını çıkardı. Sonra onu gören onlarcası. Bir anda etrafımızı sardılar. Bir yandan [illegible], bir yandan da ellerindeki kağıt paraları –sanki yenecek bir şeymiş gibi- dedemin ağzına doğru uzatıyorlardı.

Hiç birini almadı dedem. Hakkını helal etti, konu kapandı. El ele tutuşup eve gittik. Sonra kalabalığın armutlarımızı kapıştığı yere yıllar boyu kasa kasa kirazlar, elmalar, erikler geldi. Sahipleri meydana bırakır gider, saatler sonra boş kasaları almaya gelirlerdi. Ben de büyüdükçe kapışanlar arasına karışıp bu vahşi geleneğin tadına baktım. İnsanın kendi malını yağmaya açmaktan duyduğu vahşi zevkin son kırıntısıydı bu gelenek.

Modern aklın beraberinde getirdiği ilişki biçimleri, ihtiyaçlarla aramıza onur kırıcı bir yığın formalite soktukları gibi, kendi haklılıklarını ortaya koymanın yegane yolu olarak da diğer seçenekleri aşağılayıp, lanetlemeyi görmüşlerdir. Şimdi o lanetin nöbetini sözlükler, [illegible] kanunları tuttuğuna göre, oturup incelesek belki de o kanlı hücumdan [illegible] sözcüğü almıştır.

Yunus'un bir kaç şiiri dışında yatacak yeri kalmamıştır hani. Olumlu anlamda, [illegible] Türkçe kaynaklardan kovulmuştur. [illegible] tarih kitapları büyük bir müjde karşısında sevinçten çıldırmamak için çadırlarını, sürülerini yağmaya açan hakanlarla doludur. Fazlalıkların alınması, uzayan saçların kesilmesi gibi tazelik ve esenlik dolu bir sözcük.

Geçtiğimiz ay, Tekirdağ'daki 1 Mayıs kutlamalarına "Kendiyaşadım Mükemmelim" konuşuyla katılan İhsan Hoca ve arkadaşlarının taşıdığı pankartlardan biri, yalın dili ve yakıcı içeriğiyle meşale gibi parlıyordu: "Kenz (Biriktirmek) Ateştir".

Peygamber sözünü, yani bir hadisi pankarta taşımışlardı. Biriktirmenin karşıtı ne olabilir, biriktirenleri ateşten nasıl koruyabiliriz? Biriktiren laikse vergiden, İslamcıysa zekat ve sadakadan söz açacaktır. Biriktirenlere yardımcı olacak bir başka formül üzerine [illegible] yağmayı [illegible]. Tam da bu sırada, İhsan Hocanın kızı Zeynep, Şişli'de kenz dininin mabedlerini tekmeleyen bir grup anarşistle internette yazıştığı ile ilgili gözaltına alınmasın mı?

Medyaya düşen görüntülerde maskeli birkaç kişi bankamatikleri tekmeliyor. Banka reklamında kullanılan hayvanlar üzerinden zekice özgürlük mesajları veriyorlar. Hiçbir canlıya zarar vermemişler. Bütün öfkeleri canlılara zarar veren makinalara dönük. Üstelik hiçbir bankayı da büsbütün insanlara zarar veremez hale getirmiş de değiller. Tutuklananlar arasında 1 Mayıs'a katılamayanlar bile var. (Olayı haber yapan internet sitelerinden birinde, haberin hemen altında şöyle bir ilan vardı: "Banka kredinizin tamamını biz kapatalım, siz bize taksitle ödeyin")

Bu ülkede polis, sonuçları itibariyle geri çevrilemez bir olgu olarak şiddetle en can yakıcı hesaplaşmayı anarşistlerin yaptığını herkesten daha iyi bilir. Aynı şekilde, anarşistlerin her an seyyar bir devlete dönüşebilen örgütlülük konusunda da ne düşündükleri malumdur.

Namazdan sonra komünist taşlamamak da henüz suç olmadığına göre, neden İhsan Hoca'ya gözdağı vermek için kızını anarşistlerle birlikte, hem de örgüt kapsamında suçluyorlar. Bir araya gelmek için yoğun bir çaba sarf etmemelerine rağmen [illegible] bir arada düşmekten nedeni [illegible] kadar [illegible] sorsalım, böyle bir ihtimali neden peşin peşin suç kabul ediyorlar?

Batılı tarihçiler Muhammed Peygamberin insanları İslam'a davet ettiği yıllarda, Arap Yarımadası'nda yaklaşık dört yuz peygamber yaşadığını yazarlar. Ama Mekkeli, yoksul bir yetimin çağrısı, bir insan ömrüne sığacak kadar kısa bir zaman içinde bir kaç kıtayı kat etmiştir. Bu muazzam çıkışın [illegible] yağmayla yakılaşanları bile [illegible] kafa yormaya zorlamıştır.

Kaldı ki, o dönem için Medine'ye akın edenlerin şarkısı Şam kervanlarından ziyade yoksul bedevilerin yüreğine su serpmektedir. Kelime-i şehadetle açılan basit ama korkunç bir kapı ve olmak, sahip olmaktan doğan bütün hiyerarşileri tuzla buz etmiştir.

Meseleye salt iman bahsinden bakanlar biraz üzülebilir ama, Arap Yarımadası'nda zuhur eden yeni dinin moral üstünlüğü, hayatları yağma ekonomisi üzerine kurulu çöl bedevileri ile birleşince Bizans, Sasani ve Çin birikiminin tarihte gördüğü en zorlu koalisyonu doğurmuştur.

Yağma esasına dayalı eşit ve imtiyazsız bir şekilde bölüşüm ilişkilerine dahil olan hor ve hakir yığınlar kadim Acem İmparatorluğu'nu birkaç yıl içinde mermer sütunlarına kadar kemirdiler. Hatta Dr. Hikmet Kocamaz, "Dinin Türk Toplumunu Etkileri" adlı çalışmasında Arap İslamlığı ile Türk Şamanlığının bu Acem yağmasında kendiliğinden yan yana geldiklerini, "savaş alanında, danışıklı imişce ve anlaşmıca birbirlerine omuz verdiklerini" yazar.

Bu koalisyonda bir süre sonra kendi savaş ağalarını, bürokrasisini doğurdu. Emeviler elinde Arap milliyetçiliğinden de öte düpedüz bir kabilenin kibrine bürünerek Türklerin bu koalisyona girmesini birkaç asır geciktirmiştir. Ancak Emevi yıkılmadan sonra, Kırkıncı'nın tabiriyle "Eba Müslim gibi yaman bir Türk komutanın kumandasındaki Abbasiler devrinde" [illegible] yayılma yollarını buldu. Takvimler 960 yılını gösterdiğinde ilk kez bir Türk hükümdarı İslamı seçecekti: Satuk Buğra Han. Aslen Doğu Türkistanlı. Müstakil kabilesinin adı ise "Yağma" idi.

Hikayenin gerisini biliyorsunuz, tıpkı Bizans gibi, yeteri kadar birikim yapan İslam Coğrafyasının kaderi ilgililer bile bu yeni kasırganın hedefleri arasındaydı artık.

Buraya kadar hep meselenin aksiyon tarafını ele aldık. Oysa aksiyoner güçleri yan yana getirecek çağrının gözle görülür bir moral üstünlüğü, bir erdemi olması gerekir.

İlk Müslümanlar bu moral üstünlüğü Bedir Savaşı'yla elde ettiler. Kan ve kabile gayretini her şeyin üstüne koyan bir toplumun karşısına ensar ve muhaciri kardeş kılarak çıktılar. Bu kardeşliğin prensiplerini öz babalarına karşı canları pahasına savundular. Babalar ve oğlular kılıç kılıca geldi. Böylece babalarını dize getiren oğulların seslerine can yakıcı bir samimiyet sindi.

İhsan Hoca ve arkadaşlarının Fatih Camii avlusunda kıldıkları gıyabi cenaze namazı da küçük bir Bedir gazvesiydi aslında. Biriktirdikçe hoyratlaşan bir geleneğe karşı açıkça kardeşliğin yanında yer aldılar. Kardeşliğin prensiplerini savundular.

Bir bulut kaynıyor şimdi Anadolu'da. Birkaç yıldır ağaran moraran bir bulut. Küçük küçük Bedir Savaşları yaşanıyor her cephede. Yerini yadırgayan, tedirgin ruhlar karşılık verecek samimi bir ses arıyorlar. Yerini yadırgayan herkes kılıcını özbabasının gırtlağına dayamış durumda. Buldukları doğruları ait oldukları çevrenin politik [illegible] değil, hayata doğru tutuyorlar.

Sol ve şiddet tartışması kırık dökük ilerliyor bir taraftan. Kürt kadınlar örgütün üstüne üstüne yürüyor, başörtülerini atıyorlar yere. Hrant Davası namusumuzdur, diyor İslamcı aydınlar kulağının üstüne yatan hükümete. Benim için öldürme, diyor diğerleri. Uludere için imza kampanyaları açılıyor. Sorgulanmaktan ödü kopanlar hep aynı şeyi tekrarlıyorlar: Yağma Yok!

Oysa yağma da bambaşka bir anlama geliyor artık. Bin bir sinsi tuzağın, bin bir teorik labirenin [illegible] düşe kalka özgürlüklere yol arayanlara; "ben bir kestirme yol biliyorum" demektir artık yağma. Müslümanlara da yakışıyor, anarşistlere de.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

filizelasu@yahoo.co.uk / http://filizelasu.com
Filiz Elasu

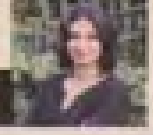

Kıskançlık (I): Seven Erkek Kıskanır (mı?)

Bayanlar, nasıl gerçekliği tam olarak olarak edemeyip yorumlamakta, hatta sezgi yoluyla birazcığını alıp geri kalanını çarpıtmakta; kendine göre anlamlar bulmakta usta ise (örneğin: doğaüstü güçlere dair açıklamalar), insanlık tarihi de aynı yanılsamanın bir başka boyutta, daha büyük bir ölçekte yaşandığının göstergesi olsa gerek...

Biz homosapiensler, beynimizin henüz onda birini kullanma kapasitesine sahipsek, bu rasyonelliğimizin de onda birinde takılı kalıdığımız anlamına gelmez mi? Gerçekten de evrimimizin bu sürecinde, sık sık rasyonel olmayı bırakıp duygularımızla hareket ettiğimiz yadsınamayacağımız bir olgu. Mesela, bir tehlike karşısında, korktuğumuzda kaçıyor veya derin bir üzüntü yaşadığımızda bütün hayatımızı gözden geçirip çözümler, yeni yollar bulmaya çalışabiliyoruz. Bunlar hayatta kalabilmek, kendimizi koruyabilmek için gerekli en temel bazı fonksiyonlarımız ve bizim tanımına mekanizmalarımız... Hayvanlarda olduğu gibi yüzde yüz açıklanabilir kolaylıkta, devamlı tekrar eden hisler gibi olmasa da, ama toplum ve sosyal ilişkiler duygularımızı yönlendirmede bir diğer etken, insanoğlu ülkelerin evrimleşme sürecindeki yerine uygun olarak, ara bir evrede, bir sarkaç misali, temel duygu ve düşünceleri arasında gidip geliyor.

Kıskançlık, insanoğlunun evrimsel geçmişinden mirası aldığı, korku temelli, karmaşık duygulardan biri. Bir olumsuz his ve düşünceler kümesi... Güvensizlik, korku, endişe, bir şeyin, özellikle biriyle bağlantılı olarak değer verdiğin bir şeyin kaybedileceği hissi. Tüm bunlara ilave olarak, kızgınlık, öfke, pişmanlık yetersizlik, öğrenme, çaresizlik gibi hisleri de beraberinde getirebilen bir yoğunluk. İnsan ilişkilerinde sık tecrübe edilen, hatta beş aylık bebeklerde bile gözlenmiş, sosyologlar, psikologlar, antropologlar ve biologlarca nedenleri, çeşitleri, etkileri incelenmekte olan; kitaplara, resimlere, filmlere, şarkılara konu olmuş bir duygu kıskançlık...

Kıskançlığın en iyi bilinen, hemen herkes tarafından, çeşitli derecelerde tecrübe edilen türlerinden biri cinsel kıskançlık olsa gerek, hatta en başat, en yaşamsal öneme sahip olanı... Ülkemizde, hemen her gün, en az bir kadının hayatını kaybetmesine sebep olan, gazetelerimizin üçüncü sayfa haberlerini teşkil eden kadın cinayetlerinin, aile içi şiddetin [illegible] gelen nedenlerinden biri...

Evrimsel psikologlara göre kadın ve erkek tarafından yaşanan kıskançlık arasında fark var ve bunun en temel nedeni genlerimizin "başarısını" maksimize etme çabamız. Bir diğer deyişle, yavrular üretmek, hayatta kalmak, genlerin devamlılığı ve bir sonraki nesle en güçlü şekilde transferineyönelik cinsiyetimizden kaynaklı iç güdümüz. Bu teoriye göre, erkeklercinselsadakatsizlikten,yanibir kadının başka bir erkekle cinsellik yaşamasından büyük rahatsızlık duyuyor. Babalık şüphesi (erkeğin genlerinin devamı açısından) erkek kıskançlığının ana nedeni iken, kadın açısından bu, gebeliğin sorunsuz yaşanabilmesi ve sonrasında çocuğun bakımının en iyi şekilde sağlanması için erkeğin ilgi ve zamanı yani duy[illegible] araştırmalara göre, kadınların çoğunluğunun endişesi, eşlerinin sunduğu kaynakların onlardan esirgenebileceği olasılığı üzerinde yoğunlaşıyor ve erkeğin başka bir kadınla duygusal yakınlaşması kıskançlığın ana nedenini teşkil ediyor.

Bunca yıllık zaman içerisinde, böyle yaşamsal,cinsin devamlılığı açısından böyle elzembir konuda,doğal seleksiyonun çözüm bulmasını bekleriz değil mi? Teoriye göre atalarımızın yapmış olduğu da işte bu: eşin davranışlarının ve hareketlerinin kontrol edilmesi, kısıtlanmasına yönelik mekanizmaların geliştirilmesi ve böylece karşı cinsle aynı mesaum kanlığının sağlanması. Bir başka deyişle, evrim psikolojisine göre, erkek cinsinin babalığı garanti etmesinin tek yolu, diğer erkeklerin eşlerine ulaşımını ve katkısını sınırlamak, gen kontrolü yapmak.

Bu teoriye gore, kıskançlık, kadının ihaneti ya da ilişkiyi terk etmeyi planlıyor olması, aile içi şiddetin ana nedenlerinden biri. Erkeğin kadının doğurganlığını, cinsel üretimini kontrol edebilmesinin ve onun sadece kendi genlerini taşıyabilmesi için cinsel olarak kendine ait kılmasının tek yolu, şiddet ya da tehdit.

Antropologlara gore, kıskançlık kültüre, ülkeye gore değişebiliyor ve dinler, gelenek ve görenekler bir kültürün en etkin öğeleri. Örneğin, İslam'da, diğer tek tanrılı dinlerde olduğu gibi,biri haramdiğeri sünnet olan iki türlü kıskançlık görüyoruz. Birincisi "hased" karşılığı kullanılıyor ki buna başka bir yazıda daha etraflı değinmeyi düşünüyorum. Diğeri ise bir erkeğin, eşini, kızını, kız kardeşini, annesini ve sair "mahremlerini" koruması gerektiğini ifade eden "ilahi içgüdü"... Bu tür kıskançlık, İslam dininde sünnet ve Hz Muhammed tarafından teşvik ve hatta tavsiye ediliyor. Öyleki,Muhammedbir hadiste şöyle diyor: "Allah mahremlerini namahremlerden kıskanan kullarını sever."

Kısacası, bu yazıdaki örneğimizi İslam'a kısıtlı tutmakla birlikte, kendi ülkemize ve yakın coğrafyamıza damgasını vurmuş olan tek tanrılı dinlere baktığımızda,gen kontrolünü sağlayacak mekanizmaların, erkek egemen söylemin, her üçdine de egemen olduğunu kolaylıkla görebiliriz. Ancak, Yahudiler ve Hristiyanlar [illegible] – tarihsel evrimleri süresinde kadın cinsi üzerindeki gen kontrolünü bir nebze rahatlatmış görünmekle birlikte, Orta Doğu'nun İslam'ıbenimsemiş toplumlarının çoğu için aynı sonuca varmamız, bu teoriye gore, henüz [illegible] görünmekte. Bu [illegible] Orta Doğu [illegible] insanoğlunun evriminde, hâlâ alt basamaklardan birinde takılıp kaldığı anlamına mı geliyor?

Tiziano, "Kıskanç Kocaya Eşcilik"

EZGİ AKSOY
KAN KIRMIZI
Latin Amerika'da Yeraltının Gerçekleri
"Ezgi Aksoy o yüzyıllar boyu yağmalanmış, damarları kesilmiş, kanı emilmiş, tüketilmiş kıtanın yeraltı haritasını tutuşturuyor elinize. Tekinsiz, tehditkâr, ama doğurgan bir yolculuğun haritası..."
Çıktı!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Burcu Fikretoglu

Irak İşgalinden Tuvale

Ressam **Didem Ünlü**, geçtiğimiz aylarda **"Not My Name"** sergisi büyükilgi gördü. Sergi, sanatçının Irak'tan özel olarak getirttiği günlük gazeteler üzerine yaptığı resimlerden oluşuyor.

Öncelikle uzun yıllar Londra'da yaşamış bir sanatçı olarak, bunun entelektüel gelişiminize, sanatsal üretim biçiminize nasıl yansıdığından bahsedelim mi...

Londra yıllarının bir sanatçı olarak ve bir birey olarak entelektüel gelişimime katkısının çok büyük olduğunu söylemek istiyorum; bir yabancı sanatçı olarak başka bir ülkede tek başına var olabilme yolculuğu ... Bu var olma yolculuğu tabii ki benim bir birey olarak da kendimi sorguladığım bir süreç oldu. Ben kimim, neyim, ne istiyorum, ne istemiyorum sorularını cevaplandırabilme yolculuğu ... Bu soruların cevaplarını aramadan sanatçı olunabileceğine inanmıyorum zaten. Bir sanatçı olarak Londra yılları öğreticiliği açısından yadsıyamayacağım bir dönemdi. Dünyanın en önemli müzelerinin, ressamlarının hemen yanı başınızda oluşu, güncel sanatın en etkili örneklerinin sürekli sergilenmesi, dünya çapında önemli bir çok sanatçının konuşmacı olarak katıldığı söyleşileri izleyebilmek, dünyanın en önemli sanat fuarlarını yakından takip edebilmek, her sanatçının gelişmesine ve bir vizyon kazanmasına neden olur.

Şu anda Mim Art'ta sergilenmekte olan yapıtlarınızın altyapısını gazeteler oluşturmakta. Bunun büyük çoğunluğu da Türk izleyicisinin anlamlandıramayacağı farklı dillerden ve hatta farklı alfabelerden oluşan bir semboller yığını gibi görünüyor diyebiliriz sanırım. Bununla ilgili ne söylemek istersin?

Sergideki video enstalasyonda 5 farklı dil kullandım, resimlerin çoğunluğu ise Ortadoğu dillerinden oluşuyor. Farklı diller kullanmamın ilk nedeni ötekileşme ve ötekileştirme duygusunu en etkili biçimde hissettirme kaygısıydı. İkincisi ise serginin esas konseptini oluşturan savaş-medya ilişkisinin farklı dillerden düşünülmesini sağlamaktı. Farklı ülkelerin günlük gazetelerinin (hangi ekonomik konumda olduğunun önemi olmaksızın) birbirine çok benzemesi, aynı formatta oluşları ve benzer haberler yayınlamaları gibi ortak bir görüntüye sahip olduklarını vurgulamaya çalışmaktı diyebilirim.

Biraz da bahsettiğimiz bu kaygıları formüle etme biçiminden söz eder misin?

Savaşı ve savaşın insan ve toplum üzerindeki etkisini medya üzerinden sorgulamaya çalıştığım bu proje, 2010 yılının ilk yarısı süresince (yani Irak'ın halen işgal altında olduğu dönemde, çünkü işgal 2010 yılının ikinci yarısında teorik olarak sona ermiştir) Irak'tan gelen günlük gazeteler üzerine karışık teknikle yaptığım işlerden oluşuyor. Bu işler dört ayrı şekilde biçimlendi ve sergi alanı buna göre düzenlendi. Birincisi gazetenin kendi formatı çerçevesinde, üzerinde bulunan bazı haber, köşe yazısı veya fotoları yer yer koruyarak oluşturduğum desen esprisindeki siyah – beyaz işlerden oluşuyor. İkincisi gazetenin tuvale marufle edildiği büyük boyutlu işlerden oluşuyor. Üçüncüsü ise yırtılmış gazete parçaları üzerine yaptığım yerleştirme amaçlı resimlerden oluşuyor. Dördüncü bölümde ise Türkiye'de çok fazla örneğinin

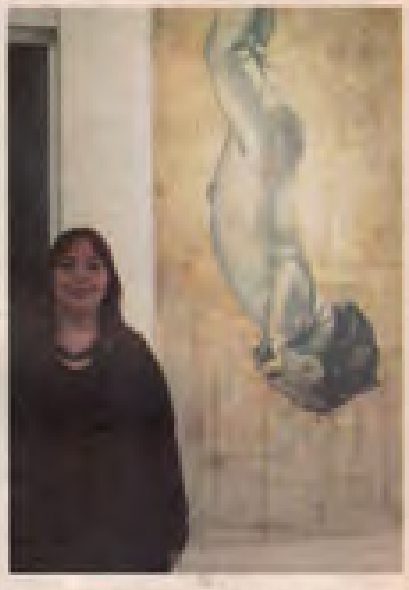

olmadığı bir teknikle gerçekleştirilmiş bir animasyon bulunmaktadır.

"Not In My Name", güçlü politik çağrışımlar yapan bir isim. Sizin çalışmalarınızdaki siyaset ve estetik ilişkisini konuşabilir miyiz? Sanata ne kadar dahil olabilir/olmalıdır politika?

Evet, Not in My Name o kadar güçlü ve protest bir söylem ki kendi dilimiz çevirdiğimde aynı etkiyi yapmadığı için ve aynı güçlülüğü göstermediği için kullanmamayı tercih ettim, hem böylelikle bir önceki sorunuzdaki cevabımla daha bir örtüşmüş oldu: "Ötekileşme ve ötekileştirme"... Çalışmalarımda estetik kaygı her zaman ön planda oldu ve bundan sonra da böyle olacak. Doğru olanın yanında yer almak için ya da doğru olmayanın karşısında durmaya çalışmak için insanın politik bir kimliğinin olması gerekmiyor, sezgileri ve algıları doğru çalışan her birey bunu yapabilir.

Bugün tüm dünya basınına bakıldığında özellikle o ülkeleri ilgilendiren savaş haberlerinin sonderece yanlıyor aldığını görüyoruz. Tüm toplumlar savaş haberlerini bir dizi film ya da futbol maçı izler gibi izlemektedirler. İçleri boşaltılan bu haberler, sayısal skorlara dayandırılır ve savaşın yıkımına hiç değinilmez, ölen masum insanlar, yıkılan okullar, yıkılan hastaneler, açlık, sefalet, hastalık bunların hiçbirini medyada göremeyiz, tam tersine çoğu kez haberler savaşın doğuracağı olumlu sonuçlar üzerine şekillenir.

Çocuk figürü sürekli kullandığınız bir şey! Bunu nesteğiyle ilgiyle bağlayabilir miyiz?

Resimlerimi psikolojik bir açıdan olarak değerlendirebilirsiniz. Bireylerin ve toplumların tarihleriyle yüzleşmesi gerektiğini düşünüyorum, özgürleşmeleri için bu gereklidir. İnsanlar kişisel tarihlerini bildikleri, açıkladıkları, kabul [illegible] konuşurlar. Ben de [illegible] kişisel tarihimdeki en önemli dönem olan çocukluğu resimlerimde çok kullanıyorum, çocukluk üzerinden bugünü kurguluyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Erdinç Yücel

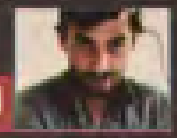

Siyah giyme t oz ol ur

Dosyalarımdan sayfamızda yayınlayın diye Facebook'uma gönderdim diye gün hatırlıyorum. Bir bana çevirmek ağ bağlantımdan bakamadım oğlu hasıyla uzaklara bakıp gülümseyişlerim. Şakak bebek doğuşu kıyamet vakitmi haber verdiği günlerde hiçbir yakınımın punğu kapılmamış olmasıyla da hep gurur duymayımdır değiyoz. Ve siyah beyaz mihrıyorum... Evet devcoğrdan tayfıtuk atanıcım ama bon de siyah beyaz TRT günlerinde kanalın açılış ve kapanış saatlerini ipakka karşılayanlardan biriyim ben... "İyıtkıl Mary! için hatırı, hazır ol!" günleri filmdir yıllar benim için.

Medyanın itibarının yıldızı, manipülasyon gücünün ise bugünü gibi kat bir kat daşık olduğu günlerdi yıllar... Hayatımı rasyonel bir seyre izlediğim kimi söylerdi ki sanki! Hemşa ben neyin durumunuzu bir ergen dağınımı, beyaz filmin dağınımı manipülü gemiktim başka bağlar eğlenci olmuştum ortalarda görmüş olmalısınız.

Her şey hakkındaki her sırrı bilişim daha kolay ulaşabiliyor; dünyanın gerçekleşe ilişkimizi dahi da güçlendiriyor mu gerçekten? Medya, mesajlar ve şeker ulusalarını ensa yıl dengesi görüz daha ne diyorlar? Ortaçağlarımızın kabuğu artık daha ne yumuşak?

Hiç kimseyi bir gün başına gelecişi çarpıcak ölmeyecağını garanti edemeyiz ama yine de ırgalkı karşılık karşılık geçirtkan hasaya değiyerre bakarız. Peki niçin? Çünkü havaya bakarak yola fırlarsak kısa geçerme ihtimalini kullanmış gelecişi diğmesi ihtimalinden çok daha yüksektir. Bunuya kadar hep şey yazıl yazıdı her şey olmuş gerektiği gibi ancak iş medya manipülasyonu sonucu ortaya çıkan sahnelere gelince rasyonel sahne değerlendirmelerinden bir anda uzaklaşmaktayız. O halde çeyrenğiler ve sahneler insanı küçük bir hikâye

Satanist Terör Örgütü

13 Eylül 1999 akşamı evden çıkarak bir daha kavuşmadan haber alınmayan 18 yaşındaki bir genç kızın cesedi, dört gün sonra Ortaköy mezarlığında çıplak halde bulunur. Genç kız boğularak ve başlarından öldürülmüştür. Cesedin bulunmasından kısa bir süre sonra failer yakalanır. Polis failleri sakarya vilayetini saptamıştır. Maktul şeytana kurban edilmiştir. Failler ise maktule ayrı ayrı, biri ne 23 yaşındadır.

Polisin failleri ilgili ilk açıklamalarından sonra medya şey perde hazırlıklarına başlamaya başlıyor... Failler siyah giymekteler... akcaağaçlarında çift dans içinde terr yıldız şarkıcı taşımaktalar... Fıyy! Fıyy! Fıyy!. Bu şarkıcı pentagram dondurmaktadır... Type çok hatalı... Failler mektuk bruslarda toplanıp kendi kurban ermektedir.

Hemşa bir ay önce devletin, gözü görü görü gelen depreme kazırlıkla yıkılamamasının faturasını tam 50.000 (yaklaşık $121 Bin) kişi canıyla ödemiş gibi... Cesedin ortaya bu pirtıkı ve stadyumda katkıçmıya terk edilmemiş, sonra kendik taşıdıkı bir çıkıntıdan gazlos tarlalarına gömülmemiş, ölmeleri sapta ki çabukluğuyla resmi olarak 18 kişi çıkılmamış, 133 kişi tınıa çıkmamış, 600 bin kişi evsiz kalmamış gibi... Evet, evet bunlara hiçbiri olmamış gibi toplumsal huzur ve güvenliğimizi karşı yeni tehdit bulmuyormuşcasına... Artık filmlerin yıldızlarını vasıl tanıdığımı düşünmemiz gerek, yıkıcı... Kazıl mıdıklıklarını paçaya düşünmüş gerekmiyordu... Tam depremlerin hazırlık gibi bir çabaya gitmemiz de gerek yıkıcı... Satanistler ortadaydı ama genç bir kızın öldürülmüş olmadı da medya ve polisinin için yeterince kısa bir şey sayılmadığından olsa gerek olay sırasında ayrı, ekstra olan iddia faillerin bir de sonra

Yargıtay: Satanistleri asın!

Ortaköy'de bir genç kızı Şeytana kurban ettikleri anlaşılınca iddiaya göre üç sanığa verilen 24 er yıl hapis cezasını az bulan yüksek mahkeme, sanıkların idam edilmesini istedi

dergisi kurmuş olmaları gerekiyordu. İşte bu hasıyatlı hareket adım polis sayıldı... bilen DGM kapısının yıkılıverdiğinde emmar olan istemlerde bir gerçekle hasıyıldı. DGM failler hakkında görevsizlik kararı verişiyle dosyayı Ağır Ceza'yı gönderdiğinde de medya için konum hatası değişi olmuyorsıkı ellerde.

Sonraki aylar, 14 ve yıllardı failler siyah elbiselerini kapalıkmalarında hep hedef halinde gelmekteydi. Başka hükümdar sahne varlığını kazamadamıyacıklardı elbette... Cinayet, sevinç, gençlik ve çıplak hükümdarlarımızı hepsi rastlamadı da bu sezonlarda hadlerine kıldırmak için ellerler rıkıcıdır gerekiyordu.

Toplumsal huzur ve güvenlikte karşı ortaya çıkan bu devasa tehdit karşısında polis elbette boş durmuyordu. Medya tarafından çizilen satanist profilini uyarı farkası yapılıyıldı artık. Polis merkezleri siyah giyen genç kız ve erkeklerle doldurulmuştu. Erkek dediğim uç uzaşı kişiye takmayacağına göre uzun saçlı ve kupalı erkekler de toplumu karşı tehdit oluşturuyor çıkıklıklardı. Mesleğiyse alın kızı cezası... Kadıköy ilçesi Asmalı Parçı tam bir tehdit odağı değilsa neydi ki! Hal böyleyken medya başından bugünü kişiyen polisi gözlemyecektiz ilk ve sağlık, siyah tişörtü de bir şey olmuyuyıdı.

Omur Fazı HEZİDAL Bakı

Bütün bunlar olup bitikten sonra, yıllar geçen, depremi bahanesiyle toplumun vergilerle çırmıştır taşlar, çift yıldızlı otobanlar yapılır... bu otobanlara adım bağı gişeler, dikiş tıkıdıklar hep doğuşa de toplumsal huzur ve güvenliğimiz için yeni yeni tehdetlerin kıskaç devam edin.

Aradan 13 yıl geçtikten sonra, yeni korkunç tehdit karşılığımızı yine "Siyah Giyen Adamlar" olacaktır. 1 Mayıs'ta uç beş bankanın ve ulusun şirketin zamanı bazı anarşist tezyiterce tardır. Her gün uç kadın kocalarını ya da sevgilileri elinde can verirken seyrediyorlar polis, bunlar zamanın hazırlanı özel tonlarla filan yorucakıdır. Gerçi bankıa zamı kimin anlayıştırılmıştır sayısı on kadardır ama 1 Mayıs alanında siyah giyenleriyle ancı endam eden 60 kadar anarşist, evleri bastırarak gözaltına alınır. Gözaltına alınanlar arasında 1 Mayıs'a hazırlı bayağıca kazılmamış 8 yaşındaki bir kadın da vardır. Nasıl ama gerçekleşmiş hiçbir sonem taşımadığı bir hikayedir bu. Hayat rasyonel bir seyre izlemişsanız devletin polisinden, medyadan ve polisiyeciliğinden de rasyonel bir tavır beklemek boşunadır elbette. Tahliyesini bayağıcıyı toplumu sırlamak için polis ve medya yazarlar kulağında devriye. Bulunu Arınç beyefendi gırcı ve "Sokaklarda polisi karşı silah kullanan, polise kaçı. Bu anarşistlerin her şeyi yıkar yıkarı. Banka, hamam, vergi dairesi de neyse nesi, zamlarına indirsin" diyen tuzla tuhlu insanlar da var... tatlıkı ordadır. Ortaya karşı da bu kahramanlı polisimiz görevini yapıyor" diyorsunuz.

Türkiye'deki 25 yıllık anarşı hareketin tarihinde bir tek ölüdü aylarını bilişi olmamıştır. Zira polislerimiz çapıdıkla de bakan "siteyesi"ne gelmiş olanlarını gerçeklere uzdık olmak filan gibi bir derdimiz de yoktur. Şüphesiz ki tanıklarımız ve ulusumuzun şirketlerine zamlan Ulusdere'deki çocukların ölüşüne kalkıp söylüyorsa evleri cenazelerinden daha hepimizlerindir.

Sovyet ve tarlı bir hikayenin zayıf biçimde yeniden yazılmaya çalışılmasından ibarettir. Olayın arkasını bir anşut, nikaporumuzun polis, gözaltıdıkıdıkı sakınan DGM'si yıpıdıran DGM'sine ışık ciler ve Ozel Yetki Mahkeme yürüt ulusa primeşini bir kişi için 9 anarşıcı cezalamaktan çekinmez. Bunka cimi kimsakla "suç"lanan anarşıstler Metris Hapishanesindeki cezaevi, gişp ve tecavüz kanıklarının "satanistleri bize verin!" bağırtıdan eşiğinde hapishane hücrelerinı adım ayrıq olurlar.

Necadi Mayrapa

Dosyalardan sayfamızı yayınlayın diye Necadi Mayrapa'ya ulaşmıyorlar arazıdıyım. Devletin televizyonu ne zaman "terör", varsa, kapıdıkı bir musıkı eseri eşliğinde Necadi Mayrapa görüntüsü ekranda karşımda kalırdı. Uçuşturulmuş ağlarımızın "terör" varlığı ortada da belki böyle bir görüntüyü izlıyıcıcı vardı. Ortaçağ bize gösterdiklerimizi ardı da ve olduğuna doğrulabilmek için...

Türkiye'deki yıllık ortalama cinayet sayısı: **2.300**

Cumhuriyet tarihi boyunca katıksızlar tarafından öldürülen insan sayısı: **1**

Cumhuriyet tarihi boyunca anarşıstlar tarafından öldürülen insan sayısı: **0**

1999'dan bugüne trafik kazalarında ölen insan sayısı: **50 Bin**

1999'dan bugüne iş "kaza"larında ölen insan sayısı: **12 Bin**

1999'dan bugüne rumuz gerekçeyle öldürülen kadın sayısı: **5 Bin**

2002'dan bugüne şüpheli biçimde ölen asker sayısı: **1.500**

2002'dan bugüne polis kurşunuyla yaşamını yitiren insan sayısı: **568**

Bunca sorudan sonra... "Siyah Giyen Adamlar"... Tanı de tahtıkı ordadır...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GÖZEL TV

YADİGAR EJDER

Yadigar Ejder, kötü adam olarak sayısız filmde küçük roller aldı ; çok yoksu[illegible]k çekti,1992'de Ocak ayında Taksim'de cansız bedeni bulun[illegible] Güzel Mecmaa 1994 yılındaki 2. sayısında , katıldığı Yadigar Ejder in anma t[illegible] ve olayların nasıl geliştiği ile ilgili bilgileri ise bu foto kopi yayın vasıt[illegible]

http://gozel.[illegible]

12 Eylül öncesi 1 Mayıs'larda Yadigar Ejder

Sönmez Yıkılmaz ise İzmirde oturduğunu ve İstanbula bu gece için geldiğini söyledi. [illegible] "Filmde [illegible] hazırlıkl[illegible]nde biliseiniz belki 3-4 saat [illegible] Üzerine Teşilçez patrolularının ceza landırma sistemlerinden olan işte [illegible] çünkü yaşlılıktan ölmüşdü normaldi belki diğdim ama Yadigar Bülbe ağladım"

Zübüklü

Zübüklü Gözyaşı Vicdanlara Seslendi:

" tttbprzzz..., çççtzşşştt hddrrğğşorrz ,,

Bizi de gör abi

31 Mayıs 2012 Cuma gecesinde geç saatlerinde, "Zübüklü Gözyaşı" temalı sürpriz bir gece organize ettik. Önce biz bakmak istiye. Başlık 1982 yılında çekmiş bir Zübük denginden bozma. Aziz Nesin'in İzmirdeki 1994'te Kadıköy'de bir sonrasıyla çıkıldı, ayrıca konmadı. Devlimiz, en bugün, 2012 yılında Zübük'ü ve Aziz Nesin'i beyaliyorsa rekor bakmadı. Onlarca temsil ve ağı mukaddesleri gelmeyişinden öğrenmeyişimiz çok. Şey var diye düşündük. Filmindeki tan 1967'den kalma Zübük denginden bahsek. Onlardan görevler yapıldı. Bunlardan öğrencileriniz öğrenip de sonucuklarınız, bıçbir kürtçüne nesin kovmasın, şahsen rekolünde değil diyerek, elimizdeki görevleri izleyenlerle paylaşıyık. Gecede, eski kıtlık kahramanın 1960'lar ve 1970'lerden gelen Dj setinden, arabesk dalı'ın Kenny Aldıkan'ına, ünlü demokrasicilik ahdeti temalı Dj Vj performansından, arabesk rap'in sokak ağlamasına, şahane anıtıklar yapıldı, ağlayıp görevler döndü. Gece sonunda, gözyaşı ve vicdan bombası etkisi altında kalınca, bir ara gözün çıkmıştı gözyaşı veya dinlemeyi 'sıkıldım' gerçekleştirdiyi başka şey sanmış tipsi bitsi gelip "film sembolleri neden bulamıyorsun" diyerek kedi sanmın sorgulamayı denedi. Zamanında, Aziz Nesin'in evini basan polisler sokaklı bahsinin İmrağalim Kari Marx zamanlarırk ol mağlar, bir o gece bunu ile gösterdik. Gösterme ile, [illegible] yaşlıyan [illegible] rahat [illegible] Lakan, görevlilen hala [illegible] gösterilik kaçırmadık.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DİKKAT BUYUR!

Duygu Sarı

Oğlum bak git!

• Çocuk doğurmak, cüz'i iradeye müdahale anlamına gelmiyor mu? Aldırınca yaşama hakkını elinden alıyosun da; peki ya doğmak istemiyorsa? Meselam şimdi biz anamıza babamıza "Benim varolmama hakkını elimden aldılar" diye dava açsak, kalbini bir tazminat koparabilirlü bence.

• Holivut'un estetik şaheserleri Brad Pitt ile Angelina Jolie, 6 çocuğun ardından "nişanlanmış"... Buradan kalkıp 9 bin kilometre uzaktaki Holivut janşanlarına ders verecek değilim lakin, 6 çocuktan sonra "nişanlanmak" nedir ağa! Hayır, evlenmeksizin uzayıp giden bir ilişkiye kimse bir şey demiyor; evlenirsin de eyvallah ama "nişan" nedir? Oldu olacak "yüksek yüksek tepelere ev kurmasınlar" eşliğinde hamamda kına gecesi yapalım sana..."So lame".

• Bugün "mınakodık Bülent Başggaaan" coşkusu, çok az kişide var. İşte asıl problemimiz bu.

• Doğru insanı bulamamış olanlara tavsiye: Yanlış insanı alıp ağzını burnunu kırın, doğrular.

• İnsan, dünya denen bu iri doku mekânından selayla uğurlanır. Sela, bu yanıyla müthiş bir ölüm hediyesidir.

• Kadın Tibet dinlerinden birinin adı "bön"... Eh, aş yemezsen öyle olur tabi.

• Muazzez İlmiye Çiğ ile Hayrettin Karaca'nın [illegible]

"Giderayak" adlı bir program var. Bir insan ölüme beş kala gerçekliğiyle bu denli geniş bir şekilde yüzleşebilir mi? Bilmiş demek.

• Çocukken kabir azabından yırtacağım düşüncesiyle, kıyamet kopunca ölmek isterdim. Hep travmalar olarak geri döndü işte bunlar bana zamanla...

• Takashi Miike filmlerinin platosu gibisin İsrail...

• Asetik asit:Çileciasit

• Etin olduğu her yerde mutlak bir bilinç kaybı vardır

• Yeni bir ilişkiye başlayamayan kişiye verilecek öğüt:Önce tabağındakini bitir!

• Cennete uzanan yollar iyi niyettaşlarıyla döşenmişse şayet Immanuel Kant, [illegible] hancısıdır.

• Tanrıtanımazların tasavvufa olan sempatisi! Zira tasavvuf rolaksı, seküler ve sempatik. 2 rekat namazla açılan cennet kapısından kim girmez!

• Yaşam: İnsanın kendi yapıp ettiklerini, düşünce ve duygularını meşrulaştırma işi. İnsana ilişik olan bu kavramları meşrulaştırmayanlara "deli", meşrulaştırmak istemeyenlere ise "dahi" denir.

• Bu kazın kıymetini bil: Bu hatun benim olacaktı ki... Of anam of...

İnsanlığın en büyük bug'ı nedir?

Elbette uyku! Şimdi bir düşün: İnsan dediğin varlık ömrünün 3'te 1'ini uyuyarak geçiriyor. 60 yaşına ulaşmış bir insan, ömrünün 20 senesinde kesintisiz uyumuş yani... Çok amaçok büyük bir zaman kaybıbu. Uyumayabıdenli muhtaç olan bir zihin seviyesi ve biyolojik donanım, benim hiç hoşuma gitmiyor Meselam tıpkı telefon şarjı gibi, biyolojik donanım gereği sadece 1 saat uyumak bize yeterli olsaydı, o zaman belkide daha supersonik bir hayatımız olurdu. Bu durumu gerekli mercilerle konuşmak için benim sonsuz uykuyu beklemek durumunda olmamın ironik yanı...